

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 2/fascicle 2

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada els dies 29 i 30 de juny de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Sessió d'investidura de la persona candidata a president o presidenta de les Illes Balears. [fascicle 1](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia. Un cop escorregudes les vint-i-quatre hores de la interrupció de la sessió d'investidura, recomença la sessió.

Aquesta presidència manifesta que la votació es durà a terme a les vint hores aproximadament, d'acord amb el previst a l'article 149.3.6è del Reglament.

Ara començarem amb les intervencions dels grups parlamentaris, de major a menor, el grup del qual forma part la candidata a la presidència del Govern intervindrà en darrer lloc i la duració de les intervencions de cada grup serà de trenta minuts.

En conseqüència té la paraula la Sra. Margalida Prohens, portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, senyora candidata a la presidència, diputats i diputades, voldria abans de començar donar les gràcies al Grup Popular per haver dipositat en la meua persona la seva confiança per poder parlar avui en el seu nom i, com no pot ser d'altra manera, felicitar-la, Sra. Armengol, per haver obtingut la majoria parlamentària suficient perquè al final de la jornada d'avui pugui ser investida presidenta del Govern de les Illes Balears. I també és de justícia felicitar i donar la benvinguda als nous grups polítics que han obtingut per primera vegada representació a aquesta cambra: Podem, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES i Ciutadans.

El resultat de les urnes del passat 24 va ser clar i avui tenim un parlament amb més grups, amb més diversitat i més veus, i això és bo perquè si és el que ha emanat de la voluntat del pobles de les Balears és bo, però no es confonguin tampoc, no és ni més ni manco representatiu que els parlaments composts en les vuit legislatures anteriors. Tots els parlaments i les composicions de majories i de minories que formen part ja de la nostra història són representatives d'allò que ha anat triant el poble de les Balears en un moment donat. I des del Grup Popular, com sempre hem fet, volem manifestar el nostre respecte per les minories, però també la legitimitat de les majories. Aquesta és l'essència de la democràcia que troba entre aquestes parets la seva màxima expressió.

Per això em vull dirigir al meu grup parlamentari que amb els seus 20 diputats constituïm el grup majoritari d'aquesta cambra al qual el major nombre de ciutadans va donar la confiança i que representa el principal grup de l'oposició.

Senyores i senyors diputats, vostès, com jo mateixa, hem d'estar molt orgullosos i ser conscients de la nostra responsabilitat, del privilegi que suposa representar 122.000 persones que ens varen elegir com a millor opció política, 122.000 persones a les quals volem agrair la seva confiança i posar-nos a treballar, com sempre hem fet, des del lloc on ens han col·locat, amb responsabilitat, seriositat i sentit d'estat, perquè som conscients del que suposa servir els ciutadans de

les Balears, uns ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que han demostrat en els moments de majors dificultats de la nostra història recent que són un poble emprenedor, valent, capaç de caure i tornar-se aixecar, de fortes arrels, uns ciutadans als quals som conscients que hem demanat molts de sacrificis durant aquests anys, molts d'esforços, però res, cap canvi de rumb, cap recuperació no hagués estat possible sense la seva implicació ni la creença que junts ho podríem aconseguir.

Avui venim aquí per tancar un cicle i iniciar-ne un de nou, per això vull que la meua intervenció sigui de futur, però no vull deixar passar l'oportunitat de posar en valor el que han estat aquests quatre anys.

La situació que tenim avui, la situació que heretarà vostè, Sra. Armengol, és molt diferent a la situació que ens vàrem trobar fa quatre anys i governar mai no és fàcil i manco en un moment com l'actual, però des del Partit Popular ens alegram que avui parteixin d'un punt millor del que ho vàrem fer nosaltres.

El 2011 assumirem un llegat complicat en un context de devastadora crisi econòmica que ens ha obligat a assumir decisions difícils. Els problemes eren molts i molt complexos, alguns feia anys que s'arrossegaven. Hagués estat més fàcil, més còmode per a tots i cadascun dels consellers que formen i han format part d'aquest govern posar-se de perfil i veure si el temporal passava, però els temps difícils requereixen governs i polítics valents, i aquest govern s'ha posat de cara als problemes, amb més o manco encerts, segurament, però ningú no podrà dir mai que hagi estat un govern que s'hagi amagat.

Tampoc no ha estat un govern que amagàs la realitat per dura que fos als ciutadans. Vàrem començar per explicar quina era la situació que ens havíem trobat, encara que a alguns això els molestàs, però era en base a aquesta situació que havíem de començar a construir el futur.

La nostra comunitat es trobava pràcticament amb fallida, dificultats per pagar nòmines, 250.000 factures dins els calaixos, entitats socials al carrer perquè se'ls havia enganat, amenaces d'intervenció, un pla d'equilibri que no havia estat aprovat i moltes, moltes despeses supèrflues. Creixia l'administració mentre minvaven els ingressos i es disparava el deute, s'havien deixat de gestionar les administracions amb el sentit comú amb què gestionam ca nostra, la desconfiança s'apoderava dels inversors, dels ciutadans, dels creditors, 69 persones cada dia perdien el seu lloc de feina, les empreses tancaven, tot això sumat a una inestabilitat política que els impossibilitava dur a terme les reformes necessàries, però això és passat i la situació que avui es troba no té res a veure amb aquella i mai més no ho hauria de tornar a ser.

El 2011 va marcar un punt d'inflexió en la manera de fer política, durant els darrers quatre anys aquest govern ha fet una política de consolidació fiscal, de reducció del ritme d'endeutament ajustant les despeses als ingressos, una política de liberalització i estímul dels sectors productius, la Llei de l'emprenedor, la llei turística, el decret de zones madures, la llei del sòl, l'agrària, l'impuls a les energies renovables, la del comerç, la del sector nàutic, la de mines i també s'ha fet

política per a les persones més vulnerables i ha estat una política de fets, sense grans anuncis, però que ha comptat amb el major pressupost de la història de les Balears, un 56% més de pressupost per a serveis socials que el darrer del pacte. I avui també s'ha fet justícia sanitària amb els ciutadans de Menorca i Eivissa per salvar greuges històrics amb els serveis assistencials d'aquestes illes.

Hem afrontat també una àmplia reestructuració de l'administració pública que ha suposat un ajustament de la despesa al voltant dels 600 milions anuals, a més, hem posat en marxa una reforma fiscal que suposa una baixada de l'IRPF per a les rendes baixes i mitjanes, una baixa en l'impost de successions i donacions i tot això, una injecció als propers dos exercicis de 250 milions d'euros.

No és el moment avui de tornar recordar les xifres positives que hem aconseguit, però crec que s'ha de constatar el canvi de rumb de l'economia de les Balears, hem passat de la recessió al creixement econòmic, l'1,9% el 2014 i una previsió del 3,3 per a enguany, de la destrucció de 97.000 llocs de feina a recuperar-ne 40.000.

Sabem que queda molt per fer, que hi ha massa persones a l'atur, massa precarietat, i aquest continuava essent el nostre principal objectiu; però aquesta és la comunitat que li deixam avui, Sra. Armengol. Fa quatre anys vàrem rebre una encomana dels ciutadans de les Balears: capgirar el rumb econòmic de la nostra comunitat i acabar amb la destrucció massiva de llocs de feina, i ho hem fet i hem complert i avui deixam una comunitat i unes institucions millors que les que vàrem rebre. I aquest hauria de ser l'objectiu principal de qualsevol polític i aquest, ara, haurà de ser el seu objectiu. En aquest mateix discurs deia la Sra. Cabrer el 2011 que havíem de recuperar el lideratge econòmic i l'orgull de ser de les Illes Balears i ho hem fet i tothom ens ho reconeix.

Avui, aquest és el seu punt de partida i d'aquí a quatre anys la jutjarem en base d'aquesta comunitat que es troba avui. El Partit Popular actuarà amb responsabilitat i si d'aquí a quatre anys ha seguit en aquest camí de recuperació estarem contents i li donarem l'enhorabona, però per descomptat també estarem vigilants perquè no es destrueixi tot això que ha costat tant construir.

Han estat anys complicats i tal vegada la gestió tan complexa ha passat per damunt el desgast polític, però tal vegada no hi havia altre camí. Al Grup Popular som conscients que hem governat tan bé com hem sabut, amb encerts i errades, però tan bé com hem sabut tenint en compte quina era el nostre punt de partida i per això no ens amagarem, no estarem quatre anys asseguts en aquestes cadires com si mai no haguéssim gestionat. No hi haurà un buit de responsabilitat entre el 2011 i el 2015, hem governat amb majoria absoluta i donarem la cara per la nostra gestió, per allò bo i per allò dolent, i ara li passam el testimoni i és la responsabilitat del nou govern esmenar les errades, però també continuar amb totes aquelles polítiques que han estat positives per als ciutadans.

Sigui responsable, Sra. Armengol. Com va dir el seu company de la Comunitat Valenciana, Ximo Puig, no faci política de terra cremada, perquè s'han fet moltes coses i

moltes s'han fet bé i els ciutadans no volen, com va dir vostè, que es canviï tot perquè tot canviï. El que no volen els ciutadans és començar de zero cada quatre anys només perquè ho varen fer uns altres.

I ara permetin que em dirigeixi al president del Govern en funcions, Sr. Bauzá, segurament escoltarem moltes crítiques a la seva gestió i a la seva persona, vostè ha pres decisions, moltes decisions, algunes han estat encertades, d'altres equivocades, algunes s'hauran entès i d'altres no, així ens ho han dit les urnes, però tenim la certesa que mai ningú no podrà dir que no s'hi hagi deixat la pell. Vostè i el seu govern han fet feina els 1.460 dies d'aquesta legislatura per millorar aquesta comunitat autònoma i la qualitat de vida dels ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, s'ha dedicat en cos i ànima a la seva tasca sense renunciar als seus principis. Per això, en nom del Grup Popular, li vull donar les gràcies, per la feina, per l'esforç i per la dedicació.

Ahir vàrem escoltar, Sra. Armengol, el seu discurs, però continuam sense conèixer el seu programa de Govern i li demanam que governi per a tots, i no només pels que la varen votar. Li demanam que dirigeixi un govern eficaç, operatiu, pragmàtic, que no s'entroquin en debats estèrils i que prenguin decisions valentes i pràctiques, que pensin en els interessos dels ciutadans, i no tant en el desgast que du governar, el ritme de la nostra comunitat no es pot aturar.

Avui neix el tercer pacte de progrés, tot i els eufemismes o canvis de noms que ens vulguin vendre, i tenim l'experiència del que varen suposar els dos pactes anteriors. Nosaltres no qüestionam la legitimitat de la seva aliança, però hem observat amb preocupació com es poden tornar a repetir errades del passat, i passam pena. Els ciutadans i les ciutadanes de les Balears no ens mereixen una altra vegada un govern de quotes, un regne de taifes de només mirar per l'interès de cada redol.

Com va passar durant la conformació del pacte del 99 i del 2007 una altra vegada els protagonistes de les negociacions no han estat els programes, ni el model de societat que volen per a les Illes ni les prioritats més urgents per a la nostra terra, els protagonistes han tornat a ser les cadires. Mentre discutien sobre programes arribaren a dir que partits tan diferents, com PSOE, MÉS i Podem, compartien grans propostes i que no hi hauria cap problema a posar-se d'acord. La cosa va canviar quan es va començar a posar damunt la taula el tema dels càrrecs, el que era unió i harmonia es va transformar en hostilitat i desconfiança, fins al punt que les negociacions pareixien trencades. Fins aquí, res de nou, d'aquesta nova política que diuen liderar. Un pacte de despatxos, d'interessos, un pacte de cadires. I avui vostè serà investida presidenta amb la boca petita de MÉS i Podem, però els comentaris que li dediquen els seus socis s'allunyen molt de donar una imatge d'unitat i d'estabilitat, de fet, Podem els ha estat amenaçant amb una abstenció per part dels seus membres o un dirigent de MÉS afirmava que invertir-la presidenta és desviar-se del que va votar la gent.

Amb tots els meus respectes, Sra. Armengol, però em reconeixerà que hi ha motius per estar espantats i que aquesta no és la millor manera d'iniciar una empresa tan complexa com el Govern de la comunitat.

La seva no serà una tasca fàcil, presidir un govern amb uns aliats que, com ells mateixos s'han encarregat de proclamar, la trien en el darrer moment com a mal menor. No seria bo per a les Illes tenir una presidenta segrestada pels seus propis pactes. Dia 24 de maig s'obriren diferents escenaris, i vostè, amb tota la seva llibertat, va triar els companys de viatge, i no ho qüestionam, però la feim la seva directa responsable, i vostè ha decidit escorar el seu govern cap als extremismes, fugir del centre, de la moderació, fugir d'allò conegut i iniciar una aventura que no sabem cap on ens durà.

Alguns dels seus companys de viatge tenen propostes polítiques que no ens agraden, i ho hem dit clarament. No crec que ni vostè ni el seu partit hi combreguin tampoc, però clar, és el preu del peatge que ha decidit pagar per sortir avui d'aquest parlament investida presidenta. El Partit Popular vigilarà, però, que aquest peatge no ens surti massa car a tots, sabem que en política hi ha moltes coses que no funcionen, que la gent ens demana un canvi radical en la manera d'entendre el servei públic, sabem que la distància entre ciutadans i polítics s'ha d'escurçar i que s'han de canviar les regles del joc, però anirem ben alerta que amb aquesta excusa no espenyin el taulell. No està tot per fer ni tot el que hem viscut fins ara, en trenta anys de democràcia, ha estat dolent.

Després d'escoltar-la ahir tenim moltes preguntes, tant pels seus anuncis com pels seus silencis, en un discurs que va brillar per la manca de concreció. Vostè va parlar de somnis, i està bé somiar, hi ha molts de somnis que ens poden parèixer bé, però ara s'ha de despertar i ha de concretar i ha de dir als ciutadans de Balears d'on treurà els recursos econòmics per dur-los a terme, perquè la realitat, Sra. Armengol, és la que és, no la que s'imagina vostè als seus somnis. I va parèixer que les propostes d'ahir ens tornaven a dur a les receptes del passat, gastar, gastar, gastar, per molt justificada que sigui la causa, sense tenir una disponibilitat pressupostària garantida.

Despertí, digui només el que tenen certesa que podran fer, siguin una esquerra agosarada per primer pic, diguin no quan és no i sí quan és sí. D'on treurà els recursos per a la targeta sanitària gratuïta i universal? Què faran per reduir les llistes d'espera? Comparteixen, com diu Podem, que s'han de suprimir tots els concerts amb les clíniques privades? Quina partida pressupostària farà front a la contractació de més de mil nous professionals sanitaris? Quins impostos pujaran? Els que duen Podem en el seu programa, contaminació atmosfèrica o risc ambiental, bosses de plàstic, sectors econòmics amb millors resultats, tributació a l'IRPF, impost de successions, de donacions, de patrimoni, ...? Implicarà això tornar a pagar dues vegades pel mateix bé? Com pensen aplicar l'ecotaxa 2.0? El 99 ja varen dir que seria per consens, s'han posat d'acord? En què s'invertiran aquests recursos? Perquè fins ara el que coneixem són tres models d'ecotaxa depenent del soci que parli. Quin pressupost contemplen per a la renda bàsica?, d'on sortirà?, davant les contradiccions, a quantes persones beneficiarà?

Vostè ahir ni tan sols es va atrevir a quantificar el nombre de beneficiaris, com sí havia fet el Sr. Barceló. En què es diferenciarà de la renda mínima que ja existeix i s'ha triplicat aquesta legislatura? Quan posaran en marxa els vols interilles a 30 euros? Qui ho pagarà?, perquè quan el Partit Popular ho

va proposar el Sr. Zapatero va dir que no. Ni una sola paraula de connectivitat en el seu discurs d'ahir, Sra. Armengol.

Quin mecanisme pensa utilitzar per implementar el trilingüisme a les aules? Hi renunciaran? Tornarà la immersió? Quina despesa més faran en alts càrrecs tenint en compte que són més i que ja inicien el nou govern amb una conselleria més de les que hi havia fins ara? Quins són els criteris de selecció dels responsables que dirigiran les diferents carteres, partidistes o segons la seva vàlua? Li deixarà el Sr. Barceló ser també la presidenta de les conselleries de MÉS? Tornarem a les polítiques de subvencions? Tornaran a practicar una política intervencionista dins els sectors econòmics? Continuen pensant que s'ha de protegir a la carta costi el que costi?, 700 milions d'euros d'indemnitzacions per la seva política territorial del pacte. Concreti, quin territori s'ha destruït aquests quatre anys? Què és el que s'ha construït de més? Quina política de mobilitat duran a terme? Tornaran a transportar passatgers a 13 euros podent-los transportar a 0,7?

Serà un govern àgil? Ho dic perquè si a la complexitat de l'Administració Pública li hem de sumar que tot ho han de consultar a les seves bases, assemblees i cercles, quin temps pot passar? Què implicarà? Quina política d'habitatge faran? Comparteix vostè que s'hagi d'establir un procés sancionador pels habitatges buits? Com conjugaran la paralització de tots els desnonaments amb la seguretat jurídica dels propietaris? Manté el que va dir ahir de la moratòria de grans superfícies, tot i saber que legalment no és possible? Per què va enganyar els ciutadans? Que farà amb la directiva Bolkestein? Això no depèn de vostè, Sra. Armengol, apliqui els plans directores nascuts del consens amb el sector.

Aquestes són només algunes de les moltíssimes preguntes que ens feim a dia d'avui, ja sé que em dirà que moltes no formen part del seu programa, però li repetesc que és vostè qui ha triat els seus companys de viatge.

Hi ha també altres temes que ens preocupen, el principal és l'atur i la creació de llocs de feina. Duim 31 mesos consecutius reduint les llistes d'atur, 20 mesos de baixada de l'atur de llarga durada i 35 de l'atur juvenil. L'afiliació a la Seguretat Social és la més alta del país i duim 24 de mesos en què va creixent. Els contractes indefinits augmenten propers al 20%. Aquestes dades són bones i vostès ho saben, però amb gairebé 60.000 persones a l'atur no podem ser triomfalistes, per això, aquest ha de continuar sent el principal objectiu de la propera legislatura.

Aquestes dades no són fruit ni de cap miracle, ni d'un dia per l'altre. Són fruit de moltes reformes, que eren necessàries i que s'ha demostrat, a més, que eren encertades. Vostès tenen la responsabilitat que això continuï sent així. No toquin allò que s'ha demostrat que funciona, millorin-ho, facin una passa més si volen. Ara vostès es podran centrar en la qualitat de l'ocupació que es crea, pel simple fet que ara sí que es crea ocupació on abans se'n destruïa. Com ho faran? Ens preocupa que en aquest sentit la seva proposta estrella d'ahir fos crear la Conselleria de Treball.

Pensen ser un govern reformista, amb consens amb els sectors econòmics com ha fet el Partit Popular? Ells han de continuar sent els protagonistes de la creació de l'ocupació i no

el sector públic. I per això necessiten eines, eines que nosaltres els hem donat, partint d'un gran diàleg i que vostès estan disposats a derogar. La Llei agrària, la Llei turística, la Llei del sector del comerç o la Llei del sòl. Vostès han estat durant quatre anys l'oposició del no i ara pretenen iniciar la seva tasca sent el govern del no. Parlem-ne, dialoguin, però no es carreguin el que els mateixos sectors ens havien demanat. Destruir és més fàcil que construir, però ara ja no fan oposició, ara ja han de construir quines Illes Balears volen per al present i per al futur.

Parlant de futur, el nostre gran problema continua sent l'elevat índex de fracàs i abandonament escolar, ho reconec, ho era amb vosaltres i ho continua sent. I els ciutadans estan farts que cada quatre anys, governi qui governi, es canviï el model educatiu. Els ho dic honestament, aparcem les diferències que ens separen, ja saben quines són, seient-nos, tant vostès com nosaltres ho dúiem en el programa electoral, una llei educativa per a les Illes Balears. Hem de construir ponts de diàleg seriosos, perquè estic convençuda que trobarem punts en comú, perquè la societat ens ho exigeix, perquè tant vostès com nosaltres al final cercam el mateix, el millor per als infants d'aquesta comunitat, per a les generacions futures, des de la llibertat i el respecte.

Aquesta legislatura hem donat exemple totes les forces polítiques de generositat i consens quan es tracta de les persones més vulnerables. Hem iniciat un camí que ha de continuar, el pacte per la infància, el pacte contra l'exclusió social, la modificació de la Llei de serveis socials per poder garantir un finançament estable. Les entitats, aquelles que arriben aquí on no arribam nosaltres ens ho han agraït. I hem de continuar fent feina al seu costat. La materialització d'aquests pactes nascuts d'un gran consens o la Llei del tercer sector, que duia tant el Partit Popular com el Partit Socialista al programa electoral, encara que vostè ahir no la va anomenar, poden ser les primeres passes a fer. En aquests casos hem de deixar de banda les discussions polítiques i hem de posar el centre de la nostra acció als interessos generals. I vostè ahir no ho va fer i va mentir i va dir que l'índex de pobresa havia empitjorat amb el Partit Popular. Però el cert és que la taxa es troba molt per davall de la mitjana estatal i que és inferior a la que hi havia el 2011: 18,5 el 2011 i 17,9 el 2014. No és una bona dada, però almanco és la correcta i no la que va donar vostè ahir.

També volem continuar reivindicant davant el Govern de l'Estat allò que ens correspon. Però no faci passes enrere, continuem reivindicant el que ens pertoca, però no renunciem a uns avantatges fiscals que mai no havien tengut ni les empreses, ni els empresaris, ni els ciutadans de les Illes Balears. Millori el REB, però no hi renunciï. Sabem que som una comunitat financerament maltractada i que ha estat així durant tota la nostra història. Creim, però, que una vegada estabilitzada l'economia nacional i els comptes públics, la propera legislatura ha de ser la del finançament autonòmic i també ens hi trobarà, Sra. Armengol, per continuar reivindicant amb una sola veu i lluitant pels interessos dels ciutadans de les Balears.

Aquesta legislatura haurem de continuar també amb mesures contundents, per donar resposta a la principal preocupació dels ciutadans: la corrupció i la regeneració de la

política. I aquí sí que no ens ha de tremolar el pols, perquè es comença culpant els polítics i s'acaba generalitzant fins a demonitzar la política, i això és molt perillós. Nosaltres som partits polítics i feim política i hem de ser els primers a donar exemple i a denunciar tots aquells que en fan mal ús, no hi ha justificacions, no hi ha excuses vàlides. Hem de ser contundents, fer-los fora del sistema i que tornin fins el darrer cèntim que se n'han duit. Per això no creim amb els privilegis processals per als polítics. I per això, senyores i senyors diputats, els vull anunciar que és la intenció del Grup Popular que una de les primeres propostes que es pugui veure en aquesta cambra i que pugui ser consensuada, sigui la reforma de l'Estatut d'Autonomia per eliminar els aforaments a tots els membres d'aquesta cambra i del Govern. Si els polítics som ciutadans de carrer, hem de voler que se'ns jutgi com a ciutadans del carrer. Esperam i els convidam a comptar amb el seu suport, que se sumin a la nostra proposta, que la signem junts i la presentem junts perquè això pugui ser una realitat i no es quedi només en bones paraules.

La transparència i el bon govern no es predica, sinó que es practica. No s'aconsegueix ni amb una llei i ni tan sols amb tota una conselleria. Esperam, però, que sigui una conselleria amb contingut, que vagi més enllà d'un nom que queda bé, que vagi més enllà del missatge de cara a la galeria, al que ens té acostumats l'esquerra quan governa. Perquè el cert és que les seves primeres decisions els allunyen molt del que eren els seus objectius de regeneració i transparència durant la campanya electoral. Varen començar que totes les seves negociacions serien retransmeses en el (...) i han acabat que vostè pretén ser investida presidenta i desconeixem el seu pacte de governabilitat. Això és inèdit, Sra. Armengol. Anteriorment es coneixen els pactes per escrit, signats i se'n podia fer un seguiment. On és el seu pacte? On és el seu pacte? Per què no l'ha presentat?

Deien partits com Podem que reduirien dràsticament les despeses polítiques i els càrrecs d'assessors. I el cert és que tot just acaba de començar la legislatura de la nova política i resulta que es gastaran més d'1 milió d'euros més en assessors que la passada legislatura, a falta encara de conèixer l'organigrama complet i esperant que la manca de confiança que fins a dia d'avui ja han demostrat que es professen, no torni a dur els dobles càrrecs.

La legislatura del canvi ha començat també i no vull deixar de dir-ho, amb un canvi de tarannà a aquesta cambra parlamentària. Les primeres votacions no han demostrat ni de prop aquesta voluntat de diàleg i consens que tant han predicat. Com tampoc aquesta unitat d'acció dels partits del pacte. No han començat bé, i vostès diuen que volen fer país, però qualsevol cosa que construeixin sense el suport del partit que representa el major nombre de ciutadans de les illes, serà feble.

Si volen construir quelcom durador en el temps, necessiten dels fonaments que suposa comptar amb el grup de la majoria, perquè no poden menysprear els 122.000 vots que va obtenir el Partit Popular a les passades eleccions, com va fer ahir en el seu discurs, perquè des del Partit Popular no farem una oposició destructiva, serem una oposició vigilant, activa, fiscalitzadora, però també respectuosa, comprensiva i

conscient, Sra. Armengol, que ho tindrà molt difícil dins el seu govern.

Serem durs amb aquelles actuacions que vagin contra el sentit comú, que generin crispació i divisió entre la ciutadania i que converteixin el nou govern en un escenari de lluites partidistes més que en un autèntic executiu autonòmic. I serem respectuosos amb la majoria de govern que es forma avui, però també reivindicarem el nostre paper com a grup majoritari d'aquest parlament, i sobretot exercirem una oposició responsable, i el que sigui bo per a les Balears ho reconeixem i hi donarem suport.

Per això avui, per responsabilitat, votarem en contra de la seva investidura, perquè en base a les declaracions i actuacions dels seus nous socis, al seu discurs, buit de contingut, que li varen deixar fer ahir per acontentar tothom i no ferir ningú, no ens ofereix vostè garanties que a part de presidir l'executiu el pugui governar, i que no sigui una titella en mans de partits que no han obtingut una representació suficient. No ens ofereix la seguretat que aquest tercer pacte no tenguí les nefastes conseqüències per als ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que varen tenir els altres dos anteriors. Però també li vull avançar, Sra. Armengol, que el Partit Popular posarà seny, moderació i centralitat en aquest parlament; i quan vostè es trobi entre l'espasa i la paret pels seus propis aliats, quan vostè necessiti tornar a aquest seny i a aquesta centralitat que avui perd amb els seus socis, necessitarà els vint diputats del Partit Popular, i si l'objectiu és l'estabilitat i el benestar dels ciutadans de les Balears, enfront d'experiments ens hi trobarà, Sra. Armengol, sempre. Nosaltres no la deixarem plantada quan ens convoqui; quan vulgui parlar, quan es vulgui centrar, quan vulgui posar seny compti amb nosaltres. Des del respecte que mereix la seva figura de presidenta, des del convenciment que sumar sempre és millor que dividir, des d'aquest seny tan nostre, el Partit Popular estarà sempre a l'altura de les circumstàncies i al servei de la nostra terra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la candidata a presidenta del Govern de les Illes Balears, Sra. Francina Armengol.

SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Portaveu del Partit Popular, he intentat entendre de la seva intervenció si vostès han comprès el missatge de dia 24 de maig. Tenc dubtes. Però a mi no em sentirà durant quatre anys parlant de l'herència viscuda. A mi no em sentirà avui parlar dels quatre anys de polítiques del Partit Popular en aquesta terra i del que han significat. Avui seria molt fàcil per a mi, molt fàcil, m'ho posen molt fàcil, poder fer una crítica duríssima del que ha estat el govern de José Ramón Bauzá en aquesta comunitat autònoma, però com que no és amb ell amb qui debat sinó amb vostè parlaré de futur, parlaré del que, hem acordat aquest govern i aquesta nova forma de governar en

aquesta comunitat autònoma, volem fer pensant en els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes.

I, Sra. Prohens, els fets demostren com es vol governar i com es vol fer política, i avui ho té aquí. Jo durant quatre anys mai no vaig tenir la resposta del president del Govern; mai en un debat com aquest se'ns va contestar per grups parlamentaris, mai no es va donar l'oportunitat a l'oposició de controlar veritablement el Govern. Jo la hi don, jo la hi don, perquè crec en la democràcia, perquè crec fortament en el paper que ha de jugar l'oposició en el Parlament de les Illes Balears, perquè sé el que representa el Partit Popular i la quantitat de gent que l'ha votat dia 24 de maig, i perquè sóc conscient d'això i de molt més sens dubte en mi tendran una aliada. La presidenta del Govern de les Illes Balears serà una aliada de totes les formacions polítiques, però molt més enllà de les formacions polítiques jo vull governar amb la gent d'aquesta comunitat autònoma, sense cap dubte.

I li passaré a esbossar el que crec que hem de fer durant aquesta legislatura, però, clar, m'entendrà si començ per dir-li que no compartesc l'anàlisi de la situació de com ens trobam aquesta comunitat autònoma i de com ens trobam la realitat d'aquestes illes. I no la compartesc perquè desgraciadament, Sra. Prohens, quan vostès parlen de la situació dels ciutadans d'aquestes illes, de com se sent la gent, s'obliden moltes vegades, sempre, diria jo, de la realitat de desigualtat que estan patint els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. I la situació és molt clara: tenim 80.000 persones a l'atur, Sra. Prohens; tenim una situació gravíssima d'augment de desigualtats i pobresa, i vostès obvien això, però 330.000 persones, segons l'informe de FOESSA, en risc d'exclusió social, jo crec que diu molt de quina comunitat autònoma ens trobam. Diu molt el fet que el 88% dels nous contractes laborals que es creen siguin contractes laborals temporals i precaris; diu molt el fet que hi ha una gran quantitat, milers i milers de majors de 45 anys, Sra. Prohens, que ja no tenen cap possibilitat de futur en aquesta comunitat autònoma amb les polítiques que ha practicat el Partit Popular. I resulta que hi va haver una reforma laboral duríssima a nivell estatal que ha fet una cosa que crec que és gravíssima, que és que molts de treballadors i treballadores, molts de ciutadans es veuen obligats a haver d'assumir qualsevol tipus de contractació laboral perquè si no els diuen que n'hi ha molts a la porta que esperen.

Aquesta és la realitat d'aquesta comunitat autònoma, també, i per això hi hem de fer front, i hi hem de fer front des de polítiques públiques per garantir igualtat d'oportunitats, de polítiques públiques per evidentment possibilitar creació de llocs de feina, de polítiques públiques per vigilar que no hi hagi abusos per part de l'empresariat a molts de ciutadans i treballadors d'aquesta comunitat autònoma, i això és el que vol conformar el nou govern que vull presidir.

I li començaré per fer una valoració de principis. Dia 24 de maig els ciutadans i les ciutadanes varen parlar molt clar, molt clar, i ahir ho vaig explicar, un clar gir a l'esquerra. Sí, això varen votar els ciutadans i les ciutadanes als quals vostè diu que respecta; idò varen votar això, i això és el que ha de fer el nou govern que comenci a caminar, polítiques dirigides a tota la ciutadania, a tothom, per garantir un marc de cohesió social molt més ampli del que tenim en aquesta comunitat autònoma.

I varen votar una altra cosa que jo he entès molt bé i que dubt que vostès hagin entès: que no estan d'acord a fer la política, que es faci la política des de la imposició, des de la manca de diàleg, des de la manca de respecte a l'adversari, des de la manca de respecte a les minories, des de la manca de respecte al que pensen els ciutadans. I basta que recordi el que ha succeït aquests quatre anys per entendre que això és el que li han dit els ciutadans que no volen, i per tant el nou govern que començarà a caminar...

(Alguns aplaudiments)

...el nou govern que començarà a caminar ho farà des d'aquests principis, des d'entendre que hem de dialogar i pactar, no només amb totes les formacions polítiques, que és fonamental, sinó amb els ciutadans i les ciutadanes, que també és fonamental.

Entrarem a governar, Sra. Prohens, i ja ho vagi dir ahir, ens equívocarem en coses, i serem capaços i jo seré capaç, cosa que no he vist, desgraciadament, de demanar excuses quan m'equivoqui i de saber rectificar, que també és fonamental en política i crec que també n'hem de d'aprendre tots.

Quan comencem a governar, Sra. Prohens, el primer que volem fer, crec, perquè som gent sensata, és mirar com ens deixen les coses, perquè vostè diu: "Deixam una comunitat fantàstica"; nosaltres no ho valoram igual, però quan entrem a més sabrem que no és tan fantàstica com ens diuen, ni els comptes públics ni l'herència que vostès ens deixaran, què hem de fer en aquesta comunitat autònoma, i pel que necessitam també el seu suport i la seva implicació, com la implicació social en aquestes illes.

Necessitam reajustar el model econòmic que tenim, sense cap dubte, necessitam reajustar-lo perquè el model econòmic que tenim dóna, ha donat peu a moltíssimes desigualtats, ha crescut molt el nombre de persones molt riques, però, Sra. Prohens, han crescut molt també les persones que són més pobres; la classe mitja i la classe treballadora han patit durament els efectes de la crisi econòmica i sobretot les polítiques que s'han fet per part del Govern d'aquesta comunitat autònoma i del Govern d'Espanya. I com volem reajustar el model econòmic? Nosaltres som conscients que el principal motor econòmic d'aquestes illes és el turisme; per tant què volem fer?, volem aconseguir allargar temporada turística; i com ho volem fer?, ho volem fer fent una aposta molt seriosa per augmentar connectivitat en aquestes illes, sense cap dubte, i tenim plantejaments seriosos que hem explicat durant tota la campanya electoral i que aplicarem des del Govern de les Illes Balears.

Volem augmentar temporada turística, evidentment, des de l'acord publicoprivat amb els sectors empresarials afectats, però també amb els treballadors, per això vaig anunciar un pacte social per l'ocupació i la competitivitat en aquesta comunitat autònoma, ho volem fer d'acord, però ho volem creant millor producte turístic, i per això, Sra. Prohens, varem anunciar mesures importants per fer possible aquesta realitat, que la volem fer des del diàleg i del pacte; millor producte turístic també lligat a sectors que poden crear riquesa en aquestes Illes, des del sector quinari, lligat al món de la cultura,

lligat al món del territori, lligat al món del medi ambient, lligat al món dels sectors socials, del 03, de la dependència, hi ha moltes formes de crear riquesa en aquestes Illes per les quals nosaltres volem apostar de forma decidida.

Perquè vostè m'ha dit: no, és que nosaltres ens hem entès molt bé amb els sectors i hem pactat; no ha viscut la mateixa realitat, hi ha molts empresaris d'aquestes Illes que no s'han sentit escoltats, ni els empresaris del comerç, ni els empresaris de les indústries culturals -o és que un empresari cultura no és un empresari? O és que un empresari que vol gestionar energies renovables no és un empresari? O és que un empresari que té interès a poder aprofitar l'oportunitat turística per poder desenvolupar qüestions que donin més qualitat, com qüestions lligades al medi ambient, al senderisme, no és un empresari? O és que no és un empresari aquell que vol apostar per noves tecnologies en aquestes Illes? O és que no ho són els clústers que tenim en aquesta comunitat autònoma i que no han rebut cap resposta per part de qui ha governat durant aquests quatre anys? Per tant, en tot això nosaltres hi volem fer feina.

I clar que volem fer una moratòria de grans superfícies, i clar que es pot fer, Sra. Prohens, perquè el que no és possible és desdibuixar una realitat social i econòmica en aquesta comunitat autònoma i el petit i mitjà comerç són dels que més han patit les dures mesures contra la crisi econòmica que vostès han aplicat, són dels que més han patit. I necessitam construir pobles i ciutats que tinguin vida i el petit i mitjà comerç dóna molt més llocs de treball que cap en aquesta comunitat autònoma i, per tant, sí que ho farem i ho podem fer des de la garantia i des de la legalitat.

Evidentment, coordinat amb els consells insulars. Sap què passa? Que quan un consell insular diu: començaré a redactar un pla d'equipaments comercials i no l'acompanya d'una moratòria de grans superfícies, està cridant que entrin llicències una rera l'altra per poder noves grans superfícies que, desgraciadament, és el que vostès han fet a l'illa de Mallorca al final de la seva legislatura.

Volem reajustar el model econòmic, sí, i ho volem des del pacte i des de l'acord i volem emprar la nostra potència com a govern, però també com a societat per poder donar suport a tots aquests sectors econòmics que poden creure en la innovació, en la tecnologia, en altres formes de crear riquesa.

I li deia al principi, també en el món turístic, en el qual volem un acord, clar que sí! Volem crear producte turístic i volem augmentar connectivitat i volem millorar les zones turístiques degradades, i per això necessitam recursos turístics. I per això ahir li vàrem explicar la intenció que tenim de posar un impost turístic en aquesta comunitat autònoma.

Igual que li vàrem explicar ahir, i ho hem explicat durant tot el temps de la campanya electoral, que volem apostar també perquè aquesta comunitat autònoma, que té 13,5 milions de turistes, i això és una qüestió fonamental per a aquestes Illes, que aquests 13,5 milions, la seva riquesa, el que aporten es reparteixi més entre el milió d'habitants que viuen en aquesta comunitat autònoma, no és tan complicat d'entendre. I per això ens interessa que vinguin turistes que no estiguin tancats dins un recinte, sinó que es moguin per la realitat de les Illes, de les

quatre, i que puguin llogar un cotxe i que puguin anar a un poble i que puguin menjar a un restaurant i que puguin comprar a una tenda, això és el que ens interessa, Sra. Prohens.

I per això volem regular el tot inclòs. I per això volem regular i modificar la Llei turística per tal de fer possible els allotjaments de vacances, perquè entenem que aquesta és la força de la riquesa que té la comunitat autònoma i que l'hem de repartir una mica millor, perquè tots els ciutadans, tots, tenen dret a viure una mica millor.

I evidentment això implica fer un posicionament clar sobre quin tipus de creixement territorial volem en aquestes Illes, li he parlat de l'aposta clara per la sostenibilitat, per les energies renovables, per les polítiques ambientals. Nosaltres tenim clar que hem d'apostar per això, com a forma de creixement econòmic, però també perquè hem de garantir deixar unes Illes Balears més sostenibles als ciutadans i ciutadanes que vinguin després de nosaltres, perquè això és un principi de solidaritat -crec que és més important- que hem d'atendre.

Bé, idò, garantint això, evidentment no estam d'acord amb polítiques com l'ampliació del Port des Molinar; no estam d'acord amb les polítiques d'ampliació dels ports esportius; no estam d'acord amb aquesta política d'especulació, una rera l'altra, i vostè dirà que no, però les normatives que han fet en aquesta cambra han estat sempre per créixer des de l'especulació, com varen intentar fer l'hotel de Sa Ràpita, devora un paratge que vostè coneix perfectament. Per tant, amb això no hi estam d'acord.

I en canvi, estam d'acord que hem de potenciar allò que tenim i allò que ens fa únics en el món, els nostres parcs naturals, la nostra xarxa d'espais verds; posar en valor allò que tenim, la Reserva de la Biosfera de Menorca, el patrimoni de la humanitat de Vila, el patrimoni de la humanitat de la Serra de Tramuntana, ampliar el Parc Nacional de Cabrera; fer una política sensata de pesca, això és el que nosaltres volem fer. I perquè hi creiem fermament, perquè creiem que aquest és el model que pot generar riquesa en el futur i, per cert, també hi estan d'acord els sectors empresarials els quals entenen que créixer més des de la construcció és una forma dolenta per créixer en aquesta comunitat autònoma.

I en construcció hem d'aplicar polítiques de rehabilitació, i clar que hem de fer polítiques d'habitatge públic la qual cosa s'ha oblidat durant quatre anys. I anirem enrera perquè s'han deixat moltíssimes de qüestions.

I vostè m'ha dit: ha d'explicar d'on treu recursos. I jo ara m'he de contenir, ara m'he de contenir, perquè li he dit que no vull fer un discurs duríssim contra el que han estat aquests quatre anys i he de fer un esforç de contenció important, Sra. Prohens; perquè que vostè em digui a mi d'on treuré els recursos quan ens deixen la comunitat autònoma com ens la deixen, no sé com ho he de prendre, no sé com ho he de prendre, perquè les coses són com a molt clares i molt evidents: el deute, 8.400 milions d'euros; el dèficit, al 29% del PIB. Aquesta és la situació.

I què hem aconseguit durant quatre anys, que eren claus i fonamentals, pel nou sistema de finançament autonòmic, pel

nou règim especial, pels pressuposts generals de l'Estat cada any? Ens han castigat com mai.

I miri, com que no vull parlar del passat, perquè crec que no és el que pertoca, li vull fer una oferta: vostès governen Espanya en aquests moments, demà hi ha un Consell Nacional de Política Fiscal i Financera, demà s'aprovarà el sostre de despesa de totes les administracions públiques per a l'any 2016; m'agradaria saber què faran vostès per ajudar aquest govern que ha de començar a caminar, no aquest govern, per ajudar els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra. Avui ha tengut bones paraules, durant quatre anys han fet el contrari. Demà hi ha una oportunitat única, ajudaran a defensar el que nosaltres creiem que és necessari? I li diré què és el que crec que és necessari: miri, quan s'ha repartit el dèficit públic entre administracions, l'Estat s'ha quedat el percentatge molt més alt, increïblement més alt del que ha permès a les comunitats autònomes, el que ens vol fer el seu partit a nivell de Govern d'Espanya és posar-nos al 0,7% l'any que ve. Jo no hi estic d'acord, jo crec que el dèficit s'ha de repartir entre administració central i comunitats autònomes d'una forma molt més equitativa: qui fa l'esforç en política social, en educació i en sanitat són les comunitats autònomes. Jo li deman que demà lluitin davant el seu partit, perquè demà encara vostès estan en funcions, i els deman que demà lluitin perquè el repartiment del dèficit sigui diferent i sigui molt més equilibrat cap a la comunitat autònoma.

I com que diuen que els ingressos han augmentat molt a nivell estatal per la recaptació, li deman una altra cosa: que les aportacions a compte siguin del 102% en lloc del 98%, les aportacions mensuals de l'Estat. Li deman perquè aquesta comunitat autònoma necessita més recursos econòmics.

I li deman una altra cosa: defensin que hi ha d'haver un sistema de finançament autonòmic nou, ho defensin d'una vegada, perquè durant quatre anys no han estat capaços. I ho defensin amb el principi d'ordinalitat.

I ara pugui aquí i digui'm si està d'acord o no amb això.

I després li faig una altra proposta: el règim especial per a les Illes Balears, Sra. Prohens, és insultant el que ha dit, és insultant; vostè hauria de saber, perquè si no, el que seu davant li hauria d'haver explicat, que en aquesta tramitació parlamentària en el Congrés dels Diputats des que vostès varen aprovar un REB d'amagat, d'amagat, sense el debat públic amb la ciutadania, sense el consens parlamentari, sense parlar-ho amb ningú, en aquesta tramitació de REB el Partit Socialista hi ha fet una esmena a la totalitat que es tramita a Madrid, una esmena on no tocam res del que estava aprovat, sinó que hi afegim molt més i que jo he demanat des del minut 1 al president Bauzá que aturàs la tramitació i que pactàs aquest nou règim especial. Desgraciadament, com avui, no he tengut cap resposta durant aquests dies, desgraciadament.

I jo li dic, si vol mirar per al futur i vol mirar per a aquesta comunitat autònoma, què faran a Madrid amb el règim especial de les Illes Balears? Vostès són qui governen Espanya i aquesta comunitat autònoma necessita de la seva aposta clara en aquests moments, ho són fins a les eleccions generals, però ara ho són. I per tant ara, si de veritat vostè vol compromisos de diàleg i vol aportar a aquestes Illes, si de veritat vol això jo li

don una gran oportunitat: demà, Consell de Política Fiscal i Financera, tramitació en el Congrés dels Diputats d'un nou règim especial.

I jo ahir vaig dir: li demanaré al president d'Espanya que aturi la tramitació. Clar que sí, perquè crec que les coses s'han de fer d'una altra manera, perquè crec que en aquesta comunitat autònoma, quan vàrem aconseguir passar dels 21 punts per sota de la mitjana en inversió per càpita, a posar-nos 2 punts per sobre de la mitjana, sap per què va ser? Perquè hi va haver un govern valent aquí, perquè hi va haver un govern comprensiu a Madrid; però també, i d'una forma molt especial, perquè es va crear una plataforma pel finançament autonòmic de la societat civil que va ajudar molt. Durant quatre anys els he repetit que aquesta és la forma de fer política en la qual jo crec; vostès han dit que no cada vegada. I jo vull aturar aquesta tramitació del REB per fer un nou règim especial, pactat socialment, pactat políticament, que tothom tengui oportunitat de parlar-ne; perquè, o es compensen els desavantatges que crea la insularitat o, Sra. Prohens, ni tindrèu millor connectivitat ni les nostres empreses seran igualment competitives que les de la resta de l'Estat. I hem de parlar clar i hem de ser valents, i jo ho vull ser valenta i em vull posar al front i al servei dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, i vull saber quin paper jugarà el Partit Popular en aquests moments els quals són claus per definir aquestes qüestions de què li parlava.

Perquè necessitam més recursos, sí, clar que sí, i els necessitam per fer qüestions bàsiques. Crear llocs de feina també necessita inversió pública per part de les administracions; si tenim aquests recursos escassos no tenim possibilitat de fer aquestes inversions públiques, Sra. Prohens. I durant quatre anys hem perdut mil milions d'euros, per inversions estatutàries que no han arribat mai. Està d'acord amb venir i defensar-les a Madrid? La meua mà la tendran estesa sempre, com l'he estesa sempre des de l'oposició per fer un front comú en qüestions que crec que són d'Estat per a aquesta comunitat autònoma i, desgraciadament, quan vostès han governat no han cregut que l'opinió del Partit Socialista i la dels altres grups que érem a l'oposició era important, era necessària, i l'han rebutjada radicalment.

I necessitam recursos per fer el que li deia al principi, el rescat de la ciutadania, d'aquells que tenen pitjors condicions. I hem fet una aposta molt clara, sí, nosaltres creiem fermament en la igualtat d'oportunitats, i perquè una persona pugui tenir igualtat d'oportunitats li has de garantir qüestions molt clares. I li diré breument: hem pensat que la gent que té una situació duríssima, que no pot pagar la calefacció a l'hivern, que no pot fer una menjada diària, que es troba en una situació que moltes vegades no té casa seva perquè l'han desnonat, aquesta gent necessita una renda bàsica, sí. I posarem recursos, Sra. Prohens, clar que sí, perquè crec, sincerament, que si volem tenir una ciutadania i una societat digna el poder polític no pot quedar al marge d'una realitat social tan dura com la que viuen tantíssims de milers de persones, de ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes.

I necessitam recursos per garantir qüestions tan bàsiques com a una educació pública i de qualitat, una educació sostinguda amb fons públics, com a servei públic de la

ciutadania. I podrà dir el que voldrà, Sra. Prohens, però la realitat és que ens trobarem un sistema educatiu on s'han acomiadat mil professors; on s'han eliminat molts de programes de suport a l'atenció a la diversitat i als nins amb necessitats especials; on hi ha una mancança d'inversió clara en les infraestructures educatives; on hi ha una realitat molt clara de crispació que vostès varen crear i on no hi ha hagut cap tipus de consens ni de possibilitat de diàleg. I això ho volem refer, des del que creiem que ha de ser la forma de fer política, dialogant i convidant la comunitat educativa a participar en el nou disseny i posant més recursos econòmics, clar que sí, per fer això possible. Allò que hem compromès amb els ciutadans i ciutadanes.

Igual que ho volem fer amb una qüestió tan bàsica com la salut dels ciutadans, amb la qual no s'hi hauria de jugar, no s'hi hauria d'haver jugat, no s'hi hauria d'haver jugat. Tenim compromisos molt clars de retorn de les 20.000 targetes sanitàries, perquè una societat equitativa és la que tracta tots els seus ciutadans per igual, i em sembla cruel el que ha succeït amb aquest real decret del Govern d'Espanya.

Igual que volem fer una aposta molt ferma per potenciar l'Atenció Primària i obrir els centres de salut el capvespre, i això és més eficient, és més eficient, no es necessiten més recursos econòmics, és més eficient.

Igual que volem fer una aposta clara per poder potenciar el dret del ciutadà a la salut. Miri, crec que la salut és un dret, és un dret, i un ciutadà té dret a saber quan entra a una llista d'espera en quina situació es troba i com en sortirà. Per això hi ha d'haver transparència, per això hi ha d'haver claredat, i en quatre anys no hem sabut com es troben les llistes d'espera sanitàries. I aquest és un dret que nosaltres volem garantir als ciutadans amb un decret de demora i garantia i per tant volem fer allò pel que hem compromès amb els ciutadans i pel que hem demanat el suport electoral i ho volem fer d'una altra manera. I això és el que vàrem llegir més bé, nosaltres, dia 24 de maig: els ciutadans ens deien, hem de fer política molt diferent, jo li dic una política molt més valenta, molt més audaç, molt més igualitària i cercant molt més l'equitat dins la nostra població, que el que ha succeït durant aquests quatre anys. I ho volem fer, a més, d'una forma diferent, molt diferent.

I jo, si tenc el suport avui per ser investida presidenta de les Illes Balears, Sra. Prohens, vull governar des del diàleg i des de l'acord, no des de l'enfrontament ni des de la persecució, no, aquest no és el govern que trobarà vostè, no el trobarà ni vostè ni cap ciutadà d'aquesta comunitat autònoma, perquè si jo li he criticat coses, que n'he criticades sens dubte moltes al president Bauzá, el pitjor ha estat això, i el que jo he après és això. I per tant, no es preocupi, no vagi per aquí perquè aquí no ens hi trobarà.

I la forma de fer política ha de ser des de la radicalitat democràtica. I jo li he proposat una llei de transparència amb una oficina anticorrupció dependent del Parlament, m'agradaria saber si el Partit Popular, ara que és a l'oposició, estarà d'acord amb aprovar-lo, perquè quan han estat al govern sabem que no, però és important, que vagin fent passes vostès és molt important, cregui'm, per a la salut democràtica d'aquest país que vostès entrin en això és fonamental, és fonamental.

I ara em proposa llevar els privilegis als diputats. Durant aquesta legislatura, quantes vegades hi han votat en contra? Els companys de MÉS em fan senyes, perquè ells ho han presentat en el Parlament, desgraciadament vostès hi han votat en contra cada vegada. No es preocupi, nosaltres seguirem igual, seguirem mantenint la mateixa posició.

Però clar, tampoc el que no li puc dir, Sra. Prohens, no li puc deixar dir, m'ho permetrà, és que aquest pacte que vol néixer amb molta il·lusió, amb molta esperança, amb moltes ganes de fer les coses bé, amb moltes ganes de fer-les millor, amb moltes ganes de pensar amb els ciutadans, que vostè digui que això és un repartiment de cadires, no li deix dir, no li deix dir, Sra. Prohens, perquè no és cert, perquè no és cert. I que m'ho digui algú que es troba amb aquestes condicions per un repartiment de cadires crec que no és just i crec que no és realista amb el que succeeix en aquesta comunitat autònoma, crec que no és realista.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, Sra. Prohens, acab la meva intervenció dient-li una cosa, que la tenguí molt clara, miri, jo som una persona, em vaig definir ahir, una dona d'esquerres, una dona valenta, una dona amb ganes de tirar endavant polítiques diferents en aquesta comunitat autònoma, una dona que sé que la situació és complexa, que la situació econòmica, social i política és difícil, ho sé perfectament. Sé perfectament que tenim una majoria parlamentària que té moltes ganes que això vagi bé i sé perfectament que lluitarem per poder-ho aconseguir.

I li vull dir, per acabar, que el meu govern serà un govern de diàleg, un govern de la gent, un govern per a la gent, un govern obert, un govern que voldrà dialogar i que voldrà parlar amb tothom, amb totes les forces polítiques i sens dubte, també, amb la força política que vostè avui representa. I no es preocupi que, quan vostès diguin qui és la persona interlocutora del Partit Popular, jo la cridaré al Consolat de la Mar per parlar, per explicar i per avançar.

Però cregui'm, aquesta comunitat autònoma, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, necessiten desesperadament polític a l'alçada de les circumstàncies, jo hi vull ésser, esper que vostès també.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, atesa la durada prevista d'aquest plenari, es considera adient fer una pausa d'una hora, aproximadament a les 14.30, sense perjudici, en cap cas, d'interrompre els debats que en aquell moment es produeixin.

I ara continuam amb les intervencions. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo, en representació...

(Remor de veus)

... ah, perdona. Perdó, perdó, que no l'havia vista, la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, l'he tornada escoltar molt atentament i continuu sense entendre i continuam sense veure quin és el seu programa de govern; quina part de tot això que ens ha dit és seva, del Partit Socialista, quina part és de MÉS, quina part és de Podem i per què no tenim un document, per què no tenim com sempre havia passat un programa de govern signat perquè puguem començar la nostra tasca d'oposició amb responsabilitat i amb transparència, aquesta transparència que tant prediquen?

Vostè ha començat dient que no vol parlar de l'herència rebuda. Jo crec que hagués estat més de justícia donar gràcies per l'herència rebuda. Jo crec que hagués estat més de justícia reconèixer que quan nosaltres vàrem arribar aquí hi havia uns proveïdors que cobraven a 600 dies i que avui els proveïdors cobren en un període mitjà de 54 dies, dins Educació a 17 dies o dins Serveis Socials dins el termini legal. I a Salut, a Sanitat cobren a 71 dies. Això ho hauria pogut reconèixer i l'hagués honorada, l'hagués honorada. O hagués pogut començar dient que la nostra herència rebuda passa per haver trobat una comunitat que s'endeutava amb més de 1.000 milions d'euros cada any i ara ens hem endeutat una quarta part del que es va endeutar vostè i hagués estat de justícia i l'hauria honorada.

Perquè si moltes d'aquestes polítiques que avui ens ha pogut explicar en el seu programa electoral, que no programa de govern, que no programa de govern, és perquè vostè sap que trobarà els comptes sanejats i que molts dels problemes que nosaltres ens vàrem trobar, els hi hem solucionat i li ho torn dir, nosaltres ens alegrem que sigui així, nosaltres ens alegrem que no hi hagi ningú aquí fora avui esperant per cobrar i ens n'alegram! Ens alegrem que vostè des del primer dia pugui fer política, la política que vol fer, ens alegrem, de veres Sra. Armengol. Però estam un preocupats perquè a més que no ens ha contestat a les preguntes que li havíem fet, continua sense concretar, ha tornat repetir les propostes que havia fet ahir, però s'ha tornat oblidar del com. I li torn dir, hi ha moltes d'aquestes propostes que ens poden semblar bé, però necessitam saber com, i és preocupant saber que el primer com sigui fiar-ho tot a Madrid, i que el primer com sigui fer-nos una proposta perquè la deixin endeutar-se més, i que el primer com sigui tornar complir l'objectiu de dèficit, perquè això ja ho han fet i ja sabem on vàrem arribar. I vostè no ha corregit les errades del passat, vostè ens ha ofert que anem a Madrid i diguem al Govern de Madrid que la deixin endeutar-se més.

I vostè diu que com que els recursos d'aquí són limitats, lluitarà per un altre sistema de finançament i nosaltres el volem, nosaltres hi volem ser. Però mentrestant, vostè, a partir de demà ha de governar aquesta comunitat autònoma, amb el sistema de finançament que tenim avui, pactat, per cert, entre el Sr. Antich i el Sr. Zapatero. Aquest sistema de finançament és el que tenim avui, i vostè en base a aquest sistema de finançament, en base a l'objectiu de dèficit que és el mateix per a nosaltres i que serà el mateix per a vostè, en base a això ha de concretar les seves polítiques.

Vostè ens va dir ahir que vol anar a Ítaca i avui torna voler anar a Ítaca. Però ens falta el com, com ha de ser aquesta travessia? Com ho farà, Sra. Armengol? Ja no fa oposició, ha de prendre el rumb d'aquesta comunitat autònoma, com ho farà, quines partides pressupostàries dedicarà a totes aquestes polítiques? D'on treurà els recursos? Això continuam sense conèixer-ho.

I a mi em sap greu si li molesta que li digui que ha estat un pacte de cadires, però és que el programa no el coneixem, és que no l'han duit aquí, al programa. No hi ha hagut una unitat d'acció, no tenim un document públic per poder avaluar quin és el programa. Ahir va dir que governar sense recursos és una quimera i tant la seva intervenció d'ahir com la d'avui és una quimera. Perquè els recursos són limitats, són millors que fa quatre anys, és cert, però són limitats i no podem tornar a les errades del passat i vostè tant ahir com avui, ha fet bona la frase de Margaret Thatcher, que deia que "el socialisme fracassa quan s'acaben els doblers dels altres".

Vostès tenien un somni, ho va dir ahir, i tenien una obsessió que era treure el Partit Popular de les institucions, però ara ja s'ha acabat. El Partit Popular no governa, en som conscients, ara li toca a vostè governar. i li toca concretar i li toca marcar un full de ruta. I me n'alegr, me n'alegr sincerament que avui sí que hagi tengut en compte el que no va fer ahir, als 122.000 votants que va tenir el Partit Popular. I és cert allò que ha dit vostè, que dia 24 de maig es va votar un canvi, és cert, nosaltres ho sabem, nosaltres ens vàrem examinar dia 24 de maig i vàrem treure els resultats que vàrem treure. Però vostè també es va examinar dia 24 de maig i vostè tampoc no va treure uns bons resultats dia 24 de maig i la gent va triar un canvi, però aquest canvi no passava per vostè, Sra. Armengol, i vostè ho sap. I ahir vostè es va definir com una ciutadana de carrer, com una ciutadana de carrer que venia a fer política. I, amb tots els meus respectes, Sra. Armengol, però vostè és una política professional de cap a peus, que al final d'aquesta legislatura en durà 20 asseguda al seu escó. Amb tots els meus respectes, però no ens vengui això, no se sumi ara al carro que tots som ciutadans del carrer que entrem per primera vegada al Parlament.

Miri, hi ha parts del seu discurs -ho torn dir- amb més ombres que llums. Hi ha parts que ens preocupen. Vostè no pot sortir avui triomfalista, a vostè l'han salvada. Vostè sortirà avui presidenta d'aquesta comunitat, però perquè l'han salvada en el darrer moment. L'han salvada els mateixos que la continuen considerant "casta", l'han salvada els mateixos respecte dels quals vostè i el seu partit deien que no hi pactarien mai. No ho diu el Partit Popular, ho deien vostès.

I vostè ens demana temps i jo crec sincerament que el temps no ens el demana a nosaltres, jo crec que el temps el demana als seus socis de govern, que li donin temps, que tinguin paciència amb vostè perquè la deixin ser presidenta durant quatre anys. Però miri, nosaltres estarem vigilants, ja ho he dit, que aquests discursos buits de contingut, aquest brindis al sol que ha tornat fer avui als ciutadans de les Balears, no governi aquest parlament.

Miri, Sra. Armengol, no ens fiam dels salva pàtries que vénen aquí per arreglar-ho tot i canviar-ho tot. Aquest era el

discurs que feia Syriza, el mateix rescat ciutadà que duia Podem, els seus socis, en el seu programa de govern. El mateix escenari que a dia d'avui encara ho recolza més. I el que era una amenaça és ja una realitat a Europa. No pretenc fer el discurs de la por, però és la realitat i estarem ben vigilants que aquesta realitat no arribi a les Illes Balears.

De moment, el que tenim avui, el que es materialitzarà avui és un "corralito" parlamentari, perquè vostè serà presidenta, sense Podem en el Govern, però vigilada per Podem. Per això torn reiterar el nostre no responsable a la seva investidura, perquè no coneixem el seu programa, perquè no tenen programa comú, perquè no l'han volgut fer públic, perquè són un pacte dèbil, perquè no ha concretat, perquè no ens ha dit què ens costaran a les butxaques dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears els seus somnis de ser presidenta de Govern. Perquè ja ho hem viscut, perquè vostè vol aplicar les mateixes receptes del passat, tornar crear molta administració pública, tornar crear llocs de feina del sector públic, tornar crear organismes, entitats, empreses públiques. I ja sabem com va acabar i no hi volem tornar passar. Però sobretot perquè avui el que vostè ens demana amb aquesta manca de transparència i concreció, és un acte de fe i des del Partit Popular no feim actes de fe.

Però li torn repetir, des del respecte que em mereix la seva figura de futura presidenta, li torn oferir per a quan ho necessiti, per a quan els que avui la votaran la deixin amb l'aigua fins en el coll, els 20 vots moderats, centrats i amb seny del Grup Popular. Nosaltres hi serem sempre per sumar, per mirar endavant, mai per fer una passa enrere, conscients dels errors del passat, dels nostres i dels seus, i perquè no es tornin repetir mai, perquè els ciutadans no s'ho mereixen.

Sra. Armengol, futura presidenta del Govern, li desig sincerament sort, encerts i molts d'èxits, perquè els seus èxits seran també els èxits dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat, però com deia Calderón de la Barca: *desperti, porque los sueños, sueños son.*

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Bé, entenc, Sra. Prohens, que té una situació difícil i ha de fer un discurs de por per dir alguna cosa; bé idò, no es preocupi, nosaltres estam il·lusionats, amb emoció, amb ganes i amb força i amb valentia per fer allò possible que varen dir clarament els ciutadans dia 24 de maig. Vostè pot entendre la democràcia com vulgui, no l'entén com jo, això ho he comprovat, no l'entén com jo i com crec que molta de gent d'aquesta cambra i molta altra que ens està escoltat.

Miri, el Govern estarà controlat pel Parlament de les Illes Balears, no es preocupi, per a tothom del Parlament de les Illes Balears, fins i tot pel meu grup parlamentari que no vull que

sigui un grup que acoti el cap, sinó que vull que sigui un grup que vigili i que controli el Govern perquè això és la democràcia. La democràcia no és tenir diputats aquí asseguts que vénen i diuen el que vol sentir el govern de torn, que passen les preguntes parlamentàries per escrit a qui ha de llegir les preguntes al Govern, això era el que feien vostès i per això no coincidim.

Aquest parlament ha d'esdevenir la casa del poble. Sí. Ha d'esdevenir un òrgan de debat, un lloc de debat i la representació de la pluralitat democràtica que hi ha en aquesta comunitat autònoma perquè nosaltres som representants dels ciutadans i les ciutadanes i no ho hem d'oblidar mai, i per això jo avui he volgut començar fent un debat on contesti grup parlamentari per grup parlamentari, cosa que no he pogut fer mai quan ha governat el Partit Popular i ho he volgut fer no només per respecte a vostès, que els en tenc i molt, sinó per respecte als ciutadans que hi ha rere de cadascuna de les persones que asseuen en aquest hemicicle parlamentari perquè això és la democràcia i els ciutadans dia 24 de maig varen... i varen dipositar el seu vot a les urnes, els que varen voler i, sap què em sap greu?, que n'hi va haver molts que no varen participar i aquesta és una feina que tenim conjuntament tots per engrescar la ciutadania que d'aquí a quatre anys sí que hi participi, perquè s'hagin vist representats pels seus representants, perquè hagin vist que la política s'ha de fer d'una altra manera i es pot fer d'una altra manera, perquè siguem capaços aquests quatre anys d'engrescar la gent a creure que aquí parlem del bé comú, del bé de tots. Això és el que jo vull fer i és el que volem fer, aquests que hem pactat un programa de govern i no es preocupi que el programa de govern serà públic i el tindrà tothom.

En aquest moment, Sra. Prohens, perquè ho entengui bé, m'estic examinant jo com a candidata a la Presidència del Govern i li estic explicant jo el programa de govern que vull aplicar, i no es preocupi que està molt concretat i està molt parlat i està molt discutit i allà on hem fer hores els companys del Partit Socialista, de MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca i Podem és parlant de les polítiques, que li he esbossat, però no es preocupi, nosaltres no pecarem del que han pecat vostès, serà públic, el tendran i el podran discutir, és clar que sí, avui estam discutint la meva investidura, Sra. Prohens, i després farem un govern.

I què és més eficient?, què és més eficient?, un govern amb gent capaç, amb gent valenta, amb gent amb empena, amb gent preparada per tirar endavant o trobar governs on tenim tres consellers d'Educació, tres de Sanitat, tres d'Administracions Públiques, dos de Turisme, que és el que ens ha succeït? Això és el que no volem, això és el que no farem; això és el no farem.

Jo, si fos vostè en lloc de fer-me preguntes a mi de com és que hem aconseguit un acord parlamentari tan ampli des de formacions polítiques que vostè entén tan diferents, però bé, això no ho discutiré perquè això és subjectiu seu, en lloc de demanar-nos a nosaltres com som capaços d'asseure'ns i d'entendre'ns, per què no es demanen a vostès per què no són capaços d'asseure's i d'entendre's amb ningú? Crec que és una pregunta molt més important a fer...

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la pregunta que han de respondre i tenim il·lusió i tenim ganes de canviar les coses. Vostè diu "no ho hem de canviar tot". Jo he tengut l'honor de governar una institució com el Consell Insular de Mallorca, en aquest escó, en aquell, no m'hi he assegut mai, serà la primera vegada i ara em sent preparada per ser-hi i crec que a un polític se li ha de demanar que estigui preparat per poder governar una comunitat autònoma en una situació tan difícil com la que tenim econòmicament i socialment parlant.

I sí, ho faré amb honor i amb orgull i servint al poble i escoltant i sabent rectificar i estenent la mà al diàleg a tothom i... vostè ens podrà dir que hem estat poc concrets i jo li he fet preguntes molt concretes, molt concretes, perquè si nosaltres demanam "escoltau, necessitam acords importants", vostè m'ha dit "molt", perquè de la seva rèplica el que he entès a més que... en fi, intenta fer por no sé de què, el que entenc és que no creu el nostre programa de govern perquè no entén d'on traurem els recursos econòmics, això he entès. Jo crec que he estat molt clara, crec que he estat molt clara, nosaltres -i ho vaig dir ahir- farem una política impositiva diferent, amb les competències pròpies que tenim, és clar que sí, pagarà més qui més té, sí, posarem més progressivitat en segons quins impostos, sí, i farem un pla contra el frau fiscal, que n'hi ha molt en aquesta comunitat autònoma i amb els impostos autonòmics n'hi ha molt, hi ha molt a recaptar, sí, i farem noves figures impositives que recaptaran, és clar, és clar, recaptarem i tendrem més recursos i per això podrem disposar de més recursos per fer polítiques que creiem que van per al bé comú de la ciutadania i ho hem explicat.

I necessitam sense cap dubte, perquè això és un..., nosaltres som una comunitat autònoma, part d'un estat que encara té un problema de centralització difícil, necessitam que evidentment el Govern d'Espanya faci justícia amb els ciutadans de les Illes Balears. És difícil d'entendre això? És que em sembla que és molt fàcil i jo he demanat dues coses molt clares: en aquests moments, no demà ni passat demà en temps figurat, no, no, demà, en 24 hores hi ha un consell de Política Fiscal i Financera a Madrid, que ens convoca el Govern d'Espanya, els convoca el Govern d'Espanya, què faran?, què faran?, això és el que jo li deman perquè això és l'important a saber perquè demà es discutirà el sostre de despesa que ens deixen fer a les comunitats autònomes i si és veritat, com diu el Partit Popular, que l'economia va bé i que els ingressos a l'Estat s'han multiplicat, per què no ens donen més marge a les comunitats autònomes que hem d'invertir més en educació, en salut i en política social?, és fonamental. Aquesta és la pregunta: amb qui estarà el Partit Popular?, acotant el cap com ha fet quatre anys davant Rajoy o amb el poble? Aquesta és la pregunta, aquesta és la pregunta.

Després em diu del règim especial, no m'ha contestat, què faran? Jo li he demanat al president Bauzá..., quantes vegades?, durant aquesta campanya electoral, vostès l'han tramitat d'amagat; nosaltres hem fet una aposta clara, hi ha un text, que no vull que sigui aquest text, jo vull que sigui un text pactat entre tothom, però el que no vull és que ens tanquin la porta que l'Estat compensi els desavantatges que té la insularitat i és el que està a punt de fer el Govern d'Espanya. Li deman que,

si de veritat volen fer feina per a aquestes illes, facin això possible, aturin aquesta tramitació i deixin-nos el marge democràtic que ens han donat les urnes, al nou govern que començarà a caminar, per negociar amb el Govern d'Espanya un règim especial que faci justícia a aquesta comunitat autònoma, és tan difícil d'entendre? Si de veritat creuen en això i creuen el que va votar la gent dia 24 de març, donin-nos aquest marge, no a nosaltres, als ciutadans d'aquestes illes, si no aconseguim més recursos de l'Estat per compensar la insularitat, ja li ho he dit, els problemes seran molt greus.

I li afegesc un altre tema, tenim una llei educativa que tota la comunitat educativa d'aquesta comunitat autònoma ha dit que no vol. Nosaltres demanarem un consell sectorial d'Educació a Espanya perquè aturin l'aplicació de la LOMQE, on serà el Partit Popular?, amb la comunitat educativa o sotmès al que digui el Partit Popular en l'àmbit nacional?, perquè és clar, vostè avui m'ha fet un al·legat que canviaran, però després ha posat el retrovisor i ha continuat exactament immutuable on eren, exactament immutable, perquè, clar, quan vostès diuen que hem de tenir en compte la ciutadania, que hem de tenir en compte la gent, que els hem de tenir en compte a vostès, parlant del diàleg... clar, durant quatre anys n'hi ha molts de ciutadans d'aquestes illes que no s'han sentit representats per les seves polítiques i per la seva forma de fer política i això ho varen dir clar els ciutadans dia 24 de maig.

I acab amb el que li deia al principi, miri, Sra. Prohens, nosaltres som un grup de gent, un grup de parlamentaris, un grup de partits polítics que ens hem posat d'acord, sí, llegint el resultat electoral de dia 24 de maig, per tirar endavant unes noves polítiques en aquesta comunitat autònoma, en el fons i en la forma. I en el fons i en la forma, evidentment, tendrem discrepàncies, sense cap dubte amb vostès, ideològicament som lluny, hi hem estat sempre, això no és cap novetat, això no em preocupa, però volem comptar amb vostès en coses que són urgents per a aquesta comunitat autònoma, les econòmiques són urgentíssimes, i després també hi ha la forma de fer política que necessita comptar que hi hagi una oposició rigorosa, valenta, audaç, que vulgui controlar el Govern i que ho vulgui fer possible. Tot això és el que per a mi ha de començar a caminar aquesta nova forma de fer política.

Vostè m'ha dit que jo he decidit aliar-me amb la radicalitat i que només vull fer possible els somnis, i li acabaré per explicar el que jo entenc per radicalitat, li acabaré explicant això.

A mi m'ha semblat radical un govern que retiri 20.000 targetes sanitàries i que els deixi fora del sistema sanitari, a mi m'ha semblat radical. A mi m'ha semblat radical que hi hagi 100.000 persones al carrer clamant que els escoltin i un president que no els hagi volgut ni rebre cinc minuts. A mi m'ha semblat radical que per anar a visitar els ciutadans d'aquestes illes, que són pacífics, sempre s'hi hagi d'anar acordonat de la Guàrdia Civil. A mi m'ha semblat radical que mentre s'ajudava que uns guanyassin molts més recursos es deixava que molta gent caigués en la pobresa, a mi això m'ha semblat radical.

I aquesta és una de les coses més importants per les quals jo som en política, perquè jo vull lluitar per la igualtat i en contra

de les desigualtats viscudes i ho vull fer amb gent que ens entenguem, que entenguem cap on ha d'anar aquesta comunitat autònoma, que entenguem que s'ha de ser valent, que s'ha de ser audaç, que tenim una oportunitat històrica de canviar coses sabent que hi ha moltes coses molt ben fetes en aquestes illes, per tothom, i ahir ho vaig dir, vaig fer un agraïment especial a tota aquella gent que durant molts anys ha treballat per aquestes illes. Jo no som de les que faré... ho tataré tot i començaré de nou, no, no, el que està ben fet i el que funciona, Sra. Prohens, continuarà, sense cap dubte. Ara bé, ens han votat per fer una política radicalment diferent, una forma de política radicalment diferent i en el fons, i la volem fer des del diàleg i de l'acord, amb tothom, amb els partits polítics, però d'una forma especial amb les entitats socials, amb els agents sindicals, amb els agents empresarials, amb tothom, amb la comunitat educativa, amb la gent que defensa els drets i els serveis públics, amb tothom.

Aquesta serà la nostra forma de governar. Jo els convid que s'hi sumin i els convid que facin aquesta feina pel bé dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. No vull acabar sense dir-li el que és urgent, demà necessitam posicions clares del Partit Popular a les Illes Balears i a Espanya, ja que no ho han volgut fer en quatre anys per primera vegada, ara, mirin pels interessos de tothom.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb les intervencions. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo, en representació del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, que no la veig, ahir vostè va acabar el seu discurs amb paraules del geni català Salvador Espriu, permeti'm començar avui amb versos del nostre Bartomeu Rosselló-Pòrcel, el seu gran amic: "Estic cansat de tu, domini fosc i tempestat de flama", perquè així se sent una gran part de la ciutadania, cansada de tot això, de tot el que ha representat aquest parlament els darrers anys, la manca de transparència, la corrupció, la manca d'eficiència, el malbaratament dels diners públics; això -pensa la gent del carrer- és el que ens han deixat els que tenien la majoria absoluta i la malmenaven.

"Estic cansat de tu" -deia Rosselló-, "no ens representen, *no nos representan*", cridaven els carrers i les places el 15M. Fa quatre anys la gent va sortir al carrer, va sortir al carrer a dir que no eren mercaderies en les mans de polítics i banquers, nosaltres érem al carrer dient "*Sí, se puede*" i ara som al Parlament de les Illes Balears dient, "*Claro que se puede*". És un honor ser en aquesta sala, és un honor per als nostres deu parlamentaris representar el poble de les Illes. Hem vingut per treballar per a la gent, no només per a uns pocs.

S'està produint una veritable revolució democràtica que en molt poc temps ha aconseguit irrompre en la vida institucional,

un terreny que fins ara semblava gairebé vetat per als ciutadans i les ciutadanes com nosaltres. Així, amb la voluntat ferma de connectar les institucions i el carrer som avui aquí, per obrir les portes i les finestres d'aquesta sala i de totes les sales d'aquest edifici i de l'edifici del costat perquè l'aire es renovi i la democràcia pugui respirar.

La gent ens ha prestat el seu vot perquè està cansada que la democràcia sigui una cosa desencisadora, avorrida, en la qual es noti, però no massa, que existeixen òrgans de representació i representants triats pel poble.

El Partit Popular, i en concret el seu màxim representant, exercint la seva tasca de majordoms dels grans senyors feudals, ha anteposat els interessos dels seus i dels del seu entorn a les necessitats de les majories socials, però es varen veure frenats perquè els moviments socials, organitzats en grans mareas de dignitat, la marea verda, la marea blanca, la marea granat, la marea blava, han fet pujar l'oceà i han desbordat les expectatives d'un poder que semblava inamovible i intocable.

Es parla molt de canvi, però el canvi no és una majoria silenciosa, ni una revolució del sentit comú ni un canvi sensat, el canvi és la voluntat d'un poble que s'expressa ara a les institucions, el canvi no és adjectivable, el canvi és canvi o no és, no ens ha de preocupar fer por, hem d'anar molt en compte amb el canvi segur, per a qui és segur el canvi? Les elits adoren les revolucions que es limiten a canvis estètics, els rics no necessiten el penediment.

Nosaltres sabem que no hi haurà seguretat mentre les famílies desnonades no recuperin la seva llar perduda i no ens volem tranquil·litzar mentre les feres ens arrenquen el nostre pa i els nostres drets per repartir-se'ls com si fossin una altra de les seves mercaderies.

No som mercaderies, som persones i no aguantem més els lladres. Si hem de posar per davant els interessos de la gent i hem de canviar tot perquè tot canviï hem de mostrar un compromís total amb la gent des de bon començament. La gent està cansada del segrest de la paraula "canvi", com diria Rosselló-Pòrcel, "estic cansat de tu".

A Podem creim amb la política, en una nova manera de fer política, la classe política s'havia emancipat de la gent, nosaltres som gent fent política i creïem que aquesta només pot recuperar la seva dignitat si la gent participa i veu que la seva participació té sentit, la participació no pot ser un miratge, ha de ser el funcionament normal.

Ahir, el Grup Parlamentari Podem Illes Balears va escoltar el discurs d'investidura de la candidata a la Presidència del Govern de les Illes Balears, la Sra. Francina Armengol, amb una mescla d'esperança i escepticisme. Valoram positivament el discurs d'ahir de Francina Armengol, ens consideram llavor i part d'aquest discurs i ens sentim orgullosos d'haver generat el marc d'idees en què es mouen els acords pel canvi. Tenim esperança perquè algunes de les idees que vostè va exposar són un signe d'un nou temps polític que marca un necessari contrapunt a quatre anys de foscor, autoritarisme, insensibilitat i arbitriarietat.

Però a Podem volem ser exigents, no volem paraules, volem fets, no podem desaproveitar aquesta oportunitat històrica de recuperar la confiança en les institucions democràtiques, iniciar un canvi de model productiu que ens situï en un autèntic i sòlid camí de recuperació econòmica, sense miratges neoliberals i amb sincera inquietud per protegir els més vulnerables, en suma, per lluitar activament per disminuir les diferències de riquesa i promoure la democràcia social amb alguna cosa més que paraules.

Tot això sense oblidar la ineluctable necessitat de curar i recuperar el nostre patrimoni cultural i el nostre patrimoni natural, ambdós castigats per la rapacitat d'una avarícia desmesurada i una ceguesa inculca que han assolat les nostres illes fins fa no res.

Els nostres deu diputats i diputades serem, per això, els millors aliats a l'hora de complir amb el que hem pactat, i els pitjors adversaris si aquest contracte amb la gent no es compleix. Nosaltres no oblidarem mai allò que hem signat a l'acord de governabilitat, no perquè sigui una promesa, sinó perquè per a nosaltres és un compromís amb la gent.

Els eixos principals dels acords pel canvi responen a una situació sense precedents a la nostra democràcia. Abans de la crisi ja es van obrir abismes de diferències de riquesa i es van crear borses de pobresa tot generant una ficció de prosperitat general, falsa, però capaç d'ennigular els enteniments. Ara patim una situació d'emergència social que s'ha de combatre amb mesures d'urgència, perquè sí que es pot, perquè es poden dur a terme mesures econòmiques que beneficiïn la majoria social i no la minoria que ens ha portat fins aquí; perquè l'economia no és una ciència exacta, i com diu Yanis Varoufakis, ministre de finances de Grècia, l'economia és ideologia amb equacions i fórmules; no és una ciència exacta, es pot fer de manera diferent, i això ho reconeixen grans economistes.

L'"austericidi" tan sols serveix per humiliar la gent i beneficiar uns pocs. Sense igualtat no hi ha prosperitat. L'"austericidi" i les retallades són la cara B de la corrupció. Corrupció no és només Jaume Matas o Maria Antònia Munar, corrupció és que l'1% de l'Estat tingui un 70% de la riquesa; això no ho provoca una ciència exacta, ho provoca una fe, una religió amb fórmules i equacions anomenada austeritat, una ideologia que ha perdut la noció de la realitat. L'austeritat és el gran espoli per part d'una minoria social cap una majoria que veu com la seva creació de riquesa és desigualment repartida, perquè a Balears els beneficis es privatitzen i les pèrdues se socialitzen. S'ha d'acabar amb l'època de la gestió i el repartiment de la misèria. L'emergència social demana redistribució d'aquesta riquesa, un rescat ciutadà, millora dels drets laborals i radicalitat democràtica; i per mantenir tot això en el futur, una cura del medi ambient, tan malmès per l'anterior govern: importava fems a una illa paradisiàca com la nostra mentre els beneficis dels hotelers no deixaven de créixer i els drets dels treballadors i les treballadores no deixaven de baixar.

I des de Balears també hem de mirar a l'exterior, a la nostra Mediterrània: el nostre suport al procés democràtic iniciat a Tunísia i el nostre condol a les famílies de les víctimes dels

atemptats de fa uns dies. Més enllà Grècia, amb el seu gran poble, està donant una lliçó de dignitat i democràcia que no podem oblidar en un moment com aquest; aplaudim des d'aquesta tribuna la valenta decisió de l'executiu hel·lè d'obrir les urnes diumenge que ve perquè el poble grec voti si vol seguir transitant per la via del sentit únic de l'asfixiant austeritat del memoràndum de l'Eurogrup o si opta per una sortida digna per a la majoria social grega. Gràcies, Grècia, per recordar-nos quina és l'essència de la paraula democràcia, justament el país que la va veure néixer; ens mantindrem al vostre costat perquè volem dignitat i democràcia real per a tots els pobles del sud d'Europa i per a tots els pobles del món.

I volem també fer una menció solidària des d'aquí al poble de Gaza, bloquejat i ofegat des de fa ja massa temps, i que sobreviu en una situació de constant violació dels seus drets humans. Des de Podem Illes Balears condemnem l'atac que fa sofrir fa tres dies la Flotilla de la Llibertat en mans de l'exèrcit israelià en aigües internacionals quan es dirigia a trencar el bloqueig que pateix la franja de Gaza.

I tornem a ca nostra. El canvi ha d'arribar a les diferents illes per igual. La doble insularitat i la triple insularitat, les hem de compensar. És inadmissible, i això també passava en el temps del pacte de progrés, que quan un malalt s'ha de desplaçar a Mallorca els familiars hagin d'avançar els doblers per poder estar amb la persona que estimen; això s'acabarà també, gràcies al fet que gran part del nostre programa s'ha acceptat per part del PSIB i de MÉS. Tothom té dret a la salut, al benestar, a l'alimentació, al vestit, a l'habitatge, a l'assistència mèdica i als serveis socials necessaris, sigui d'on sigui. No és una afirmació radical i revolucionària; per això varem proposar una llei que paralizés els desnonaments, garanteixi el subministrament d'aigua i que sancioni les empreses elèctriques poc transparents, amb directius que guanyen una barbaritat mentre hi ha gent sense llum, directius, per cert, que formen part tant del Partit Popular com del Partit Socialista.

Tenim una visió, i no pensam que sigui un somni irrealitzable: unes illes amb un turisme de tanta qualitat que no necessiti continuar consumint territori, que no necessiti explotar fins a rebentar de cansament els seus treballadors, i que no els pagui amb doblers negres, que esdevengui motor d'altres activitats econòmiques diversificades, que sigui la primera passa d'una nova economia del coneixement, raonada i sostenible, i que no ofegui sinó que potenciï l'oferta complementària, perquè sense les nostres PIME i els nostres autònoms no resoldrem seriosament i en benefici de tothom el problema de l'atur; unes illes on habitants i turistes convisquin i aprenguin uns dels altres, on els turistes aprofitin el nostre patrimoni cultural per gaudir encara més, i nosaltres deixem de veure'ls com a estranys i visitants que estan de pas. El turisme continuarà sent la nostra principal font de riquesa, clar que sí, però la imatge del nostre turisme ha de ser la del turisme de qualitat no només econòmic sinó també humà: la del turisme familiar, el cultural, l'esportiu, el mediambiental, el gastronòmic..., un turisme sa que convisqui dins un urbanisme sa, on la població local no sigui exclosa, i passar així del tot inclòs al tothom inclòs. L'impost turístic, aplicat amb sentit, comú ha de servir per millorar el nostre finançament i assolir tots aquests reptes dels quals estam parlant.

Per a nosaltres un dels punts claus dels acords pel canvi és el foment de noves indústries, que signifiquin un punt de ruptura amb el model econòmic establert. Estem d'acord que s'han de diversificar les inversions en els sectors productius, i per això exigim una conselleria exclusiva d'R+D+I, que finalment ha estat vinculada a Turisme; entenem la transversalitat de la innovació, però consideram que ha d'estar al servei d'una nova economia que generi productes de més valors afegit que els vinculats a un model turístic com l'actual, que ens obliga a competir amb països menys desenvolupats, fet que provoca la pèrdua de drets laborals i salarials als nostres treballadors i treballadores. Necessitam competir amb països més desenvolupats, hem d'arribar al seu nivell, i és en aquest punt on la investigació i també la ciència juguen un paper decisiu. Hem de crear pols industrials d'atracció del talent; per això s'ha d'impulsar la feina dels clústers i les empreses que ens permetin entrar a la fi dins la primera línia de la societat del coneixement. Encara que alguns no ho sàpiguen, estem capacitats per a això, hi ha molta gent altament capacitada per fer-ho; s'han de llevar els obstacles i s'ha d'actuar amb valentia i amb altesa de mires. Els nostres joves mereixen somniar amb treballs no precaris, el turisme no pot ser el seu únic horitzó laboral, no és ni vital ni econòmicament recomanable que sigui així.

Dins aquesta legislatura em sentiran parlar molt de radicalitat democràtica. Per fer-la possible és fonamental una informació veraç, assegurada des d'allò públic. La radiotelevisió autonòmica no pot ser una eina dels partits sinó dels ciutadans, que tenen el dret a ser informats amb criteris únicament periodístics independents. Sí, la independència periodística existeix, per si algú ho dubtava; l'espectador ha de ser tractat com un individu intel·ligent, sense ser infantilitzat, posant en valor les seves aptituds i estimulant el seu pensament crític. Tot això es pot fer sense oblidar l'entreteniment i fent servir la llengua pròpia. D'altra banda aquest servei públic ha d'entrar a la fi al segle XXI, on l'audiència de la radiotelevisió pública no està només a la "tele" o a la ràdio, sinó en un model de consum audiovisual obert a diferents suports i formats. El sector audiovisual i també les indústries culturals han de ser potenciades dins la diversificació del teixit productiu, això no vol dir que hagi de ser subsidiari, sinó que ha de rebre l'estímul suficient per a convertir-se en motor productiu, on els seus professionals puguin créixer gràcies a projectes de qualitat, amb capacitat de ser exportats.

Continuam parlant de radicalitat democràtica, respecte de la qual serem exigents amb aquest Govern. Demanarem una auditoria ciutadana del deute públic balear, que ascendeix, com s'ha dit abans, a 8.400 milions d'euros, suposadament, podrien ser més, la xifra podria ser notablement major efectivament, perquè un altre dels compromisos ineludibles per a Podem, que ahir no va ser citat el discurs de la Sra. Armengol, però sí que està recollit a l'acord, es tracta d'un dels nostres pilars programàtics, vinculat de manera total amb la transparència en la gestió de la cosa pública i amb el compromís que tothom pugui saber en què s'han gastat i en què es gastaran els diners que són de tots i totes.

La iniciativa d'impulsar-la en la pràctica per determinar quina part del deute és il·legítima, quina és odiosa, quina és il·legal, producte del frau fiscal o d'evasió d'impostos i quina

socialment insostenible. Encara que l'auditoria no té a priori un paper vinculant, s'espera que serveixi de diagnòstic i correctiu democràtic sobre la manera de fer la gestió dels diners públics. Auditar el milionari deute de Balears suposa revisar els contractes, qui els ha signat, per què, avaluar els sobrecostos, les fugides de capital i la propietat dels interessos del deute. Per descomptat, el resultat anirà lligat a l'exigència de responsabilitats, pels llits legals que correspongui, per a l'ús fraudulent dels diners públics. La seva activitat serà compatible amb l'auditoria externa de la Sindicatura de Comptes, facilitadora del seu treball, a més de plenament compatible amb la intervenció i inspecció dels serveis, que no veuran alterades les seves funcions.

L'auditoria ciutadana del deute balear anirà lligada a l'oficina anticorrupció, però ha de comptar amb la participació de la ciutadania. Tindrà com a missió l'elaboració d'auditories anuals de naturalesa comptable, financeres i jurídiques, dels diferents departaments o conselleries i entitats del Govern balear, per a la rendició independent del seu treball al nostre parlament.

Sra. Armengol, li demanem que agiliti la creació de l'escó 60. Volem que la ciutadania pugui venir a parlar al Parlament. Sembla paradoxal que fins ara no puguin fer-ho. Demanam l'articulació d'eines creatives, telemàtiques i presencials, per tal que el Parlament arribi efectivament, a la gent i que aquesta pugui participar en els plens. Hi ha tanta feina a fer en aquest sentit. Per exemple que la gent pugui venir a la biblioteca de Parlament i per això és necessari que sàpiguen que existeix.

Volem que les dades econòmiques dels càrrecs públics siguin públiques, que tothom les pugui consultar. És essencial que els ciutadans sàpiguen que els seus doblers no s'estan malbaratant i fer-ho públic permet aquesta vigilància. En anteriors legislatures es va parlar de l'eliminació del complement 33, però encara existeix i cada vegada hi haurà més alts càrrecs amb dret a cobrar-ho. És a dir, a continuar cobrant tota la vida per una feina que ja no estan fent. Acceptem que quan es fa una feina de responsabilitat el sou sigui elevat, però això no pot ser per sempre. Quan l'alt càrrec torni a la seva feina anterior dins el servei públic, ha de cobrar pel que fa, no pel que va fer. Això s'ha de possibilitar dins aquesta legislatura. Li preg que no ho deixi passar, tot i que segur que trobarà l'oposició d'aquells que no hi estan interessats.

A la fi sembla que s'aconseguirà reduir el sou dels membres de la Mesa. Ha costat! Malgrat que aquest és un dels grans acords programàtics, hem trobat més oposició de la que esperàvem. Em deman si és que no arriben vostès a final de mes, imaginin-se la gent que cobra només el salari mínim!

Sra. Armengol, en el seu discurs no va mencionar la Llei de la memòria històrica i la Llei de fosses. Consideram aquest un punt important que s'ha d'assolir en aquesta legislatura. Sabem que vostè és sensible a tornar la dignitat a les famílies humiliades durant i després dels anys de la repressió. És ben hora de tancar definitivament aquesta ferida, hi ha moltes mesures que podem prendre des d'aquí, que ens reconciliarien amb la nostra història i que ens deixarien un camí més net, cap un futur sense obllits.

Vostè ahir va fer diverses al·lusions a la seva condició de dona i al seu compromís amb la igualtat entre homes i dones. És molt important que la Presidència del Govern de les Illes estigui en mans d'algú que es pren aquest assumpte molt de debò, perquè l'equitat de gènere no pot esperar ni un minut més i únicament ho aconseguirem fent de les polítiques de gènere alguna cosa transversal, que afecti a tots i cadascun dels òrgans de govern d'aquestes illes, totes i cada una de les persones que posseeixen càrrecs, totes les que tenen al seu càrrec, tots els espais de la vida política, per des d'ella donar exemple. Cal fer que les polítiques d'igualtat impregnin l'educació, la sanitat, el món del treball, tots els àmbits de la nostra societat. Ha estat vergonyosa la reculada viscuda en la passada legislatura quant a equitat entre homes i dones. L'increment de la violència masclista i la negació de recursos per pal·liar aquesta forma vergonyosa de violència que acaba amb la vida de tantes dones. No podem permetre'ns que tornin els temps en els quals la vida era a l'esfera privada, ofegada per l'opressió patriarcal i els espais públics eren exclusius per a homes. La igualtat real ha de guiar l'acció política d'aquest govern de canvi.

Serem exigents també amb el respecte i el foment de la sanitat i l'educació públiques, controlant que no hi hagi transferència de doblers públics per finançar la sanitat i l'educació privades. A l'ombra de la bombolla dels drets, alimentada amb les retallades dels darrers anys, han prosperat moltes iniciatives empresarials que, tot i que són respectables, cerquen un benefici aprofitant-se de les mancances produïdes interessadament dins la sanitat i l'educació pública. Vigilem amb cura que aquesta bombolla i les expectatives que havia generat desapareguin. La sanitat i l'educació no són un negoci.

Ahir, Sra. Armengol, convidava vostè el món educatiu al Consolat de la Mar. Donava entendre que volia pacificar els docents, iniciar el necessari diàleg, hi estam completament d'acord. Però no es tracta només de pacificar els docents, hem d'augmentar les plantilles, baixar les ràtios, millorar les infraestructures i controlar els diners que se'n van a escoles privades i concertades. Hem d'evitar que es posi en marxa la LOMQE, llei que promou la desigualtat i la competitivitat entre els nostres infants.

Hem arribat a un acord PSIB, Podem i MÉS, amb el qual estam moderadament satisfets, però m'haurà de permetre expressar reserves. La formació política que vostè representa està massa lligada a una manera de fer, fonamentada en aparences més que en fets. Tant el PSOE a nivell de l'Estat, com el PSIB a nivell de Balears han tengut i han desaprofitat massa oportunitats per verificar profunds canvis socials que finalment no han passat de la superficialitat cosmètica. La gent n'està farta que les coses pareixin, nosaltres hem vengut a representar les persones que volen que les coses siguin. En efecte, no volem que el nou govern pareixi transparent, eficaç, honrat, transformador, no servil amb els poders fàctics, al servei del poble i de la justícia social i sensible amb el medi ambient. Volem que ho sigui, així de simple!

Si em permet que sigui del tot sincer, som aquí per parlar amb sinceritat, no ho troba, Sra. Armengol? Alguna de les actituds avantatjoses i massa interessades per repartir-se el poder que tant el seu grup com el que l'acompanyarà el govern, el Grup MÉS, durant el procés negociador a tres bandes de les

darreres setmanes, no ens ajuda a tranquil·litzar-nos. Per això li oferim una mà estesa, amb lleialtat per fer possible el canvi polític que tant necessita la societat balear. Tindrà el nostre suport mentre el seu govern compleixi els acords programàtics que hem pactat entre les forces polítiques d'esquerra d'aquesta cambra amb tant d'esforç, li ho ben assegur. Però no s'enganyi, Podem Illes Balears entén perfectament el significat de la divisió de poders, una mà estesa no és ni molt manco un xec en blanc, aquest parlament no tornarà ser un espai estèril on un govern massa poderós troba la complaença d'uns diputats acomodats o la protesta més simbòlica que real d'una oposició impotent.

Li record que el parlamentarisme ben entès implica una atenció dinàmica i permanent entre el poder executiu i el legislatiu, una atenció no sempre còmoda, però sempre profitosa per a la ciutadania, únic jutge de la nostra acció política, i li aconsello, a vostè i als seus consellers, que arribin a aquesta cambra cada dimarts amb els deures fets per a la sessió de control perquè el nostre suport parlamentari a la seva investidura i a la seva acció de govern no serà incompatible amb el control més estricte dels seus actes i les sessions dels dimarts mai més seran rutinàries.

Els projectes ètics i col·lectius -i així entenem nosaltres la política- impliquen estar sempre en guàrdia. El poble de les Illes Balears ha de sentir en mirar cap aquest parlament allò que mai abans no havia sentit de tot cor: orgull. Això és responsabilitat de tots els diputats i diputades, els preg a tots que col·laborin per fer-ho possible.

No ens conformam amb l'orgull, volem fets reals, volem la seguretat que el seu destí és a les mans dels seus representants democràticament elegits, no de foscos poders que dicten les seves regles només al servei dels de sempre.

Si vostè i el seu govern troben el valor per governar per a tothom, farem camí plegats, però si no saben, no volen o no podem rompre les xarxes clientelistes que comprometen l'honor de les persones que fan política, els pressupostos públics i la prosperitat col·lectiva, aleshores no descarti cap escenari d'oposició de la nostra part, arribarem on sigui necessari per tal de salvar la democràcia social, per assegurar unes institucions transparents i al servei de tothom, per tornar la dignitat a la paraula "política", perquè quan els ciutadans sentin parlar de la democràcia tinguin l'orgull de sentir que s'està parlant d'una cosa que els pertany i no d'una cosa segrestada en mans de corruptes i d'incompetents.

Una darrera petició, si m'ho permet. Com a màxima detentora del poder executiu tenguí la grandesa que els ha mancat a massa dels seus predecessors, no li deman en nom del meu grup parlamentari, ni del meu partit polític, li deman en nom de tots els homes i les dones que vivim en aquesta terra. Sigui gran, li ho preg.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jarabo, primer de tot m'agradaria públicament agrair l'esforç que ha fet el Grup Parlamentari Podem i el partit al qual vostès representen, un partit nou, en una situació política també nova i en un nou temps que s'obre a caminar en aquesta comunitat autònoma, després d'un resultat electoral molt bo per al seu partit polític dia 24 de maig, que efectivament els ha atorgat aquesta confiança que representa al final deu escons en aquest parlament de les Illes Balears.

Per tant, gràcies per haver fet possible aquest acord de governabilitat en el qual som molt conscients que comença, els ho deia abans, un temps nou, una nova forma de fer política en el fons i en les formes, que començarà a caminar un govern en minoria, que vull tornar fer públic que a mi m'hagués agradat que fos un govern de totes les parts polítiques que han firmat aquest acord de governabilitat, però jo faig una valoració molt positiva del debat que hem pogut tenir, dels acords als quals hem pogut arribar i de l'estabilitat que es pot donar a un govern que començarà a caminar evidentment des del compromís que els acords es van complint. I aquest és tant el meu plantejament com sens dubte també els dels altres partits polítics signants d'aquest pacte de govern.

Compartesc amb vostè que hi ha un nou camí que s'ha d'obrir en aquesta comunitat autònoma, després discutirem una mica de quin canvi, però crec que efectivament s'ha d'obrir un nou camí i que veníem d'una situació molt difícil, de molta llunyania i molt de sentiment de llunyania dels ciutadans amb les institucions i amb la política, i aquest és un tema que a mi em preocupa moltíssim; sé que compartim aquesta preocupació que... ho he dit en moltes ocasions, que els ciutadans se sentin tan lluny i que decidissin fins i tot dia 24 de maig participar molt menys del que estic convençuda que a tots ens hagués agradat perquè això forma part també de la seguretat que tens, que sents... que pots representar molt millor la gent que ha participat.

Vostè ens explicava que seran exigents, i jo li deman que ho siguin, jo li deman que ho siguin, crec que és bo que una part important del que han dit els ciutadans dia 24 de maig, igual que abans ho plantejava al Partit Popular, és que la política ha de canviar i perquè canviï evidentment s'ha de ser molt més exigent i molt més controlable per part dels grups polítics, per part de la ciutadania del govern que comenci a caminar.

I a més també li deman que si ens allunyam d'allò compromès ens avisin, que la mà està estesa per parlar-ne abans, durant i després; nosaltres volem complir la paraula donada i, efectivament, un dels plantejaments que hem fet, no només amb l'acord de governabilitat, sinó el nostre plantejament com a Partit Socialista, en aquest cas li parl, durant la campanya electoral és que som molt conscients del que ha succeït durant aquests anys, som molt conscients que les polítiques d'austeritat han estat duríssimes i han creat desigualtats enormes entre la ciutadania i que han passat en un

escenari on l'economia a lloc d'estar al servei del poble sembla més que està al mateix servei de qui l'interessa i que, per tant, hem de fer canvis profunds, però canvis segurs, perquè es consolidin aquests canvis i per això nosaltres demanem seguretat en els canvis.

I per posar economia al servei de les persones en aquestes illes i amb les competències, que en tenim, evidentment hem de fer possible... i la meua forma de fer política és des del diàleg i des de l'acord, i deia no només entre formacions polítiques, també amb la ciutadania, amb els empresaris, amb tots, de tots els sectors, des dels empresaris que fan feina al món cultural, al mediambiental, als que tenen un petit comerç, als que tenen moltes companyies hoteleres i que són grans empresaris d'aquesta comunitat autònoma, als que tenen una petita indústria o que tenen una indústria agroalimentària, als pagesos que es fan cura dels 80% del nostre territori, a tots i també als treballadors i també als sindicats que també tornaran entrar al Consolat de la Mar.

I quina és la idea que crec que hem pogut dissenyar conjuntament?, fer aquest pacte social per a l'ocupació i la competitivitat, des de parlar-ho amb tothom i des d'acordar precisament aquelles mesures polítiques i econòmiques que s'han de dur a terme per poder redistribuir millor la riquesa que es genera en aquestes illes.

Ahir ho explicava, és molt trist tenir una societat on no pot generar riquesa, és pobre, les seves institucions són pobres, és trist, però la nostra comunitat autònoma té una dualitat enorme, és una comunitat autònoma capaç de generar molta riquesa, però la redistribuïm molt malament i tenim unes institucions molt pobres i, per tant, des d'un govern d'esquerres, des d'un govern progressista, des d'un acord progressista de cap manera no es pot continuar entenent aquesta forma de viure.

I això necessitarà de molt d'acord i molt de diàleg i necessitarà de polítiques clares i apostar -com vostè explicava molt bé- per sectors econòmics punters, per l'economia del coneixement, sense oblidar tampoc, evidentment, que som una economia molt lligada al món turístic i al sector serveis i que és fonamental per a nosaltres i que necessitem més compromís d'allargar temporada turística, necessitem que els treballadors no cotitzin cinc mesos o quatre perquè després passen un hivern duríssim i no arriben a final de mes, perquè necessitem repartir molt més la riquesa que es crea amb un model turístic com el nostre, però l'hem de fer de molta més qualitat i l'hem de fer molt més sostenible i sostingut al temps i crec que amb això podem també arribar a acords amb els empresaris d'aquesta comunitat autònoma i crec que són fonamentals també -com deia- apostes per diversificar aquesta economia turística, i jo no vull, com crec que vostè tampoc no vol ni crec que cap diputat d'aquesta cambra, que ens trobem en una situació que hi hagi treballadors pobres, perquè la situació a la qual ens ha dut la normativa laboral que ha fet el Partit Popular aquí i a nivell d'Espanya és que hi ha molta gent que aconsegueix tenir un petit contracte laboral, aleshores desapareix de la llista del SOIB, per tant tenim un aturat menys, però tenim un pobre més. I aquesta és una realitat terrible.

Amb això haurem de fer mesures públiques clares, nosaltres apostem pel SOIB com a una agència d'intermediació laboral

potent, amb un pressupost potent per poder fer polítiques actives d'ocupació que han estat les grans obligades durant aquesta legislatura. I apostem de forma clara perquè es faci front a dos sectors que són els més perjudicats: els majors de 45 anys i les persones joves les quals tenen molt poca esperança de futur en aquesta comunitat autònoma.

I apostem també perquè hi hagi un pla clar contra l'explotació laboral, que succeeix a tantíssimes empreses d'aquestes Illes i que cau sobre l'esquena de moltíssims ciutadans i ciutadanes, de molts treballadors els quals, com els deia, han pogut aconseguir aquell petit contracte laboral, que no arriben a final de mes i que, a més, els fan fer hores extraordinàries que no es paguen, i que se simplificaria una gran situació si això suposàs que es poguessin fer nous llocs de treball amb més garanties i més estabilitat per al propi treballador.

I jo som de les que pens que hem de fer, des de la seguretat jurídica, des d'acomplir la legalitat, des de tot allò públic que es pugui fer perquè aquí els autònoms, els emprenedors, els petits i mitjans empresaris, els grans empresaris, tothom pugui crear riquesa i tothom pugui generar riquesa i que, per tant, això augmenti la contractació.

I jo crec que una de les grans apostes clares és que la classe mitja s'ha d'ampliar en aquesta comunitat autònoma, hem tengut una legislatura on la classe mitja desapareix i la gent de cada vegada té menys recursos; bé, idò, allò que garanteix estabilitat com a societat és que puguem garantir als ciutadans que neixen a una casa rica o neixen a una casa pobre, independentment de la sortida que té cadascú, el poder públic pugui garantir que hi hagi igualtat d'oportunitats a l'hora de començar a caminar i que l'esforç a la vida et pugui garantir poder arribar a les quotes que un pugui o vulgui. I crec que això és fonamental i això amplia classe mitja i això, per tant, garanteix estabilitat de país i garanteix estabilitat social i garanteix cohesió social, que és tan necessari.

Jo no som de les que pens que des del poder públic s'hagi de primar perquè el gran tenguí més i els mitjans i els petits tenguin menys, que crec que és, desgraciadament, el que ens succeeix no només a Espanya, sinó que ha succeït també clarament amb les polítiques europees que s'han dut a terme durant les darreres èpoques.

Parlava vostè d'una forma extensa de tot allò que fa referència a la radicalitat democràtica i tenguí clar que, efectivament, aquesta és una de les apostes clares del nou govern que ha de començar a caminar, no del nou govern, de la nova legislatura que ha de començar a caminar a partir de ja. I una cosa amb la qual coincidim molt és amb la ràdio i televisió pública. N'hem parlat molt i jo som molt conscient que el que ha succeït en aquesta legislatura amb la ràdio i televisió pública és un mal són. A mi encara de vegades em sorprèn pensar que ha succeït que un conseller de Presidència del Govern ha estat el director general de la Radiotelevisió pública de les Illes Balears, això ho diu tot, i per tant diu tot del que ha succeït i del que no pot tornar a succeir mai més.

Miri, jo li puc garantir el que jo pens i el que hem pactat i que vostè coneix prou bé: vaig tenir l'honor de ser presidenta

del Consell de Mallorca i de tirar endavant una televisió pública que en aquell moment hi havia, EMA, i la meua aposta va ser molt clara, una direcció absolutament independent i que pogués garantir un servei públic i és informació veraç, plural i objectiva; servei públic als ciutadans, per tant tractar aquells temes que són fonamentals per a la ciutadania; plantejament de normalització lingüística, i aquí afegesc en el cas d'IB3, cohesió de comunitat autònoma. Nosaltres som una comunitat autònoma pluriinsular que necessitam juntar-nos més i una de les qüestions que ens pot unir, evidentment, és el mitjà de comunicació públic, perquè tothom se sent mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer i està molt bé, però necessitam també ajuntar arrels comunes entre tots i totes.

Quant al nivell 33, vostè ho sap, ho tenim acordat i aquesta serà la posició del Govern, nosaltres ho hem plantejat durant tota la legislatura passada, desgraciadament el Partit Popular no ho va veure bé quan teníem la possibilitat de poder-ho gestionar.

I quant a l'auditoria del deute, és el que tenim acordat: jo vull recordar que sempre es fan auditories, però que en aquest crec que li hem de donar el plus que vostès demanen de la participació, de la transparència i de l'explicació pública de què passa amb el deute públic d'aquesta comunitat autònoma. També dir, com vostès saben, que els deutes s'han de pagar i que amb això del deute ja afegesc: l'Estat ens ha de pagar el deute que té amb nosaltres, perquè si no difícilment podrem conjugar tot allò que volem fer i que crec que es necessita per part de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

La llei de memòria històrica, té raó, no la vaig mencionar i hi estic absolutament d'acord, de fet jo som també ferma defensora i crec que un poble que no fa justícia al seu passat difícilment pot tenir un futur que sigui positiu, crec que tindrà un futur obscur qui no reconeix d'on ve, qui no sap entendre d'on ve difícilment pot plantejar un futur com a poble.

En tot allò que vostè ha fet referència a totes les polítiques socials acordades hi estic absolutament d'acord, només amb el plantejament que quan nosaltres parlem de l'educació pública d'aquesta comunitat autònoma fem referència, evidentment, a l'educació sostinguda amb fons públics, que té un estatus específic en aquesta comunitat autònoma i que té raó vostè, després haurem de fer un plantejament, per exemple, seriós respecte de les infraestructures educatives, aquestes sí, les públiques que tenen unes mancances superiors i sobre les quals s'haurà de fer més esment per part del Govern de les Illes Balears. I evidentment, després hi ha altres tipus d'escoles les quals, per exemple, nosaltres som partidaris de llevar el concert a la de l'Opus Dei que segrega infants, nins de les nines, per tant això també ho vull fer públic, perquè crec que també és important.

Quant a allò que parlava de les polítiques d'igualtat, de les polítiques de sanitat, de les polítiques que fan referència al rescat de la ciutadania, absolutament d'acord que hi haurem de posar moltíssim d'esforç i moltíssim d'esment.

I acab amb una qüestió que em sembla important, l'estructura de comunitat autònoma a la qual vostè també feia referència, és evident que tenim unes illes, quatre, i que per tant

hi ha quatre consells insulars que han de ser els òrgans de govern i d'autogovern de cada una de les illes que per tant també aquesta és la nostra prioritat i que entenem que l'estructura institucional ha de fer front a l'estructura sentimental i emocional d'aquestes Illes, i que, per tant, com els deia abans, els sentiments són illencs i les estructures de govern han de ser les dels consells insulars. I si volem fer comunitat autònoma, sens dubte una aposta per la connectivitat entre illes és absolutament fonamental.

Acabava vostè dient-nos que té reserves, que algunes reserves hi ha. I és normal i és lògic i jo crec que hem de començar a caminar junts i hem de començar a establir confiança, i jo crec que això és important i és bo en política i en democràcia que així sia. I és bo que anem creant aquestes complicitats a mesura que tothom vagi fent seu aquest acord de governabilitat i que per tant un govern que comenci a caminar i que vostès vegin que aconsegueix allò que hem pogut pactar, dialogar i consensuar conjuntament.

I ho vaig dir ahir, els ciutadans varen votar pluralitat democràtica més que mai, hi ha set grups parlamentaris i per tant hi ha un hemicicle molt més divers que en altres ocasions, i jo crec que això és una riquesa de la democràcia, crec que és bo i crec que això ens dóna possibilitats a tots també d'entendre que la ciutadania ha demanat que hi ha d'haver acords, que hi ha d'haver pactes, també que crec que demana que hi ha d'haver estabilitat en els governs i que per tant s'han de fer les polítiques garantint als ciutadans que les polítiques que es facin els donin seguretat, en termes molt amplis, seguretat social, seguretat en el seu treball, seguretat econòmica, seguretat en el seu futur. Per això dependrà de tots nosaltres, evidentment, que siguem capaços d'atendre aquestes complicitats pensant molt poc en el partit polític al qual representam i pensant molt en els ciutadans que son fora d'aquesta cambra i que esperen moltíssim d'aquesta nova etapa que comença.

I així com algú podria entendre que és dolent el que vostè ha dit, que no ens dóna un xec en blanc, jo li diré la meua percepció: jo li agraeix, jo li agraeix, jo he fet oposició durant quatre anys a un govern que ha fet de la prepotència i del no escoltar la seva forma de fer i que ha tractat aquest parlament com si fos una conselleria més del govern. Jo, com a persona absolutament demòcrata i tenint molt clara la separació de poder, ja ho he dit abans, no ho vull ni de vostès ni de cap altre grup parlamentari, ni tampoc del meu, jo entenc que el Parlament ha de ser el lloc del debat polític i jo vull presidir un govern que vulgui retre comptes i jo vull retre comptes i jo vull discutir, i si m'equivoc vull poder rectificar. I per tant jo vull que hi hagi un debat sincer i seré entre els grups polítics i entre la societat, entenc així la política, entenc així aquest nou temps que comença. I jo li agraeix que no sigui un xec en blanc i li agraeix que siguin exigents.

I li agraeix des de la mà estesa, entendre que junts hem de començar a caminar pensant, repetesc, amb els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. I efectivament, la meua intenció i el meu interès és governar per a tothom i que aquest Parlament esdevingui la casa de tothom i que per tant estic convençuda que la Mesa i els grups parlamentaris, tots els grups parlamentaris, faran possible les modificacions del Reglament, la possibilitat de l'escò 60, tot allò que ha de fer

possible que aquesta casa de veritat sigui absolutament participativa, li puc garantir que el meu grup parlamentari hi donarà suport.

I li puc garantir una altra cosa, des del Govern no hi haurà interferència en el legislatiu, jo no vull governar ni a cop de decret llei, ni vull, des del Consolat de la Mar, dir el que ha de fer o ha de deixar de fer el Parlament de les Illes Balears. El Parlament és plural, el Parlament representa el que han votat els ciutadans, el Parlament ha de controlar el Govern, aquesta és la democràcia, aquesta és la nova democràcia que nosaltres volem aplicar, la nova forma de fer política que volem aplicar, i jo li agrairé això i li agrairé que parlem, que dialoguem i que siguem capaços d'arribar als acords que donin l'estabilitat i la seguretat que necessiten els ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Podem Illes Balears en torn de rèplica, per un temps de deu minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bé, si vostès mantenen aquest discurs hi estarem d'acord normalment, i ja ho havíem dit abans, són les paraules les que s'han de convertir en fets. Els dubtes que nosaltres tenim venen del moment en què han d'arribar els fets i la primera discussió que hem tingut, podríem dir, ha estat la discussió sobre la reducció de sous de la Mesa, on hem comprovat que, malgrat es podia arribar fàcilment a un acord de paraula, i fins i tot escrit, després arribar a aquest acord era molt complicat. Nosaltres, evidentment, entenem que hem de negociar, que no hi ha d'haver imposicions i que entre els partits lògicament, els tres grups, hi ha d'haver tensions lògiques dins una negociació, però sí que hem de tenir clar que hi ha d'haver un criteri i un objectiu comú, si tenim clar el diagnòstic que fem dels resultats electorals, això ho hem de dur a terme als fets; i en aquesta qüestió la qual és dins el sentit comú de la població, que hi havia uns sous desmesurats per part dels membres de la Mesa, consideràvem que hauria d'haver estat molt més fàcil arribar a aquests acords. I per tant, s'han provocat unes tensions que jo consider que aquest temps dedicat a aquests temes es podria dedicar, amb molta més eficàcia i operativitat, a altres assumptes, per la qual cosa esper de veres que no ens encallem en qüestions d'aquestes i que passem a debatre temes de més profunditat.

En qualsevol cas, gràcies per l'acord a què crec que hem arribat.

Després, comentàvem, quant a l'estabilitat. Hem de ser clars, aquesta estabilitat dependrà de fins a quin punt es pugui acomplir el programa acordat i sabem que hi ha moltes coses que seran complexes que es puguin aprovar i sabem les dificultats que hi ha per aconseguir un finançament just des de

l'Estat i també per crear un finançament just del repartiment dels pressuposts anuals, els quals nosaltres ens hem compromès, d'alguna manera, a aprovar si aquest acord programàtic també es du a terme. Però aquesta estabilitat dependrà d'una infinitud de qüestions també formals, i vostè ho ha dit diverses vegades, i d'una qüestió de formes també dins aquest acord programàtic i dins aquest acord entre els partits. I les formes, ho hem de dir també clarament, a nosaltres ens disgusten, hi ha una sensació, i ho dic clarament, dins el nostre grup, que s'amaguen massa coses encara, i que diem permanentment que hem de fer nova política i el que més destaca, tant per part nostra o també el que més es destaca de cara a la ciutadana, és que encara s'amaguen massa coses, i crec que tots sabem de què parlem, amb la qual cosa consideram que aquesta tasca de transparència que ens exigeix la societat l'hem de dur a terme amb totes les conseqüències.

Exigència. Serem exigents, lògicament, i si vostè ens ho demana, doncs crec que, lògicament, hem d'atendre aquesta ordre, podríem dir, o aquesta petició, lògicament, ho sabem. I ho podem fer o ho podem fer de dues maneres: d'una manera serena, com vostè deia, podem fer una exigència serena i arribar a acords, etcètera, o podríem fer una exigència més agressiva, podríem dir. No volem arribar a aquest punt i per això serà molt important aquest diàleg, aquesta recerca del consens, com vostè deia. I amb més sinceritat, crec jo, que falta molta sinceritat a l'hora de fer política. Potser la política està molt renyida amb la sinceritat, perquè tot és un joc permanent d'intents d'arribar a victòries personals, partidistes, i nosaltres consideram que aquestes victòries han de ser més col·lectives, per beneficiar molta més gent. Crec que tots hem de donar passes en aquest sentit.

Sí que li he d'agair també aquesta obertura de portes que vostè insisteix que ha de fer del Consolat de la Mar i nosaltres estam convençuts que també s'ha de fer, d'això que també haguéssim demanat la Presidència del Parlament, perquè precisament també aquesta institució pogués ser un exemple d'obertura. I en aquests dies, quan hem pogut parlar amb treballadors d'aquesta casa, etcètera, ens comentaven el tancats que se sentien o el distanciats que se sentien respecte del que hi havia allà fora. I aquestes idees d'obrir les portes, per exemple, de les sales, d'audiències de la Presidència del Parlament, l'accés a la biblioteca, nosaltres ho farem i consideram que el Consolat de la Mar també ha de tenir les seves portes obertes permanentment per a tots aquests col·lectius, però també per a molta més gent que consideram que ha de ser escoltada, d'aquí la insistència també en l'esco 60, i hem d'usar aquestes pantalles no només per posar xifres i temps, sinó que han d'estar també dedicades, probablement, a què la participació ciutadana pugui aparèixer aquí, i trobarem fórmules i les proposarem també en aquesta cambra. Vostè també ens ha insistit que entre tots hem de proposar idees innovadores i li asseguro que ho farem i aquí treballarem totalment plegats.

Cohesió. Imagín que entre els membres del Govern hi haurà aquesta cohesió i nosaltres esperam incorporar-nos a aquesta cohesió i entenem que hi ha d'haver una distància entre el Govern i la nostra posició en què hem decidit nosaltres no entrar en el Govern. Hem d'agair a les dues forces la seva insistència en què entràssim en aquest govern i nosaltres, lògicament, aportarem el nostre coneixement i ho farem des

d'aquí, que és una postura que és raonable i que intentarem que sigui cohesionadora amb les polítiques que es puguin fer des del Govern. I això es veurà també des de l'aprovació també de les nostres propostes, nosaltres tenim la intenció de fer una tasca en absolut estèril des d'aquesta cambra i proposarem mesures des de fora d'aquest govern, les quals esperem que també puguin ser no només escoltades, sinó aprovades i debatudes amb profunditat.

Quant als serveis públics. Tenim molts dubtes respecte de com s'exerciran aquests serveis públics, els quals han de ser públics perquè han de ser per a tothom, i quan jo sent parlar que l'educació ha de ser amb fons públics, tenc la sensació sempre que hi ha un desviament de doblers que són de tots per atendre necessitats que no són de tots. Quan parlem de l'educació concertada, nosaltres tenim clar que l'educació ha de ser pública i que la concertada només ha d'arribar, o ha d'existir, allà on la pública no arribi, i serem molt exigents quant al fet que s'han de cobrir totes les places possibles mitjançant l'educació pública, i que directament dins el batxillerat ja es podria fins i tot eliminar l'educació concertada, amb la qual cosa serem molt insistents en aquesta idea perquè sí que hi ha unes quantitats que considerem nosaltres que d'alguna manera s'estan transferint quan es podrien realment dirigir a un manteniment d'infraestructures d'escoles que sabem que no estan en la millor de les situacions, i n'hi ha unes quantes, a més, que duen molts d'anys insistint que s'han de no només millorar aquestes infraestructures sinó eliminar alguns dels materials amb què van ser construïdes. Hem de dedicar molts més esforços a protegir aquesta escola pública, i d'aquesta manera evitariem que hi hagués una transferència també d'alumnat cap a altres tipus d'escoles.

Quant a la innovació, hem insistit molt també en aquesta idea. Nosaltres considerem que els nostres joves, els que també han marxat durant aquests darrers anys, haurien de tornar per trobar llocs de feina que aquí no podrien trobar, i el desenvolupament d'aquesta conselleria que exigim d'R+D+I, malgrat que ara pugui ser a Turisme crec que ha desenvolupar per si mateixa també les possibilitats perquè tota aquesta indústria de la innovació es pugui dur a terme d'una manera real. Hi ha molts de professionals que ens han insistit durant els darrers mesos que mai no havien estat visitats pels partits polítics, que no els coneixien, gent que treballava per Alemanya, per Holanda, per França, i que ningú no sabia de la seva existència. Crec que aquest parlament i aquests diputats han de sortir encara més al carrer per conèixer efectivament quina és aquesta gent que està creant idees, que no tenen ressò ni suport des de les institucions, malgrat que sí que arriben a beneficis i ressò internacional amb desconeixement de les institucions.

I per suposat, com bé sap vostè, jo vaig treballar per la Televisió de Mallorca i és un model que lògicament nosaltres, quan estava en el sector audiovisual, havíem admirat i consideràvem que no s'havia d'haver tancat aquesta televisió i que era un model que s'havia d'aprofitar, amb la qual cosa aquest coneixement viscut crec que efectivament s'ha d'aprofitar per crear un model de televisió autonòmica en els termes que aquesta televisió de Mallorca va funcionar.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol en torn de rèplica.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Per enllaçar allà on vostè acaba dels sectors estratègics per intentar reajustar aquest model de creixement econòmic i apostar d'una forma clara per l'economia del coneixement, és un tema que jo compartesc absolutament. És cert que hi ha hagut una dispersió de tots aquells serveis del Govern i també de totes aquelles polítiques que fan referència a recerca, desenvolupament i innovació; per tant farem el plantejament de reunificar tots aquests serveis dins una futura conselleria d'Innovació i Turisme, precisament per donar mostra clara que aquesta política té un pes fonamental, vol tenir un pes fonamental en aquesta nova legislatura que començar. Certament és que o apostam per l'economia del coneixement o el futur que puguem tenir serà molt pitjor del que es mereixen els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes, els nostres joves i els nostres fills, i estic convençuda que tots, i aquí crec que tots, volem deixar unes Illes Balears molt millors de les que ens hem trobat, i que volem que els nostres fills i els nostres néts puguin tenir oportunitats de viure molt millor que nosaltres mateixos, i per tant reajustar el model econòmic per a nosaltres també significa això, significa fer una aposta clara per l'economia del coneixement, sense oblidar cap dels sectors empresarials als quals vostè feia referència, però tampoc sense oblidar la Universitat de les Illes Balears, que crec que és una font també de coneixement, de recerca i de transferència de coneixement fonamental en aquesta comunitat autònoma, per la qual hem de fer una aposta estratègica, i per tant també hem de treballar conjuntament.

És cert que tot aquest reajustament de model econòmic no es fa ni des dels partits polítics ni des d'un govern, sinó que es fa des d'una societat compromesa, a la qual hem d'implicar contínuament en aquest nou model econòmic o nou ajustament del model econòmic. És cert que aquests sectors estratègics poden crear llocs d'ocupació de més qualitat, que això és el que pretenem, però també és cert que tenim una economia diríem més clàssica, a la qual hem d'ajudar a adaptar-se a aquesta nova realitat des de la innovació, i per tant plantejar-nos també com el sector primari, per posar un cas, s'ha d'adaptar a aquesta nova realitat tecnològica, o el sector serveis, en moltes coses es pot treballar conjuntament. Per tant aquest és un plantejament que tenim com a nou govern que ha de començar a treballar.

Vostè ha fet molta referència durant aquesta intervenció a tot allò que fa esment el seu grup polític d'aquestes reserves o aquestes prevencions inicials en aquesta legislatura que comença. I per no estendre'm molt, perquè crec que compartim moltes de les qüestions que s'han pogut plantejar, tots entenem que comença un nou temps polític, que tenim una situació econòmica, social i política complicada, que hi ha un allunyament de la ciutadania amb les institucions, sabem que s'ha causat molt de dolor durant aquests quatre anys, sabem que hi ha ciutadans que han sofert molt, han sofert en allò més bàsic, amb la pobresa, amb l'exclusió social, amb una situació

de pensar que no tens futur, amb la decepció, amb les persones majors que han deixat de tenir una prestació per dependència o que han deixat de ser tenguts com a tals i que per tant han estat oblidats. S'ha creat molt de dolor quant a l'autoestima pròpia dels ciutadans, de no ser escoltats, que encara que protestassis no significava res; de com s'han malmenat els funcionaris públics i en especials els educadors; s'ha creat molt de dolor en autoestima com a poble -també crec que és important-, a l'hora que ens haguem plegat sempre a allò que interessava al Govern d'Espanya i mai a allò que interessava a aquesta realitat pluriinsular, al poble de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera, i per tant hem de canviar moltes coses, i algunes es podran canviar des de la política, i en altres necessitam la implicació ciutadana, a la qual vull apel·lar una vegada més. Crec que sense tenir una societat civil activa, participativa, que sigui crítica, que aportí, tot això serà molt pitjor del que podria ser si tenim la societat engrescada socialment i políticament parlant.

I vostè feia esment a les prevencions i feia esment a unes qüestions concretes. Em permetrà que no entri a debatre els temes de sots del Parlament de les Illes Balears; he dit molt clar que crec que hi ha qüestions que són de Govern, qüestions que són de Parlament i que jo respectaré absolutament. Jo sé que no era la seva intenció però jo avui som al debat d'investidura com a presidenta del Govern de les Illes Balears, per tant crec que no és el meu paper, crec que és el paper dels grups parlamentaris, de tots els grups parlamentaris i de tots els diputats que seuen en aquesta cambra.

Jo puc acabar com li deia a la meva primera intervenció, a la rèplica que li he fet al seu discurs: la mà està estesa; som conscient que començarà a caminar un govern en minoria però amb un acord d'estabilitat parlamentària important, un acord que evidentment, com no pot ser d'altra manera, va lligat al fet que el Govern vagi complint allò que s'ha signat. I acab per dir-li una cosa que crec que és important i que crec que vostès saben perfectament: tothom té responsabilitat en aquest nou moment polític que vivim, tothom, els que governarem i els que estaran en aquesta cambra parlamentària vigilant els que governarem; tothom té una responsabilitat molt important. La gent espera molt d'aquest moment polític que s'està vivint de part de tothom, i apel a aquesta responsabilitat per fer possible, efectivament, que hi hagi canvis forts en aquesta comunitat autònoma que garanteixin més igualtat, més solidaritat, més justícia social i més llibertat, que crec que és el que demanen els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. El 24 de maig els ciutadans varen triar entre dos models: el model que ens ha duit a aquesta duríssima crisi social i econòmica, o el de la dignitat i el rescat ciutadà. I la gent va votar i va votar per un canvi real de polítiques, no per un simple canvi de persones, per un govern al servei dels ciutadans, i no per un govern contra la gent i per poder decidir des d'aquí sobre totes les qüestions que ens afecten.

Des de MÉS varem dir que arribaríem a acords amb aquelles formacions que confiïn en l'escola i apostin per un increment de recursos educatius, amb aquelles formacions que apostin per una millora del model econòmic per crear feina de qualitat i amb aquells que defensin aquesta terra, per defensar aquí i davant el Govern estatal la millora del finançament, la insularitat i la cogestió dels aeroports.

Per això, MÉS serà en el nou govern, hi serà perquè és des d'on es durà a terme una bona part dels canvis que els ciutadans hem reclamat, perquè tenim capacitat de governar i hem entès el missatge de la gent, que totes aquelles forces polítiques que volem aquests canvis ens entenguem.

Sra. Armengol, avui matí la portaveu del Partit Popular li deia que pot estar agraïda al punt de partida que ens trobam, idò vegem quina és la situació de la qual partim per començar a fer feina.

En primer lloc, tenim el pitjor finançament de totes les autonomies, les Illes Balears aportam un 14% del nostre producte interior brut, més que ningú; 2.000 milions d'euros anuals se'n van i no tornen, una xifra equivalent a la suma de tot el nostre pressupost d'educació i salut. Som els que més pagam i els que manco rebem, i conseqüència de tot això som els darrers en inversió per càpita en educació, en salut, en serveis socials, en recerca i innovació o en universitats.

Segon, estam molt per sota de la mitjana en inversió, via pressupost general de l'Estat o via fons europeus.

Tercer, avui matí, Sra. Armengol, li han retret que s'endeutarà, la realitat és que conseqüència de la insuficiència d'aquests recursos tenim un endeutament rècord, que ja arriba als 8.400 milions d'euros, i la perspectiva és que fins que no s'arregli el finançament aquesta xifra pot anar augmentant.

També, malgrat avui matí li han retret que no complirà l'objectiu de dèficit, la realitat és que el nou govern haurà de fer front a una important desviació de l'objectiu de dèficit, objectiu imposat des del Govern estatal, amb les necessitats actuals dels nostres serveis públics i amb el finançament que tenim és impossible complir amb un objectiu de dèficit que no té per a res en compte la nostra precària situació. Aquesta és la veritat. I, per descomptat, les decisions de despesa preses pel govern sortint en època preelectoral han empitjorat òbviament aquesta situació.

Ens trobam també amb les pitjors retallades patides mai pels nostres serveis públics, principalment en educació i salut. Ens trobam també amb unes llistes d'espera sanitàries

inassumibles que provoquen greus problemes de salut. Ens trobam també que, tot i la millora de la situació econòmica, tenim moltíssima gent sense feina encara o molt precària. Aquest hivern hem tengut 130.000 persones aturades, hi ha una precarietat com mai en quasi un 90% dels contractes temporals, s'ha incrementat la desigualtat i hi ha hagut una baixada de la renda per càpita aquests darrers anys. Ens trobam també amb la nostra llengua, cultura i educació menyspreades i menystingudes com mai, amb un govern que no només les ha ignorades sinó que hi ha anat a la contra. S'ha incrementat el fracàs escolar. Hem continuat sent notícia per la corrupció política. Continuem tenint un poder de decisió absolutament limitat, i posaré exemples, el nostre model educatiu limitat per la LOMCE, el nostre model comercial limitat pels decrets liberalitzadors del Govern del Sr. Rajoy, els nostres aeroports sobre els quals no podem decidir per culpa d'una gestió centralitzada i privatitzada, i en els nostres impostos tampoc no tenim sobirania fiscal.

Per últim, per acabar de veure aquest punt de partida, tenim la perspectiva d'un govern estatal que segurament estarà totalment a la contra almenys fins a les eleccions generals, i m'agradaria equivocar-me.

Però tot això ja ho sabíem, no ens ha de fer por, no ens fa por. Els ciutadans hem volgut una majoria àmplia de partits d'esquerres i sobiranistes, 34 diputats d'un total de 59, 34 diputats i diputades de MÉS per Mallorca i de MÉS per Menorca, del PSIB-PSOE, de Podem i de Gent per Formentera, una majoria d'esquerres com mai no hi havia hagut en aquesta terra, també conscients, com deia Albert Camus, que no és difícil tenir èxit, el que és difícil es merèixer-lo. Per tant, tocam de peus en terra, també.

Les dificultats són grosses, les sabem, són muntanyes, però la gent hem volgut aquest canvi, la gent esperam aquest canvi, canvi que també ja hem vist a molts dels ajuntaments de les Illes, canvi que també es veurà en els consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa i la continuïtat del Consell de Formentera, l'únic que ja tenia una majoria d'esquerres.

Per això, totes aquestes formacions que he esmentat, hem elaborat uns acords pel canvi, amb un programa, del qual parlaré ara, i que suposen donar suport avui a la investidura de Francina Armengol com a presidenta del Govern. En uns casos ho hem fet des de l'assumpció de la responsabilitat de governar, en altres casos des del suport extern i la corresponsabilitat, però tots amb la voluntat que es puguin materialitzar aquests acords pel canvi, que la transparència, el diàleg, el compromís i la corrupció zero s'imposin, que els freds nombres, el del PIB, el del dèficit, el de l'IBEX, no ens facin perdre de vista que el vertader objectiu ha de ser lluitar contra el patiment i la desigualtat que sofreix molta gent. Bé que ho saben els ciutadans grecs.

També tornant a fer referència a Albert Camus, "no podem posar-nos al costat dels que fan la història, sinó al servei dels que la pateixen".

Som davant una Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera emergents, un país de nous consensos, de nous valors irrenunciabls. Per primera vegada una àmplia majoria social

a les Illes sap què vol i no està disposada a renunciar-hi. Per això, ens hem marcat tota una sèrie de reptes, d'objectius dels quals jo en vull destacar deu.

En primer lloc, corrupció zero i transparència, farem passes decidides a favor de la transparència i per fer front a la corrupció, entre moltes altres mesures crearem una oficina anticorrupció i la nova conselleria de Participació, Transparència i Cultura que impulsarà una llei de consultes perquè els ciutadans i les ciutadanes puguem donar la nostra opinió sobre cada un dels temes importants que es tractin aquí, perquè no ens ha de fer por que els ciutadans parlem; i una llei de transparència. També la memòria històrica, la nostra llengua, el català, i la nostra cultura recuperaran el lloc que mai no havien d'haver perdut.

Segona, aposta pels serveis públics. Si volem preparar els ciutadans de demà hi hem de destinar més inversions públiques, per això augmentarem la inversió en educació. Però l'educació no només necessita més finançament, també necessita consens, i els pactes educatius, els pactes amb la comunitat educativa ens mostren la línia a seguir. I sobretot, el nou govern confiarà en la nostra escola, confiarà en els professors i mestres i els donarà suport.

Tercer, canvi de model econòmic i creació de feina de qualitat. Un model econòmic només basat en els serveis i en la construcció crea molts de llocs de feina, que és el que tenim en aquests moments, però en general llocs de feina de poca qualificació i amb molta temporalitat. Per això, elaborarem una estratègia de diversificació econòmica consensuada amb tots els sectors, amb tots els agents econòmics, imprescindible per poder crear prosperitat compartida i poder crear llocs de feina de qualitat, per aconseguir una economia basada en tres pilars: un millor turisme, més indústria i economia del coneixement. El gran repte de les societats desenvolupades és el de generar ocupació i benestar material per a tothom, per això hem de començar ja a canviar el nostre model, la innovació, la recerca, les noves tecnologies, la qualitat són el futur i no podem quedar enrere, no podem quedar en el passat. I ho podem fer, tenim els elements, tenim l'experiència, tenim el saber fer en aquests tres sectors que he esmentat. En turisme tenim un paisatge de primera i una indústria turística puntera. Tenim un teixit industrial que molts altres voldrien, els tradicionals de calçat, de mobles, de la bijuteria, de la joieria; les indústries agroalimentàries i també un important teixit en sectors més nous i emergents, en fotografia, disseny, en publicitat, en fabricació de teixits, en arts gràfiques, en edició, ...

A les Illes Balears ens hem d'especialitzar en activitats que ens permetin vendre sense intermediaris, ni sense la necessitat de grans inversions o de grans capitals, petites produccions amb segell de qualitat que ens distingiran, que ens distingeixen ja de la resta. A Balears no podem competir en quantitat, això sí, com ja feim en el cas del vi, de la música d'Antònia Font, o dels productes d'informàtica que exportam fora, guanyem per la qualitat i la singularitat dels nostres productes.

I com ho farem?

Primer, suport públic per impulsar noves empreses, per consolidar les existents, apostant per l'exportació de productes.

En segon lloc ho hem de fer amb una formació infinitament millor, cursos de Formació Professional molt especialitzats, com fan a Catalunya, com fan a Alemanya, cursos per aprendre a fer els oficis tradicionals, sigui vidrier, sigui fuster, però també els nous perfils que demanda el turisme, o cursos de formació en les indústries emergents.

I la construcció orientada cap a la rehabilitació, infraestructures adaptades i dimensionades a un territori fràgil, res de macroestructures impactants i amb costos inassumibles per a la nostra economia i per al nostre territori.

I quart, un model comercial propi, de comerç de proximitat, de comerç urbà, d'aposta clara per la nostra xarxa de petita i mitjana empresa, front el model de despersonalització comercial en grans àrees a les perifèries urbanes, aposta per un model mediterrani, per un model que aposti per al cooperativisme, per a l'economia social, per a l'economia verda. Hi ha un gran potencial de creixement i de creació de llocs de feina, si en lloc de vendre aquesta terra, si en lloc de vendre les illes, potenciam els nostres emprenedors. Hem de canviar aquesta economia perquè no volem més joves illencs preparats fent feina fora, els volem aquí.

Quart objectiu, promoure l'economia del coneixement, la innovació i la recerca. Les ciutats del nostre voltant s'estan especialitzant en activitats d'innovació i coneixement, programes informàtics, articles biotecnològics, productes audiovisuals. Perquè les Illes Balears tinguin com a motor la innovació i el coneixement, hem de crear ecosistemes urbans que facilitin aquesta nova economia. El Parc BIT és una excel·lent iniciativa com a incubadora d'empreses, però ara ho hem d'estendre a cada una de les illes, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera necessitam això. Com ho estan fent a Barcelona, a Malta o a Canàries. Els funciona i nosaltres no podem quedar enrere.

Cinquè compromís, aplicar una taxa de reinversió turística per a la millora de la destinació i del medi ambient. És de sentit comú, si tots els nostres competidors estan cobrant impostos turístics i després ho estan destinant a millorar la destinació, així també ho hem de fer nosaltres. Per millorar la destinació turística cal reinvertir constantment en medi ambient, en formació, en innovació. Cercarem el diàleg i el consens amb tots els implicats, residents i agents turístics privats, perquè hem de trobar la manera de compartir la prosperitat. Aquesta taxa ens ajudarà a millorar la destinació i a crear llocs de feina de qualitat.

Sisè repte, aposta per la sanitat pública. L'accés a la sanitat és un principi universal, no podem tenir sanitat a dues velocitats, els que se la poden pagar, que per no esperar aquestes llistes d'espera inassumibles se'n van a la privada, i la resta que no pot assumir aquest cost. Ja ho he dit abans, amb les llistes d'espera ens hi jugam la salut de les persones. Ha de ser una prioritat la reducció d'aquestes llistes sanitàries. I també tornar a donar a l'atenció primària tota la importància que es mereix, perquè és a l'atenció primària allà on es resolen més del 80% de les demandes en salut de la població. I també retornar la targeta sanitària a totes les persones que viuen a les Illes Balears, perquè no hi pot haver diferents drets entre les

persones que vivim aquí, en funció d'on hem nascut, tots hem de tenir els mateixos drets.

En setè lloc, establir una renda garantida per a les famílies sense ingressos. La precarietat i la mala qualitat dels llocs de feina provoca que moltes famílies no puguin garantir avui per avui uns ingressos mínims durant tot l'any. La gent, per tant, ha de poder cobrir les seves necessitats bàsiques. En altres paraules, mentre uns altres rescaten bancs, nosaltres volem rescatar persones.

Vuit, incrementar la producció d'energies renovables. Avui una de les principals amenaces del planeta és el canvi climàtic. L'escalfament global provoca més desastres ecològics, climes extrems i la futura pèrdua de les nostres platges i costes. Hem de pensar en les generacions futures, aquesta és una de les nostres prioritats. Però és massa fàcil criticar el canvi climàtic i no fer res des d'aquí. Perquè avui només el 2,5% de l'energia consumida a Balears prové d'energies renovables i això a un país amb més de 300 dies de sol, amb vent i rodejats de la força de la mar i les onades. Per tant, un increment absolutament prioritari de la producció d'energies renovables.

Novè repte, creixement urbanístic zero. El principal recurs que tenim a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera és la natura, un paisatge i un entorn natural excepcionals, que tothom vol visitar, tot el món vol venir a veure aquestes illes; però no hem de perdre de vista que tenim un territori fràgil, limitat. Per tant, el nostre creixement econòmic no pot anar lligat a més ciment, autopistes i macrorodons. Aquest és el model del segle passat, el model del passat, necessitam un canvi de model territorial i econòmic des de la sostenibilitat i el creixement urbanístic zero i la potenciació dels espais naturals. També la nostra mar ha de formar part d'aquest territori protegit. Tenim el repte de recuperar i utilitzar de forma sostenible els recursos marins, a més d'un no rotund a les prospeccions petrolíferes, entre altres iniciatives, ampliarem el Parc Nacional de Cabrera.

I el darrer repte, el finançament de les Illes Balears, el reconeixement de la insularitat d'una vegada per totes i la gestió pròpia dels nostres aeroports. Volem protegir els més febles. Volem oportunitats per als nostres joves. Volem preservar la nostra riquesa natural. Volem compensar les desigualtats. Volem un nou model econòmic. Volem que la cultura i la llengua siguin lloc d'enriquiment i trobada. Volem defensar l'estat del benestar. Però tot això no ho podem fer sense finançament. Després de 38 anys de democràcia, tots els sistemes de finançament que s'han aprovat han castigat sistemàticament els ciutadans de les Illes Balears, tots, independentment d'on hàgim nascut, del que votam o de la llengua que parlem, ens hem sentit perjudicats, ens hem vist perjudicats. Idò això s'ha d'haver acabat. Senzillament volem decidir sobre com gastam els nostres impostos. I per descomptat, Sra. Armengol, té tot el nostre suport per aturar efectivament aquest suposat règim especial que ha de compensar la insularitat i que els mateixos empresaris ja ens han manifestat que no és això el que necessitam, no és això el que necessiten les Illes Balears per compensar vertaderament la insularitat.

Per tant, els partits que hem signat els acords pel canvi, ens hem compromès amb la millora del finançament, ens hem

compromès amb el reconeixement de la insularitat i ens hem compromès amb la cogestió aeroportuària. Ara s'ha de materialitzar en acords concrets, aquí, però sobretot allà on s'han de decidir aquestes qüestions, a Madrid; perquè si volem continuar amb uns serveis públics insostenibles econòmicament, l'únic que farem és perjudicar sobretot els ciutadans que menys tenen, si no afrontam d'una vegada per totes aquest reptes.

Aquests són alguns dels reptes d'aquest nou govern i dels que li donen suport, reptes que es transformen en mesures concretes, tots lògiques, totes possibles, totes per a la gent. Algú podria pensar que són impossibles, algú ja posava en qüestió avui matí que es puguin dur a terme, en aquest cas convé recordar el batlle republicà de Palma Emili Darder. Darder va creure en l'educació fins a l'obsessió, va treballar incansablement per dignificar-la i estendre-la a tothom, que fos universal, que tota aquella gent que no hi arribava, tots aquells nins i nines que no hi arribaven, poguessin arribar a l'educació, ell no pensava que fos un impossible. Què hauria sentit Emili Darder si hagués vist fa dos anys 100.000 persones als carrers de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera en defensa de l'educació, de l'escola pública i del català?, semblava un visionari, però ja ho veieu, ara és tot un país el que defensa la seva escola.

Aquestes idees, per tant, no són la dèria d'uns quants, és el sentiment d'una gran part del país, la voluntat de tot un poble, voler decidir des d'aquí, voler invertir més en educació i voler canviar i millorar el nostre model econòmic per generar més i millor feina. Malgrat el que alguns voldrien som un poble i per això hem de decidir el futur d'aquest país, no podem deixar que ho decideixin per nosaltres a Madrid.

Per això el compromís de MÉS amb aquests acords pel canvi, per dur a terme totes aquestes ambiciosos transformacions. Com deia Pep Guardiola "si ens aixecam cada dia ben d'hora i feim feina sense retrets, serem un país imparable".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Barceló, i al seu grup, MÉS per Mallorca, gràcies pel compromís, gràcies per poder arribar a aquest acord de governabilitat i gràcies per haver donat la passa de dir volem governar, volem ser-hi, ens volem comprometre fins a baix, a fer possible aquest canvi que, sí, que votaren els ciutadans i ciutadanes dia 24 de maig.

Repetesc que som conscients que aquesta situació que comença nova és complexa, però també està plena d'esperances i de somnis, i jo soc de les que pens que sempre t'has de marcar repetesc a lluny, utopies i vostè ho explicava molt bé amb les frases d'Emili Darder i si no et marques objectius llunyans,

objectius valents i objectius que estimulin difícilment arribes a avançar en aquesta societat nostra. Per tant, jo som de les que pens que efectivament hem de ser valents a l'hora de marcar objectius i hem de ser valents a l'hora de poder fer possible tants i tants de somnis de tants i tants de ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè com jo hem patit aquests quatre anys haver de fer una oposició a un govern que no escoltava i sé que vostè com jo pensam que la forma de fer política ha de canviar radicalment en aquesta comunitat autònoma i que ens entendrem perquè sabem com s'ha de governar i sabem què s'ha de fer per poder trobar les solucions als problemes que tenen els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Començava vostè la seva intervenció fent una diagnosi d'allà on som, de què ens trobam, de com començarà a caminar aquest nou govern i com comença a caminar en aquesta nova legislatura. Compartesc la diagnosi que ha fet vostè i que efectivament tot allò grandiloqüent que se'ns ha venut des d'aquest govern en funcions i des del Govern d'Espanya no és exactament el que correspon a la realitat social que desgraciadament pateixen molt de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Som conscients que tenim una comunitat autònoma amb moltíssimes potencialitats, amb moltíssimes persones molt lluitadores, que tenen ganes de tirar endavant, però també som conscients que heretam una comunitat autònoma amb moltíssimes desigualtats, amb un nombre molt elevat de ciutadans en situació de pobresa o d'exclusió social, amb moltes persones que han perdut l'esperança i que creuen poc ja que això pugui ser canviable en molt poc temps.

Per tant, crec que compartim aquesta diagnosi i compartim també la diagnosi que sense recursos econòmics difícilment podrem fer possible tots aquests somnis a què feia referència al principi de la meva intervenció.

I ho he dit avui matí i és preocupant, assumim una comunitat autònoma amb un deute de més de 8.400 milions d'euros, veurem quan entrem com ens trobarem exactament les arques públiques i aquesta auditoria ens servirà per saber el dibuix exacte de què tenim per com ho hem de prioritzar per fer possible els acords del canvi que hem signat les formacions polítiques que ens comprometem que aquesta comunitat autònoma ha de canviar de valent; i tenim un altre repte al qual feia referència: demà hi ha el Consell nacional de Política Fiscal i Financera i vostè hi feia referència, la situació que pateixen les comunitats autònomes són realment dolentes respecte de com s'ha establert la forma de repartir econòmicament entre comunitat autònoma i administració estatal, i crec que és bo recordar que aquest any passat hem tancat el dèficit públic en aquesta comunitat autònoma amb un 1,74 quan se'ns permetia molt menys per part del Govern de l'Estat, per tant, tenim 458 milions d'euros que s'han incomplert del dèficit públic que es permetia per a l'any passat.

Crec que també és bo recordar avui que l'objectiu per a l'any 2015 que va pactar el Govern en funcions amb el Govern d'Espanya ens situa a un objectiu del 0,7%, per tant, un

objectiu molt difícil per a aquestes arques públiques tan malmeses com vostè recordava.

Crec que és bo recordar que el repartiment, crec que és absolutament injust perquè si parlem que el total de les administracions públiques per a l'any 2015, el dèficit que han de tenir és 4,2 i a nosaltres, a les comunitats autònomes ens permeten només el 0,7 i l'Administració de l'Estat se'n queda el 2,9, crec que és un repartiment injust i no és perquè ens vulguem endeutar més perquè sí, si no perquè la realitat de les finances que heretam és la que és, i jo crec que quan una comunitat autònoma té la competència en educació, en sanitat i en polítiques socials que és el 80% del pressupost de qualsevol comunitat autònoma i és el que dona seguretat, servei i qualitat als ciutadans i ciutadanes, crec que no és just aquest repartiment que es planteja; demà s'haurà de discutir al Consell de Política Fiscal i Financera i crec que val la pena que recordem i que el Govern en funcions ho escolti, a veure si té interès de demà explicar una altra postura per a les Illes Balears, que el que s'ha de repartir és un objectiu del 2,8 i pretenen posar-nos-en per a 2016 un de 0,3 a les comunitats autònomes.

Crec que això és un insult per als ciutadans i ciutadanes de totes les comunitats autònomes d'Espanya i en aquesta comunitat autònoma és un insult doble perquè és absolutament inassumible poder revertir la situació que heretam dels serveis públics, de la sanitat, de l'educació, dels serveis socials... amb una situació d'un compliment tan estricte d'unes polítiques pressupostàries públiques que tan llunyanes estan de poder fer front als serveis que necessiten els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Per tant, estic totalment d'acord amb el seu plantejament i vull fer una altra declaració que és important: avui som al debat d'investidura, començarà a caminar un nou govern, del qual vull ser la presidenta per lluitar pel bé dels pobles de les Illes Balears, i el compromís és clar: jo lluitaré pels interessos d'aquesta comunitat autònoma governi qui governi a Madrid i jo podré matisar amb vostè que no ha estat el mateix quan hi ha hagut un govern socialista que quan hi ha hagut un govern del Partit Popular, però el que li deixaré molt clar, a vostè i a tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, és que jo seré valenta governi qui governi a Espanya, és veritat que amb el Partit Popular ho tendrem pitjor i jo esper que a les eleccions generals hi hagi un canvi polític també a Espanya, però li puc garantir que també seré valenta i lluitadora per defensar aquests interessos de les Illes Balears, aquests interessos econòmics, aquests interessos de justícia perquè si no, és molt impossible poder donar garanties d'equitat als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma respecte dels altres ciutadans i ciutadanes de les altres comunitats autònomes.

I és cert, tenim aquests compromisos i tenim el compromís del règim especial que s'ha de fer efectiu d'una vegada per totes, un règim especial que compensi els desavantatges de la insularitat, i encara no sabem quina posició mantindrà el Partit Popular en l'àmbit estatal, però que és fonamental en aquest moment en què tenen la possibilitat de decidir aturar i per tant, donar democràticament a qui pertoca, a qui ha decidit les urnes la possibilitat de negociar un nou règim especial, no només amb l'Estat, sinó també socialment i econòmicament parlant.

Vostè ha fet un esment dels deus reptes i objectius que jo compartesc absolutament, que és d'aquelles qüestions de què hem anat parlant i que estan reflectides a l'acord..., als acords del canvi fent especial esment al que hem estat debatent durant aquest matí, el reajustament del model econòmic, per tant, per tant inserir molt en tot allò que fa referència a l'economia del coneixement, i que crec que en això estam tots absolutament d'acord, i per tant aquesta serà una oportunitat i una aposta molt ferma per part del nou govern de les Illes Balears, i evidentment aquí també amb el suport parlamentari de Podem, que ha fet molt clares aquestes al·lusions durant les seves intervencions i durant tot el debat que hem tengut previ a l'acord de negociació.

I és cert que tenim un teixit empresarial que té algunes mancances i té moltes potencialitats, i a mi m'agrada veure els tassons mig plens, i és cert que haurem de fer un plantejament d'intentar que la magnitud de les nostres empreses... són petites i haurem d'ajudar-les a créixer i haurem d'ajudar a internacionalitzar. Per tant per això també hi ha el plantejament del Servei d'acció exterior per part del Govern de les Illes Balears.

I un dels temes que vostè ha tocat i que em pareix molt important és tot el pla d'economia social, per donar possibilitats també a tot un sector que és molt innovador i que dona unes garanties socials i de cohesió en aquesta comunitat autònoma importants.

I també el que feia referència a l'extensió del Parc Bit a les altres illes. A Menorca vàrem estar a punt i no es va poder aconseguir; crec que és una qüestió que ja és d'urgència, ja era d'urgència fa quatre anys i ara encara ho és molt més si volem precisament aconseguir un model econòmic que pugui donar molta més sostenibilitat, que sigui molt més sostingut en el temps.

Parlava vostè de totes les qüestions -sanitàries, educatives...- que tenim damunt la taula i que són moltes, i que ens ajunten i que feim una diagnosi concreta, i crec que és important també recordar avui que hem defensat durant..., des de sempre, una educació pública, inclusiva, de qualitat, que pugui donar allò que és fonamental per a qualsevol ciutadà, que és igualtat d'oportunitats. Jo crec que l'educació és l'ascensor social més important que existeix a qualsevol societat, i aquesta legislatura passada hem discutit molt del model educatiu, i crec que tot el desgast que s'ha hagut de produir per la política tan prepotent que hi ha hagut per part de qui ha governat en el món educatiu -ho deia abans, intentaré treure... o veure el tassó mig ple- ha creat una cosa que per a mi és positiva: hem parlat molt d'educació i la comunitat educativa ha treballat intensament, i en aquest moment hi ha documents molt importants, els que fan referència a Illes per un pacte, de tota la comunitat educativa, que ha fet molt d'esforç. Jo crec que tota aquesta feina feta evidentment ens ha d'ajudar a tirar endavant aquest model educatiu necessari per a aquesta comunitat autònoma, i som conscients que s'hi necessiten recursos, sense cap dubte, perquè tenim unes infraestructures educatives amb dificultats, perquè tenim una situació en què s'han eliminat molts de programes molt necessaris per als alumnes d'aquesta comunitat autònoma, perquè hi ha hagut una manca d'inversió absoluta i s'han acomiadat mil professors durant la passada legislatura, i perquè

s'ha creat un conflicte mai vist en aquesta terra, que sens dubte era absolutament estèril.

I compartim vostès i nosaltres que en aquest plantejament educatiu de futur evidentment també hem d'incorporar tot el que fa referència a l'aprenentatge de llengües estrangeres, i crec que val la pena aprofitar per dir que sempre hem explicat d'una forma clara i rotunda que anglès sí, TIL no, i per tant els progressistes, la gent d'esquerra, la gent que començarà a governar a partir d'ara, tendrem clar que hem d'augmentar les competències lingüístiques en llengua estrangera per als nostres alumnes d'aquesta comunitat autònoma, sense cap dubte. Ara, tenim clar que les coses s'han de fer ben fetes, que les coses s'han de fer amb els recursos econòmics adients, amb la preparació adient del professorat, amb la preparació també dels alumnes, amb el suport dels pares i les mares d'aquesta comunitat autònoma, i que s'ha de fer des del consens i des del diàleg, i per tant estic convençuda que així ho podem fer possible.

En totes aquelles altres qüestions que vostè explicava de la sanitat pública, dels serveis socials, evidentment hi estam absolutament d'acord i serà part fonamental de la ruta del nou govern que ha de començar a caminar.

I quant a tot el que fa referència a la política territorial, que per a mi és fonamental, és fonamental dibuixar quines illes volem de futur i per tant som conscients que anam molt lligats al model turístic, que anam molt lligats a tota l'economia de serveis, i que d'això depèn exactament com volem tenir el nostre paisatge i el nostre territori. Vostè feia referència al fet que no pot ser seguir amb creixements urbanístics desenvolupistes, que donen molt de lloc a l'especulació i que desgraciadament també han donat molt de lloc a la corrupció política en aquesta..., a la història democràtica d'aquesta comunitat autònoma, i també hi ha una oportunitat en aquesta legislatura, perquè és prou conegut, que els consells insulars, amb els quals evidentment la idea és fer-hi feina de valent conjuntament i de forma coordinada, com crec que s'ha de fer la política, a Mallorca i a Menorca s'han de fer de nou els plans territorials insulars, per tant hi ha una oportunitat també d'establir els creixements urbanístics, d'establir el model territorial, que crec que evidentment ha d'anar conjugat en aquesta línia política que hem anat parlant de fer del nostre territori l'eina més preuada que tenim de futur i de creixement econòmic i de mantenir, evidentment, allò que és fonamental per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Vostè feia molta referència al fet que la nova forma de governar ha de ser possible, que hem d'aconseguir l'objectiu de corrupció zero, que hem d'aconseguir posar les mesures valentes per part de l'administració pública quant a la Llei de transparència, quant a l'Oficina anticorrupció, quant a ser part d'una forma de fer política que doni comptes, que reti comptes, que expliqui, que estigui constantment en avaluació, i que per tant els ciutadans també puguin ser crítics, donar opinió als ciutadans, i em pareix molt bé la incorporació que deia de la Llei de consultes, per part que donem la veu a la ciutadania durant quatre anys, tractem els ciutadans com pertoca, que no només els cridem a opinar una vegada cada quatre anys, sinó que puguin ser totalment consultats i escoltats a l'hora de prendre decisions durant els quatre anys de legislatura.

Sr. Barceló, jo li puc dir que tenc plena confiança que això funcionarà, que anirà bé, que podem constituir i fer possible aquest canvi que varen demanar els ciutadans dia 24 de maig. Estic convençuda que, com vostè deia, tendrem problemes, trobarem dificultats, hi haurà gent que ens posarà moltes pedres a les rodes, hi haurà gent que no ajudarà a estirar, però estic convençuda que des del convenciment, la il·lusió, el compromís, les ganes, la valentia, de tenir molt clar el que ha succeït i el que no pot tornar a succeir en aquesta comunitat autònoma, de tenir molt clar que tenim un acord molt clar de cap on hem de fer les polítiques, tenir molt clar com s'han de fer les polítiques, estic convençuda que aquest govern anirà molt bé.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, procedirem en aquests moments a efectuar la pausa que havíem esmentat abans. Els pregam màxima puntualitat. La sessió es reiniciarà a les 15.30 hores; per favor, siguin puntuals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes. Recomença la sessió. Esper que els senyors i les senyores diputades només hagin agafat les forces suficients per no dormir-se i continuar amb la mateixa actitud que fins ara.

Continuarem amb les intervencions. Té la paraula el Sr. Jaume Font, portaveu del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Permeti'ns al Grup El Pi primer de tot tenir unes paraules també de suport a la cadena Riu, a totes les persones..., expressar el nostre condol a totes les persones que allà varen morir i donar força a aquesta empresa mallorquina perquè continuï lluitant, i expressar el nostre rebuig a qualsevol tipus de terrorisme.

Dit això, Sra. Presidenta, membres de la Mesa, senyores i senyors diputats, Sra. Armengol, candidata a presidenta del Govern de les Illes Balears, voldria començar aquesta intervenció, si m'ho permeten, amb una al·lusió molt personal. Miri, Sra. Armengol, jo tenia 21 anys quan es va aprovar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, potser no ho recordi perquè és molt més jove, però jo li puc dir que en aquella època, la primavera de 1983, molta gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, va dipositar la seva esperança en un incipient òrgan de representació popular: el Parlament de les Illes Balears, el Parlament de les Illes Balears, quasi res!

De llavors ençà, senyories, hem viscut moments d'una certa grandesa col·lectiva, la recuperació de l'autogovern de les Illes

Balears amb l'Estatut d'Autonomia l'any 1983 va suposar un moment històric d'esperança col·lectiva. Hem recuperat algunes senyes d'identitat que ens havien pres, anys de menyspreu cap a la nostra cultura, llengua i tradicions. Hem bastit una societat moderna i un estat del benestar. Hem vist com es formaven les generacions de joves millors preparades de la nostra història. I també hem vist com milers de persones venien des de fora, per fer de les nostres illes un lloc per viure, treballar i criar els seus fills.

Però damunt aquests 30 anys llargs, també hem viscut el deshonor i la infàmia, el saqueig dels doblers públics per part d'algunes responsables polítiques que han corcat la credibilitat de les institucions, que amb tanta il·lusió generarem aquell 1983. La ràbia contra el sistema ha anat creixent. Hem passat d'aixecar-nos fins a caure des de dalt de tot. Hem passat a un fracàs moral, ètic i institucional. La presència en aquesta cambra d'algunes de les senyories, que ara mateix m'escolten, té molt a veure segurament amb aquest crit de "basta!". Aquesta indignació d'una societat farta i desmotivada. I per si això, per si no fos poc, a més, que hem hagut de fer front a la pitjor crisi econòmica que hem tengut en més de 80 anys.

En un lustre, la societat illenca ha passat del luxe a la misèria, de la seguretat a la por i de l'esperança a la resignació. I aquesta crisi que pareix que se'n vol anar, però no ho acaba de fer, ens manté en la incertesa sobre el futur. Aquesta societat necessita una motivació per seguir endavant, una raó per recuperar, encara que sigui només una part, la il·lusió i la confiança que va tenir l'any 1983. És bàsic per aixecar-nos.

A El Pi ens importen les persones, totes les persones que viuen i treballen a les nostres illes i per això el nostre compromís és amb aquells que cada dia fan possible i a vegades amb un gran sacrifici, el progrés d'aquesta terra, un compromís amb les petites empreses, amb els petits comerços, amb els emprenedors que volen aixecar un negoci i crear llocs de feina, amb els autònoms, amb dones i homes amb cara i ulls, que volen llibertat, feina, dignitat, respecte, tolerància i un futur; principis i valors a què els poders públics han de donar suport i garantir.

Vostè va dir ahir que la gent torna confiar en les institucions. Nosaltres creim que, ara més que mai, la gent desconfia de les institucions. Aquesta confiança, que és el que pens que volia dir, és la que ens hem de guanyar entre tots, no la donem per feta. El Pi té ben clar tot allò que vol representar a la política balear, vol ser una força seriosa i responsable que doni estabilitat a les institucions davant el que segons vostès és el primer govern d'esquerres a Balears. Esperem que no només facin polítiques per a les esquerres, sinó per a tots els ciutadans. Nosaltres som una força centrada, moderada i integradora, que cerca el consens entre les distintes opcions polítiques i la societat civil, una força constructiva basada en el diàleg, que procura solucions i defuig d'aquests sectarismes ideològics, una força compromesa en la defensa del nostre autogovern, la llengua i la cultura que ens identifica com a poble.

Estam d'acord que vivim un final de cicle i que hem de començar una nova etapa. Els ciutadans varen parlar alt i clar el passat 24 de maig i ho varen fer exigint un canvi radical en la manera de fer política. Arribats a aquest punt concret, crec

que s'imposa una sana autocrítica, perquè no és tan sols un problema de pèrdua de confiança amb la classe política, sinó que som davant d'una crisi estructural més profunda, que afecta la pròpia credibilitat del sistema democràtic, un sistema que -no ho oblidem- ens va tornar llibertat i ens va permetre accedir a la Unió Europea. Ens equivocariem si no veiéssim que el canvi ha de ser més profund i necessari, però també ens equivocariem si penséssim que la solució és desmantellar un sistema que ens ha proporcionat les cotes més altes de llibertat, benestar i prosperitat. Quan a una casa li surt una humitat, no hem de tornar fer tota la casa, si els fonaments són bons, els hem de saber emprar. Hem d'arreglar les humitats.

Com ho feim, Sra. Armengol? Com retornam l'esperança a la gent que es mostra escèptica davant aquest debat d'investidura, que n'hi ha? Per contestar aquesta pregunta primer de tot hauriem de mirar cap aquests darrers anys, en què hem viscut una etapa de crisi duríssima, una etapa en què el Govern de les Illes Balears havia d'estar al costat de la seva gent, dels més necessitats, de les petites i mitjanes empreses d'aquí, dels petits comerços que han hagut de tancar, dels pagesos, dels pescadors, dels autònoms, dels joves sense un horitzó de feina, però lamentablement no ha estat així. Revertir aquestes situacions, Sra. Armengol, no serà senzill. Probablement tots haurem de revisar la nostra manera d'entendre el joc polític, si no volem defraudar una vegada més els nostres ciutadans, hagin votat a qui hagin votat.

Haurem d'aprendre a dialogar de ver, no només de cara a la galeria, per entretenir els mitjans de comunicació o per tenir content el nostre propi electorat. Ho haurem de fer d'una manera integradora i sense exclusions, perquè aquí ningú no té el monopoli de la veritat, ni l'han tengut els governants passats, ni tampoc el tindrà el govern que vostè està disposada a encapçalar. Com tampoc cap força de l'oposició, començant per nosaltres mateixos, no tindrem aquesta raó. Cada quatre anys els ciutadans parlen i decideixen les noves majories. Estic content que ahir no es parlés d'herències, molt, Sra. Armengol, només hi ha d'haver present i futur. Ara bé, sàpiga que si el seu govern torna caure amb una política de retrets i d'herències rebudes, ens trobarà al front, no al seu costat. Així com també esperam que la resta de grups de l'oposició, siguin constructius i no augurin la fi del món cada vegada que vostè prengui una decisió. L'enfrontament per norma mai no és bo, mai no és bo, no hi ha excepcions.

Al llarg d'aquests anys de crisi s'ha dit moltes vegades que ha arribat el moment de la generositat, d'assolir grans pactes que vagin més enllà de les majories conjunturals, pactes transversals, pactes de país, pactes per decidir quin és el futur que volem per a aquestes illes, pactes que es basen en conceptes com el diàleg i escoltar la gent. Hi estam d'acord, els nostres tres diputats, però sempre que sigui qualque cosa més que una frase retòrica. Facem alguna cosa més. I en aquest sentit li he de dir que hem començat malament, que se m'entengui i no se m'enfadi ningú, la composició de la Mesa d'aquest Parlament és el millor exemple que les coses no canviaran tan fàcilment i acceptam el que hi ha.

Hi ha massa hàbits dolents que es resisteixen a abandonar aquesta cambra, perquè vostès, senyora candidata, parlen de pluralitat i de consens, i de deixar enrere la vella política

suposadament que tant combaten els seus aliats anticasta, però la realitat és que no han tengut en compte les forces polítiques d'aquesta cambra, totes, a l'hora de conformar l'òrgan de direcció d'aquest parlament; o confeccionar el programa de govern, maldament no entrem dins el Govern ni li donem suport ni ens assegurem aquí dalt. Tenir-nos en compte era el menys important.

Passem a altres qüestions que són més importants. El finançament. El Pi proposa que el primer pacte a què hauríem d'arribar tots sigui cercar una solució a la gran assignatura pendent del nostre autogovern. Ja sé que és un tema recurrent, i que s'ha abordat innombrables vegades, però més de tres dècades després la veritat és que continuem empantanats en el problema del finançament de la nostra comunitat. És un tema cansat, fins i tot avorrit per a segons qui, però la gent que genera riquesa en aquesta terra també està cansada que es jugui amb ella; parl de les persones que paguen religiosament uns impostos cada vegada més elevats i que només reben maldecaps, frustració i incertesa a l'hora de tirar endavant els seus negocis i generar llocs de feina. El salari mig d'un balear s'ha reduït un 3,8% els darrers dos anys, és una situació enverinada que ens afecta a tots -als serveis socials, als treballadors, als pensionistes, a les persones amb discapacitats- i la solució no es troba a incrementar la pressió fiscal, sinó a garantir que la nostra comunitat disposi dels recursos que ens pertocuen. Com diuen els escocesos, donau-nos les eines; si tenguéssim les eines realment podríem. Duim més de trenta anys queixant-nos que som els primers a l'hora de pagar i els darrers a l'hora de rebre. Qualque cosa haurem fet malament, si repetim el mateix discurs. La reivindicació a gairebé tots els programes electorals, si reiteradament forma part de les exigències de tots els governants -"ens comprometem a solucionar davant el Govern central", sempre deim això-, què hem fet malament, Sra. Armengol?, què haurem fet malament?

Des d'El Pi sempre hem deixat molt clar que volem ser solidaris, que creim en la cooperació entre territoris, però aquesta solidaritat no la veim enlloc quan analitzam la gestió que fa l'Estat dels impostos que pagam a Balears. 3.000 milions d'euros, prop d'un 14% del nostre producte interior brut, segons els estudis solvents, és el que aportam a l'Estat i no torna; com ja s'ha dit és gairebé l'equivalent a una part del pressupost important del Govern que tendrien la sanitat, l'educació, els serveis socials o les obres públiques incloses. Crec que és necessari, creim que és necessari repetir una vegada més, i en particular a vostè, Sra. Armengol, com a representant d'un partit estatal, que té molta culpa que les coses siguin així, que cap altra comunitat autònoma d'Espanya està en la situació de les Illes Balears. I si pagam més no és perquè siguem els més rics d'Espanya, som a la setena posició i segurament enguany passarem a la vuitena posició. De fet la nostra comunitat i la de Madrid són les úniques que aporten al Fons de suficiència, en el cas de les Illes Balears 700 milions d'euros al Fons de suficiència; la resta de comunitats, res, res. A El Pi creim que no té cap sentit mantenir el Fons de suficiència, que és un insult i un greuge per a la gent que pateix a la nostra comunitat. Ens bastaria per garantir tots els salaris bàsics, tots els salaris bàsics.

A la seva intervenció d'ahir vostè va insistir que treballarà per la millora del finançament. Sabem que volem revertir

aquesta situació, però lògicament estam condicionats a un canvi de majories en el Congrés de Diputats, així que també li demanam que els diputats que tenguim a Madrid assumeixin el mateix compromís per damunt les disciplines del seu partit; crec que és bàsic aquest assumpte, Madrid s'ha d'assabentar que cada regió forma part d'aquest estat d'una vegada per totes.

Tanmateix li recordam que el Govern de les Illes Balears comença ara i el problema del finançament no s'arreglarà ara. Mentre no tenguim els doblers que reclama El Pi li proposa que faci un pla d'eficiència administrativa, i que creï un comitè d'experts que participi en la proposta per aconseguir un nou finançament. Ara bé, el missatge que ens vol transmetre vostè, senyora candidata -i entengui'm-, és que la resolució d'un problema arrossegat durant més de trenta anys per aquesta comunitat davant la indiferència, el menyspreu o la burla del Govern central, amb independència de si és govern del Partit Popular o del Partit Socialista que ostenta el poder, ara s'arreglarà..., ja sé que no ha dit d'avui per demà, però que ara s'arreglarà pel simple fet que hi ha dos partits que ho tenen escrit a un paper. Realment pretén que ens creguem això?, ens demana un acte de fe? Tenint en compte que la fe és creure en allò que no es pot demostrar, és fotut.

Abans que s'entusiasmi amb aquesta promesa de finançament que no sap si podrà complir, també li voldria recordar, Sra. Armengol, que per compensar els costos d'insularitat s'han arribat a aprovar dos règims especials, com vostè sap, i cap dels dos no ha servit per a res. El mateix Estatut d'Autonomia de les Illes Balears actualment vigent ha fixat tota una sèrie d'inversions anomenades estatutàries, que ja n'hem parlat avui matí, que havia d'assumir l'Estat i que han estat sistemàticament ignorades. Paral·lelament, en totes les reformes del finançament autonòmic el fet insular s'havia de considerar com un factor determinant, tal com marca la Constitució, però a l'hora de la veritat sempre ha acabat en res. Ho dic perquè el seu secretari general, Pedro Sánchez, ja es va comprometre a fer un règim especial per a Balears tant a la campanya electoral com al discurs de Nadal. Tengui-ho en compte, aprofiti i abans d'anar a Madrid a demanar al Sr. Rajoy que elimini el règim especial aquest que ha posat en marxa, que no serveix per a res, i li ho dic jo, no ho diu un altre, faci una proposta consensuada de com ha de ser aquest nou document. De qualque manera hauríem d'intentar que ja hi hagués un acord que sortís d'aquí; no l'esmena que ja ha fet o..., entenc, una proposta amb la societat civil i els diferents partits polítics; això tendria més empenta, o no?

Li recordaré el que ahir no va dir. La nostra comunitat arrossega -sé que n'ha parlat avui matí però ahir no ho va dir- ara mateix un deute de 8.400 milions d'euros. És una xifra totalment insostenible, un deute que el passat govern del PP, amb tots els seus retalls, havia de contenir però que va incrementar, de la mateixa manera que el govern del segon pacte de progrés va duplicar el deute que es va trobar a principis del 2007-2011. És evident, som insostenibles amb el que ens dona l'Estat. Els temps han canviat, és cert, també en temes de contenció pressupostària. Els controls financers i pressupostaris de la comunitat autònoma són més rígids, i els controls del mateix estat i de la Unió Europea sobre les administracions públiques no permeten l'endeutament en termes convencionals, i això està bé. Per tant hem d'avançar

cap a una reforma realista del model de finançament o correm el perill de col·lapsar el sistema. En aquest sentit vull manifestar que en matèria de finançament estarem al costat d'aquelles forces polítiques que propugnin la progressiva equiparació dels recursos que rebem de l'Estat a la mitjana estatal, però d'una forma immediata, per lluitar després cap a una altra cosa, que hauria de ser un concert econòmic en aquesta terra.

Igualment és necessari donar compliment -aquesta vegada sí- al que estableix l'Estatut d'Autonomia en relació amb l'aprovació d'un règim especial que realment compensi el fet insular, calculat, amb el que deixam de facturar o rebre, en 8.000 milions d'euros anuals, i no deixar de reclamar les inversions estatutàries, lògicament, que ens deu Madrid per valor de 1.000 milions, com han dit avui matí. La sostenibilitat de l'Estat de les autonomies, dels serveis públics, de l'estat del benestar, tot passa per tenir un finançament just, i en aquest punt el Govern central no ens pot tornar a fallar. De fet seria una verdadera tragèdia que Madrid ens fallàs com ha fet sempre. Però jo diria més o, millor dit, seria una tragèdia que els partits polítics d'aquesta terra tornàssim a fallar als ciutadans; és la nostra darrera oportunitat.

Passem a parlar en aquests moments d'una altra qüestió. El segon gran pacte que nosaltres li proposam: el tema del nou model productiu, que n'han parlat tots els partits; proposam, Sra. Armengol, el canvi de model productiu. Amb l'actual model, el del monopoli turístic de sol i platja, correm el perill de morir d'èxit, i això de morir d'èxit no és bo per a ningú. El turisme; li reconec que no tenia previst parlar gaire de turisme fins que vaig veure que ahir no en parlava gaire, i li volia dir que vostè sap, com ha dit, que és la nostra principal font de riquesa i ha de ser un objectiu estratègic de primera magnitud per al Govern de les Illes Balears. En una Europa moderna, pensam nosaltres, exigent i competitiva, que ens remet cada any més de 10 milions de visitants, més de 13 i tot, el nostre sector turístic ha de ser capaç d'incrementar progressivament els seus estàndards de qualitat per tal de ser més competitiu i també per arribar a assolir una de les grans fites pendents, la desestacionalització, diversificar la seva oferta, potenciar altres opcions com l'esport, la cultura, les compres, la gastronomia, el senderisme, entre d'altres. Però no podem ignorar que som una destinació madura, i tot i que la salut del nostre turisme és bona, molt bona, s'han de repensar determinades actuacions com la regeneració d'algunes zones, i això només es pot a terme de manera conjunta amb l'administració i el propi sector, en el seu conjunt. En aquest sentit, a El Pi ens preocupa quan la sent dir que l'ecotaxa és una obligació, gairebé em recorda maneres que ens dut fins on som; El Pi creu que una taxa al turisme ha de ser finalista i transitòria, en tot cas s'ha de pensar de cara a la temporada 2017, ja que els contractes del 2016 en bona part ja estan firmats, i s'ha de fer conjuntament amb el sector. Es posin d'acord i cerquin el consens, no faci un TIL al turisme, ja sabem com acaben aquestes coses, i parlam del motor de l'economia balear. No se'n riguin, d'això en viu molta gent, jo la vull, però consensuada, no li facin un TIL.

I amb tot, no vull deixar de banda la realitat del lloguer d'habitatges turístics, una realitat econòmica que, lluny de prohibir-se, estic d'acord amb vostè, s'ha de regular i s'ha de fer sense donar carta blanca a tothom, ni condemnant a la

inseguretat jurídica a milers de propietaris que diversifiquen la nostra oferta i reparteixen els guanys. Així, El Pi considera que, evitar efectes especulatius de noves cases o pisos no edificats, els habitatges que es puguin llogar han de tenir una antiguitat mínima i creiem que els ajuntaments, via urbanística, han de poder declarar zones saturades i justificadament limitar aquesta possibilitat.

Anem a les noves tecnologies, la innovació i la investigació. Continuem parlam, però, d'aquest nou model productiu el qual ha d'anar més enllà del turisme i s'ha de fer amb seny, no podem passar de l'actual obsessió per un turisme convencional, amb un baix valor afegit, a posar tots els nostres esforços a incentivar emprenedors els quals, en moltes ocasions, no tenen ni formació empresarial ni recursos.

I una investigació sempre ha de tenir objectius, no pot ser una investigació sense objectius. Hem d'anar alerta a passar del monopoli del turisme a un duopoli obsessiu que ens dugui aquestes noves tecnologies de la investigació, i per això El Pi té clar que la innovació no només ha de ser tecnològica, ni ha de quedar en mans únicament i exclusivament dels especialistes, la qual cosa passa moltes vegades, necessitam una transferència d'aquest coneixement, cap als sectors tradicionals. Perquè aquí hi ha molta gent que ara no es pot jubilar, l'administració té el repte d'implicar-los, implicar-nos per fer nous models productius en transversalitat, és important potenciar el nostre talent, allò que sabem fer i fem bé i que reverteix en un benefici de tots. Necessitam noves formes de riquesa que es preparin per competir en un món global, per a l'exportació i per a la inversió nacional i internacional; sectors com el vi i l'oli s'han arriscat i ens poden servir d'exemple.

Apostem, ja no per l'I+D+I, apostem per investigació, desenvolupament, innovació, transferència del coneixement; emprenedors, comercialització i venda i assolir l'objectiu el qual és fer-nos internacionals amb els nostres productes. Continuem reinventant, investigant, actualitzant tot allò que ens és propi i potenciem el rol d'una Universitat de les Illes Balears, com a líder que ja és, de formació superior i investigació.

Una universitat, per cert, amb un finançament precari que els partits que conformen aquest govern s'han compromès augmentar fins arribar a la mitjana. Estarem pendents del paper que tenen pensat per a la Universitat, de si faran realitat o no la tan necessària facultat de medicina. El Pi va visitar part de les instal·lacions ja disposades a Son Espases, si valoram el cost de cada curs, calculat en un milió d'euros, no és res comparat amb els beneficis que reportaria com a societat.

Una altra cosa que, per cert, ahir no va dir: què en pensa aquest govern de la facultat de medicina? Què en pensen els integrants del pacte que han permès que vostè pugui governar? Ho tindrà en compte la nova conselleria d'innovació? La majoria d'aquestes propostes programàtiques en innovació són interessants, però recordi que s'han d'engranar, prioritzar, pressupostar i posar al servei d'uns objectius i una estratègia, si no poden ser vuits i nous i cartes que no lliguen.

El compromís d'El Pi és amb la gent d'aquí i amb la defensa dels seus interessos, la del teixit productiu local, la

petita empresa local, el petit comerç local, per això ens agraden i fomentarem iniciatives com la de "Produïm aquí" que ha posat en marxa PIMEM i que molts de vostès també s'hi han adherit. No som El Pi una franquícia de ningú, Sra. Armengol, tant de bo tothom ho pogués dir, n'hi alguns més que ho poden dir, però la resta no, i això no té preu.

Hi ha uns eixos d'El Pi, que vostè ha explicat a aquesta cambra els eixos que seran la seva política, m'agradaria explicar-li aquells punts que per a nosaltres, per a El Pi, són les nostres línies vermelles, vertaderes línies vermelles que no estam disposats a creuar, ho podem acceptar però lògicament no hi serem a l'altre costat, però les acceptarem si no coincideixen.

I començaré precisament pel comerç. El Pi vol que es dicti, en el termini d'un mes, una moratòria de grans superfícies comercials fins a l'aprovació d'un nou pla director sectorial de comerç; l'objectiu d'aquesta mesura és clara i rotundament contrària a l'actitud de l'anterior Govern del Partit Popular el qual ha practicat per a nosaltres una política letal per al petit comerç. No em crec tot això que diuen que no és legal i Bolkestein, ja vendrà, anem a fer moratòria; El Pi li demana que aprovi la moratòria a través d'un decret llei o a través d'una norma territorial cautelar en un mes. Tenen vostès, li deman, el calendari d'actuacions per a aquesta possible moratòria del qual vostè també ha parlat? Han posat els terminis sobre la taula els tres partits per a quan la podrien fer? Ens agradaria saber-ho.

El nostre compromís amb els petits i mitjans comerciants illencs és total i innegociable, el seu m'ha fet dubtar perquè veig que tu, que hi estam d'acord, la derogació del TIL i la Llei de símbols divendres que ve, ens hagués agradat que també hi hagués anat la moratòria de grans superfícies.

Segona qüestió, demanam un pacte per l'eficiència sanitària, volem una sanitat universal, gratuïta i a temps, si no haurem fracassat, sobretot si no és a temps fracassam. Hem reduït la sanitat a les xifres, ja no hi ha persones ni malalts, ara són pressuposts que s'han de retallar, a costa d'una plantilla cada vegada més precària. Hem de tornar la dignitat als professionals sanitaris, volem que es compti amb ells per reconduir la sanitat, per estructurar-la, per prendre les decisions que al cap i a la fi també els afecten. Els polítics van i venen, els professionals queden; ells saben com funciona, com fer-ne una millor gestió, s'ha acabat de ser a la cua de ràtios d'infermeria per habitant, de ràtios de metge per habitant, de llistes hospitalàries per a 100.000 habitants, de llits hospitalaris, perdó, per a 100.000. Quan parlam que volem ser un país avançat d'Europa, parlam de tenir una sanitat de primera perquè és la que pagam amb els nostres impostos.

El Pi no vol tancar els recursos, apostam per recuperar l'anomenat decret de demora i pel paper fonamental de l'Atenció Primària. En aquest tema del decret de demora veiem que no pensen el mateix els dos partits del govern que Podemos, seria bo aclarir-ho; sense oblidar, també, en matèria sanitària una radioteràpia igual per a totes les Illes, a Menorca, Eivissa i Formentera i això vol dir pública i en igualtat de condicions. Com en igualtat de condicions han de ser atesos tots els pacients de Balears. Per tant, s'han de revisar les dietes

per a familiars i malalts de llarga estança els quals han de ser atesos a l'hospital de referència.

Una tercera qüestió, volem, i aquí ens hi trobarà, la derogació explícita total del TIL, com ha dit, recuperar el decret de mínims i assumir el pacte educatiu consensuat amb els docents. Ha de tornar la pau a les escoles i establir, a través del diàleg, un model educatiu de futur, assumible per a tots. La llengua catalana ha de ser la vehicular del nostre sistema educatiu, però també s'han de trobar les fórmules perquè al final del cicle educatiu obligatori els alumnes tinguin un domini òptim de les dues llengües oficials de la comunitat autònoma, així com de l'anglès. Derogaran el TIL, molt bé, hi estam d'acord, però fan comptes introduir la tercera llengua? També seria bo saber-ho.

Volem un pacte per l'educació al qual El Pi s'hi va adherir des d'un primer moment, un document de mínims el qual, tot i que els dos partits que formen el Govern ja l'han signat, no l'ha signat l'equip de l'altre partit que els dona suport.

La quarta qüestió és aplicar mesures de protecció i conservació al nostre patrimoni natural marí, començant amb una cosa molt clara, en contra de les prospeccions per a sempre.

També és vital desenvolupar un pla d'ús i gestió, sempre amb el consens dels sectors afectats. Així mateix, cal fer un esforç per estudiar la possible ampliació del Parc Nacional de Cabrera i incrementar els espais naturals protegits de la mar balear.

Volem un pla hidrològic, acomplir amb la qualitat de les aigües, no tirar ni una gota d'aigua a la mar bona, ni una gota que no estigui reciclada així com toca; volem energies renovables i lluitar contra la pobresa energètica.

Diem sí a les infraestructures públiques, però no a l'especulació ni al consum del territori. Necessitam fer una inversió important en la posada al dia de les nostres depuradores; electrificar la xarxa ferroviària; millorar les carreteres secundàries. Per això en El Pi apostam per la reinversió en obra pública la qual possibilitaria donar feina a un dels col·lectius més damnificats per aquesta crisi, els aturats majors de 45 anys, procedents del món de la construcció o d'activitats relacionades que ara es juguen les seves pensions, parlam d'unes 20.000 persones que no poden esperar un canvi de model econòmic a llarg termini o a mig termini, aquestes famílies que ja es troben en una situació d'emergència social.

I si parlam d'inversió pública, parlam també de contractes públics, les males pràctiques que han caracteritzat una part d'aquestes contractacions han posat en perill la credibilitat del nostre sistema. Els principis de legalitat, oportunitat, lliure concurrència, transparència i sostenibilitat, tant econòmica com ambiental, s'han d'imposar en pro de l'interès general dels ciutadans i del teixit productiu d'aquesta terra.

Per la seva banda, la ciutadania -vaig acabant, Sra. Presidenta-, ha de poder conèixer quin ús es fa dels doblers públics i amb quins criteris es gestionen les contractacions públiques; s'ha de publicitar i s'ha de garantir la lliure

concurrència. Entenem, a més, que s'han de potenciar tots els filtres que garanteixen la correcció tècnica en els processos de contractació, el pagament d'un preu just i real, així com la correcta execució en temps i forma de l'obra o serveis encarregats.

I la sisena qüestió és la transparència, és la primera demanda que ens fa la societat a la classe política. El Pi no qüestiona les seves propostes regeneradores, no les qüestionam i, de fet, les podem compartir si van més enllà d'una declaració d'intencions, però en volem afegir més: com per exemple el compromís que els secretaris generals de les conselleries deixassin de ser càrrecs polítics per passar a ser funcionaris de carrera qualificats i en lloc de ser només quatre anys en el lloc hi fossin vuit anys, això és un gir de 180 graus de bon de veres, respecte del que s'ha fet fins ara.

En tema de contenció tributària...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, li preg que vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Vaig acabant. En tema de contenció tributària no repetiré tota l'argumentació sobre la pressió fiscal, però el que és evident és que més impostos no vol dir més doblers per a l'administració, més impostos vol dir menys llocs de feina i més sofriment per a les empreses.

També vull que sàpiguen que defensarem sempre la nostra personalitat col·lectiva com a poble, això implica recuperar la Llei de normalització lingüística, consensuada a l'any 1986, i aplicar-la amb tota la seva extensió.

I també dir-los que esperam veure per a Menorca i per a Eivissa, especialment, i els que venen de Formentera, i després per poder anar d'aquí cap allà, aquesta tarifa plana de 30 euros, creiem que és una qüestió bàsica; Menorca pateix d'una forma increïble, ho saben els menorquins, i no ho he de dir jo que no som menorquí, però som balear, a Eivissa també, però allò de Menorca és terrorífic, allò de Formentera és terrorífic, i a Eivissa també ho passen molt malament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps ja ha acabat.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab, però vostè s'ha d'estrenar en consens...

(Alguns rialles i remor de veus)

... s'ha d'estrenar en consens, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li he donat dos minuts de més, eh?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Molt bé, no es preocupi. Acab, em queda, em queda, res, això.

(Algunes rialles)

Per acabar, li diré, Sra. Armengol, que la posició del Grup Parlamentari El Pi al llarg d'aquesta legislatura que comença serà la d'una oposició constructiva, seriosa i responsable; una oposició que vigilarà l'acció de govern i denunciarà totes aquelles actuacions que al nostre entendre vagin en contra de l'interès general. Però també serem proactius i mirarem de dur a la pràctica aquells punts del nostre programa electoral que puguin suscitar amples consensos i majories sòlides en aquesta cambra. En aquells punts en què coincidim tindrà el nostre suport, des de la transversalitat que representam, posant sempre els interessos generals dels ciutadans per damunt de tot.

I acab, deia l'il·lustre mallorquí Josep Melià Pericàs, en el llibre *La nació dels mallorquins*, el següent: "En el país hi han de cabre tots. No l'hem de fer partidista ni sectari. L'hem de voler obert, plural, ric, contents que el mateix procés de disputa entre les forces i idees ajudarà a veure més exactament quines són les solucions més adequades, a fornir elements de judici i participació. La resta, al capdavall, és una qüestió de temps"

I jo estic convençut que aquest temps ja ha començat per a aquest país que es diu Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Voldria començar i agrair les paraules del portaveu d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, i no només agrair les paraules, sinó també donar-los l'enhonorabona pel seu resultat electoral i per ser en aquesta cambra parlamentària. Quan jo he parlat, tant ahir com avui, de la pluralitat de les forces polítiques a les quals estenc la mà, tot i que algú no s'hagi sentit al·ludit, jo parlava de tothom. I que vostès, evidentment, són una força política emergent en aquesta comunitat autònoma que és present en aquesta cambra i que, evidentment, té tot el meu respecte i tota la mà estesa per treballar conjuntament per al futur del nostre poble.

M'ha agradat molt que ha començat parlant de la història d'aquesta comunitat autònoma, feia referència vostè a l'Estatut d'Autonomia el qual va néixer amb molta il·lusió i amb moltes ganes per part de moltíssims actors polítics i actors socials que varen fer possible començar a vertebrar una comunitat autònoma pluriinsular, amb totes les seves complicacions; que en aquell debat de l'any 1983 un tema fonamental precisament era quin paper jugava cada illa, com es podia conformar el Parlament de les Illes Balears. Després hi va haver grans consensos històrics sobre el tema de la llengua catalana, amb la

Llei de normalització, amb tantíssimes coses que s'han construït al llarg de la història d'aquesta comunitat autònoma.

I jo he dit sempre i vull repetir avui que, sens dubte, jo soc molt conscient que heretam tota una història viscuda de coses molt bones i algunes, com vostè també hi ha fet esment, molt dolentes. Idò allò bo ho has de conservar i allò dolent ho has d'aprendre per no caure-hi mai més, i aquesta també, sens dubte, serà la meua actitud.

Ara, també, com vostè deia, és cert que hem de posar les bases per a un nou moment polític, econòmic i social i les normes bàsiques d'aquesta comunitat autònoma i d'Espanya, a les quals vostè també feia referència i de les quals, evidentment, nosaltres, els socialistes, n'estam molt orgullosos perquè hem format part del Govern d'Espanya durant moltíssims anys i vàrem poder aconseguir l'entrada a Europa i tantíssimes coses, ara és el moment, és vera, de posar, endreçar, millorar tota l'estructura institucional d'aquesta comunitat autònoma i d'Espanya, per això és important i nosaltres defensam una reforma de la Constitució Espanyola, per tal de poder treballar cap aquest estat federal i poder donar oportunitats a territoris com el nostre, que és ver que hem estat moltes vegades malmenats per les decisions, i en aquesta comunitat autònoma vàrem fer possible un nou Estatut d'Autonomia l'any 2007. Desgraciadament s'ha trepitjat molt a la passada legislatura i s'han trepitjat consensos històrics i és vera que, en nom de l'Estatut d'Autonomia, s'han fet coses que van directament en contra del que diu l'esperit i la lletra de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

A mi m'agradaria, evidentment, que en aquest moment polític poguéssim fer un plantejament d'incloure dins la norma bàsica estatal, com la Constitució, blindar el dret a la sanitat pública i que, per tant, també hi hagi els recursos necessaris a nivell estatal per poder-los fer possibles, igual que fer-ho també a nivell d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant, som conscient que, efectivament, vivim uns nous temps i hem d'adaptar aquesta estructura institucional als nous temps i respectar, repetesc, allò que ens ve del passat i que, sens dubte, hi ha moltes coses molt bones per poder aprofitar, i també, repetesc, moltes coses molt dolentes.

Vostè ha fet molt d'esment a la seva intervenció a la qüestió que per a nosaltres també és bàsica, crec que a ningú se li escapa que per fer política necessitam els recursos econòmics suficients. Intentaré explicar com ho hem fet des d'ahir i durant el debat d'avui.

Nosaltres sí que pensam que en aquesta comunitat autònoma es pot ser molt més just amb la fiscalitat pròpia que tenim a les Illes Balears, just en el sentit molt fàcil, més progressiu, els impostos que puguem creiem que han de ser més progressius; nosaltres pensam que qui més té ha de pagar més. I això no vol dir que pensem que s'han d'augmentar la pressió fiscal, la qual, per cert, durant aquesta passada legislatura, tant a nivell estatal com aquí, s'han pujat gairebé tots els impostos i taxes possibles, sinó que pensam que la factura de la crisi no ha de recaure damunt la classe mitjana i treballadora d'aquesta terra que és sobre la qual ha recaigut en els darrers temps i que,

per tant, la progressivitat en segons quins tipus d'imposts ajuda que, crec, es pugui redistribuir molt millor la riquesa de tothom.

Plantejam seriosament un pla de lluita contra el frau fiscal en els impostos autonòmics. Es defrauda molt en aquesta comunitat autònoma, com a totes, no és que siguin especialment negatives les nostres dades, ho són i, per tant, es pot recaptar més per repartir millor. Crec que això també és una font que hi hem de fer feina per democràcia i perquè evidentment també necessitarem més recursos.

A nivell estatal nosaltres també plantejam i crec que també vostès ho veuran bé, que s'ha de fer una reforma fiscal en profunditat. És ver que la majoria d'impostos de recaptació més potent els tenen a nivell estatal. En aquests moments a Espanya, com vostès saben perfectament, es grava molt més la renda de treball que la de capital. Jo crec que hauria de ser completament el contrari, perquè sinó a qui estam fent pagar de veritat els impostos i la factura de la crisi i la factura de tots els serveis públics són a les classes treballadores i no als grans capitals d'Espanya, que són moltíssims. És veritat que això no em competeix a mi, però ho lluitarem perquè això sigui possible.

I en allò que ens competeix a nosaltres, que és el sistema de finançament, en el sentit de quina proposta hem de dur a nivell de les Illes Balears, jo li agraeisc la proposta que hi hagi un comitè d'experts que hi treballi, jo crec fermament que, efectivament, hem de comptar amb gent sens dubte del Govern, però també amb gent de fora que pugui ajudar a fer una proposta consensuada. Igual que m'agradaria que hi hagués una comissió parlamentària específica, una comissió d'estudi on vengués molta gent que en sap, a fer les seves propostes i els grups parlamentaris, tothom, pogués proposar i entre tots junts defensem, facem un front comú, que crec que és fonamental i necessari, per saber quina posició tenen les Illes Balears entorn al sistema de finançament autonòmic que s'hagi de negociar. És veritat que el 2013 acabava el termini per fer un nou sistema de finançament autonòmic i és veritat que no s'ha fet i que, per tant, estam encara en la possibilitat de poder discutir aquestes propostes.

El que no li puc acceptar, com ja he dit avui matí al Sr. Barceló, és que independentment que hagi governat el PP o el PSOE, Espanya ha anat igual. Jo pens que no és així, vàrem tenir aquí un gran president, el Sr. Antich, que va fer possible que passàssim de 21 punts per sota de la mitjana a estar 2 punts per sobre. I a les respostes que ens ha fet el Sr. Montoro durant aquesta legislatura, ens ha reconegut que se tenien 500 milions d'euros cada any de més, del que teníem amb el sistema de finançament que havia deixat el Govern Aznar. Per tant, exactament el mateix no. I a més, es varen aconseguir uns acords per a les inversions estatutàries fins que hi hagués un nou règim especial. Això havia de significar molts de milers de milions d'euros que no han arribat i que, per tant, haurem de reclamar i és just que reclamem tots junts.

Quant a nou règim especial. Jo ho he intentat explicar avui matí. La nostra idea, la meua idea no és que la proposta que ha fet el PSOE en el Congrés de Diputats sigui el règim especial que hem de defensar tots, no. Nosaltres hem fet aquesta esmena a la totalitat perquè no ens han deixat altre marge polític

possible, perquè ningú, el president en funcions no va tenir a bé dur el debat en aquesta seu parlamentària. No va tenir a bé reunir els partits polítics per parlar-ne. No va tenir a bé reunir els agents econòmics del Cercle d'Economia, al sindicats, a tothom, per parlar-ne, que hagués estat l'ideal. Nosaltres durant quatre anys hem demanat que això es fes així, però no hi ha hagut manera. Ens vàrem assabentar com tothom, per la premsa que s'havia aprovat un nou règim especial, que no s'havia comptat amb ningú, i que s'estava tramitant en el Congrés dels Diputats, a més es va demanar la urgència per part del Grup Parlamentari Popular en el Congrés dels Diputats.

Davant d'això, el PSOE va fer l'únic que li quedava per fer, que era fer una esmena a la totalitat i tenir un plantejament jo crec que molt digne d'allò que podria ser un nou REB. Això no vol dir que hagi de ser aquest el que s'aprovàs, sinó que la meua idea és que el Govern d'Espanya ha de paralitzar aquest règim especial, perquè no és possible que s'acabi aprovant finalment una llei que no s'ha discutit amb el nou govern i no s'ha discutit amb la societat de les Illes Balears, que m'interessa més que amb el nou govern. Per tant, la idea és que s'aturi i discutim aquí quin règim especial volem. I té la meua garantia que així ho volem fer. De fet, jo vaig fer arribar a totes les forces polítiques, també al Govern en funcions, la proposta de règim especial que hem fet per defensar dins el Congrés dels Diputats. No hem tengut la possibilitat que el Govern ens hagi fet cas en el plantejament que havíem fet, però bé, ja començaré un nou govern molt aviat, aquesta setmana i, com deia, demanaré immediatament la reunió amb el Sr. Rajoy per veure si pot escoltar aquesta possibilitat des de les Illes Balears.

Vostè ha fet referència, i és cert, l'herència econòmica pública que tenim és dolent, un deute de 8.400 milions d'euros, de moment, i un dèficit disparat, de moment, perquè s'acaba de fer públic, m'han passat la nota ara mateix, que ja presentam un dèficit de 112 milions d'euros aquest any, som de les comunitats autònomes que més empitjora. Havíem de tancar amb un 0,7, aquest és el compromís que va assumir el Sr. Bauzá i en el mes d'abril ja duim un 0,4. L'any passat, en aquest moment..., el mes d'abril dúiem un 0,04, ara un 0,4. Per tant, l'herència que rebem és aquesta, Sr. Font. Efectivament, amb aquesta herència haurem de gestionar els somnis, les il·lusions i les necessitats de tots els ciutadans i les ciutadanes que crec que varen parlar molt clar dia 24 de maig.

Vostè parlava de diferents qüestions sobre el model productiu, sobre la necessitat de reajustar aquest model econòmic, jo compartesc moltíssimes de les qüestions que ha explicat avui. De l'impost turístic que nosaltres hem plantejat, perquè quedi meridianament clar, nosaltres pensam que efectivament, ha de ser finalista, clar que sí! Un dels motius més importants de la necessitat d'implantar aquest impost turístic és perquè efectivament, com vostè deia, necessitam allargar temporada turística, fonamental per tenir una cohesió social molt més àmplia, perquè els treballadors puguin cotitzar, perquè els hiverns no siguin tan durs com estan sents a totes les illes, especialment l'illa de Menorca. Per fer possible allargar temporada necessitam invertir més en producte turístic, necessitam invertir més en les zones turístiques degradades, necessitam moltes qüestions que demanden els mateixos empresaris de l'hostaleria. Per fer això necessitam recursos econòmics, crec que és així de clar. I crec que a moltes

comunitats autònomes i països avançats no es discuteix gaire fa molt de temps, i a mi no m'agrada dramatitzar aquestes qüestions, i ahir vaig dir i és la meua idea, que evidentment puguem consensuar el resultat final i treballarem des del diàleg i des de l'acord. I treballarem des del primer dia per intentar parlar amb tots els sectors turístics, que són molts. I el turisme és tema d'estat en aquesta comunitat autònoma i crec que hi ha d'opinar tothom.

Vostè feia propostes que a mi em semblen engrescadores, el tema dels allotjaments de vacances en els plurifamiliars. És cert, vostè feia un apunt que em pareix interessant, els ajuntaments hauran de tenir alguna cosa a dir, perquè mesclam l'ús residencial amb l'ús turístic i això té les seves problemàtiques, crec que tots en som conscients. I hem de fer possible efectivament que els 13,5 milions que vénen i generen riquesa, hi pugui haver molta més gent que pugui viure del món del turisme i hem de fer efectiva la modificació de la Llei general turística perquè el plurifamiliar pugui entrar dins aquest de vacances. Ara, és un debat complex, és cert, és un debat que també haurem de tenir entre tots i que hem de veure amb quines mesures urbanístiques pot entrar aquest plurifamiliar. Jo crec que amb això haurem d'arribar a un acord i que des del primer minut evidentment també parlarem amb totes les formacions parlamentàries.

Després m'ha plantejat moltes qüestions sobre el tema d'innovació. Jo crec que estam d'acord, cada un ho ha expressat una mica des de la seva manera. Però és cert que hem d'innovar en tecnologies, en recerca, en desenvolupament, tenint en compte la Universitat sense cap dubte, jo ho he dit en totes les meves intervencions, l'objectiu final és la transferència de coneixement perquè els sectors tradicionals també puguin innovar, sense cap dubte. Crec que amb això hi estam d'acord i estam d'acord en què..., per això precisament una de les demandes en aquest acord de governabilitat, era que tots els serveis i totes les polítiques de recerca, desenvolupament i innovació, acabassin en una mateixa conselleria, perquè crec que això també dóna potència política i possibilitats de futur.

Després em feia una pregunta molt clara sobre els estudis de grau de medicina, sí, sí. Als estudis de grau de medicina nosaltres en som absolutament favorables. En aquest Parlament de les Illes Balears ja s'ha aprovat per unanimitat el pla d'estudis, està contemplat per part de la Universitat de les Illes Balears, depèn evidentment de la Universitat de les Illes Balears, però hi ha tres qüestions que em sembla a mi que són bàsiques: una és un jove d'aquesta comunitat autònoma té dret a poder estudiar medicina a la seva comunitat autònoma, em pareix una cosa bàsica, som l'única comunitat autònoma que no ho té, a mi me sembla que sempre haver de discutir perquè nosaltres ho hem de tenir i els altres no, és una mica sempre peyoratiu cap a la nostra comunitat autònoma. Per tant, si altres ho tenen, per què nosaltres no? Tenguem una mica d'orgull de ser qui som.

Però tal vegada aquesta no és la més bàsica, la més bàsica és que recerca en salut és fonamental. Quan parlam d'innovació, recerca en salut és un tema fonamental en aquesta comunitat autònoma. I és també fonamental pensar que vàrem fer un hospital que ens costa molts de recursos públics a tothom i que pagarem molts d'anys. I en aquest hospital ja hi ha unes

infraestructures fetes adequades per fer aquests estudis de grau. Evidentment haurem de fixar molt bé la quantitat, haurem de parlar molt bé amb la Universitat de les Illes Balears i haurem d'afinar molt bé aquests acords necessaris, en aquest cas amb la Universitat i des del poder polític i també evidentment en el Parlament de les Illes Balears.

Després, vostè, ens ha explicat les seves línies vermelles. Miri, començant per les grans superfícies, jo estic totalment d'acord, i em dirà, bé, i per què no ho ha anunciat en el primer Consell de Govern? Òbviament tot això s'ha de treballar, té una dificultat una mica més àmplia que segons quines altres qüestions.

De l'únic que tenc por, Sr. Font, per ser molt clara, com que vostè també és molt clar jo també li diré molt clar, és que com que els anteriors governants, que encara hi són, varen anunciar de forma molt pública que es començava a fer un pla d'equipament comercial en el Consell Insular de Mallorca i alhora que ho anunciaven no varen fer la moratòria, pas pena de les llicències que hagin entrat, per parlar clar, pas pena d'això perquè quan fas una crida i no poses la moratòria al mateix moment tots sabem què succeeix. Per tant, això ho volem entrar, volem tenir la informació, volem fer-la pública i, evidentment, la farem pública de tot el que ens trobem, sense cap dubte, i a veure quina mesura podem treure la millor i la més ràpida, perquè les moratòries s'han de fer molt ràpides perquè serveixen per aturar i si no, ja no serveixen, per tant, ho farem de la forma més ràpida i els donarem informació tot d'una que la tinguem perquè, em sap greu dir-li, no la tenim.

En tot el que ens ha fet referència, la sanitat, les radioteràpies, també ens trobam aquí una mica fermats, les concessions de Menorca i d'Eivissa estan fetes i nosaltres hem defensat aquí i hem defensat sempre que ha de ser pública. Intentarem veure en quina situació està aquesta circumstància que el Sr. Bauzá s'ha entestat a deixar fermada i que sigui privada.

Li vull fer esment a una cosa que em pareix important i que està en l'acord de governabilitat, els malalts desplaçats de les altres illes el que hem acordat és que tinguin l'estada gratuïta quan vénen a l'illa de Mallorca, que no hagin d'avançar els doblers, que és el que passa ara, sinó que es faci càrrec des del primer minut l'Íbsalut, que crec que mereixen els ciutadans de les altres illes quan han de venir a aquesta per poder fer tractaments sanitaris.

I quant al pacte educatiu, crec que hem anat molt per la mateixa línia, per tant, estam absolutament d'acord amb el plantejament del Pacte social per l'educació que es necessita amb la comunitat educativa, que és fonamental tornar la pau a les escoles, que és fonamental posar-hi més recursos i que, evidentment, hi ha dos símbols molt perniciosos d'una forma de governar, la Llei de símbols i -valgui la redundància- el TIL, això necessita de solució immediata, que és el que farem si tenim la confiança per començar a governar a partir d'avui capvespre.

Ha fet referència a un tema que a mi em preocupa, que són les depuradores i que, per tant, necessitarem molts de recursos públics per poder invertir perquè, efectivament, quan parlem de

turisme de qualitat i després tenim la situació de les depuradores que tenim, no casa una cosa amb l'altra si realment volem apostar per aquest model turístic i model ambiental necessari per a aquesta comunitat autònoma.

Sr. Font, igual que he dit als altres grups parlamentaris, nosaltres no només necessitam sinó que volem de les seves aportacions, que vostès vigilin, vostè ha dit, "vigilaré i seré proactiu", millor. Totes les propostes que siguin en benefici dels ciutadans de les quatre illes d'aquesta comunitat autònoma seran ben rebudes, seran escoltades i sens dubte seran parlades i, si podem, posades en marxa. Aquesta és la idea que jo li vull transmetre avui capvespre. La mà està estesa per governar d'una altra manera i per fer polítiques d'una altra manera. Vostè, com jo, sap perfectament el que votaren els ciutadans dia 24 de maig, per tant, volen canvi en les formes i canvi en el fons i és veritat que la majoria de diputats d'esquerra, 34, és molt àmplia, però també és veritat que volem del suport, de l'esforç d'altres grups parlamentaris i d'una forma important del grup parlamentari que vostè representa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, senyores i senyores diputats. Sra. Candidata a presidenta del Govern, gràcies per les seves respostes i d'alguna que tal vegada volem més concreció li acabaré de demanar.

Amb el tema de la facultat de medicina, és evident que el més important de tot és el centre d'investigació, és a dir, el que toca és constituir el grau i després poder fer que el centre d'investigació pugui funcionar, estam parlant de l'IdISPa, parlem de línies de recerca on tenen ocupats més de 550 investigadors. Aquí parlava el Sr. Jarabo, avui matí, que hem de recuperar tota una sèrie de gent que fa feina fora que ell coneixia, jo en conec algú que fa feina a Preston, a algú que dirigeix cotxes totalment... o alguna que dirigeix equips de més de 65 persones de cotxes totalment elèctrics a Munich, aquests a Preston en qüestions de bioquímica i altres qüestions. Clar que poden venir, el problema és que si no tenim els llocs per estudiar i per investigar, si no tenim els llocs per investigar no els podem fer tornar a venir. Després haurem de posar doblers perquè puguin estar aquí, és evident, però el que fa la facultat de medicina imprescindible, és una curtesa no veure-ho això, és de curts. I no se senti ningú insultat, però és de curts. No veure la capacitat que tenim de poder invertir en una nova ciència, en una alta forma de negoci, on tenim les dones i els homes preparats com mai i que se'n van a fer feina a altres hospitals i a altres llocs de recerca de tot el món, també està molt bé que si un vol estudiar medicina no hagi d'anar a Barcelona, no hagi d'anar a Madrid o no hagi d'anar a València, però hi ha aquesta segona part que forma part fonamental del nou model econòmic, és fonamental. No ho pensin per tots els que vostès tenen al voltant de cinquanta

anys, no ho pensin per a vostès, no siguin egoïstes, pensin-ho per a qui en té 22, 24, 25, 18 o 30. No sé si tenen fills o no, jo en tenc tres i tenc dos nets, és aquest futur que hem de guanyar, és aquest futur on hem de perdre molt de temps.

Li ho agraeix, veig que ho podem treure, a això.

El calendari de totes maneres de fer la moratòria, vostè creu que no passarem més d'un mes, o si pot ser no hauríem de passar un mes.

Després hi ha un tema, restablir la Llei de normalització lingüística, és a dir, això és una de les altres coses que ens interessa molt la data.

El tema de l'electrificació dels trens, si realment aquí no m'ha contestat a veure si també hi creu com nosaltres.

Després hi ha una altra qüestió que crec que és important, el tema que li hem proposat, que les secretaries generals de les conselleries, tant dels consells, però especialment les del Govern, que depenen de vostè, fossin, dones o homes, alts funcionaris de carrera de la comunitat autònoma. Allà on comença a moure's qualsevol contracte és a la secretaria general, a la secretaria general, si tenguéssim que tots els secretaris generals fossin dones o homes de carrera, començaria tot a un lloc que un tècnic ho supervisa fins al final. Aquesta proposta nosaltres duim dos anys dient-la, no és una cosa d'ara, n'he parlat amb algú dels que estan aquí dins, de vostès, d'aquesta qüestió. Així vetllaríem per aquesta transparència i seria ..., vaja, una forma de llevar-te sospites de sobre i transparent a més no poder. Sé que és agosarat, clar que és agosarat, però és que jo crec que la societat ens ho demana.

L'altra qüestió, està d'acord amb mi i amb El Pi, amb el Sr. Melià i amb la Sra. Sureda, que si arriben a un consens amb el tema de l'impost turístic no es pot implantar fins el 2017 perquè els preus dels establiments turístics ja estan contractats per al 2016? És important aquest tema, és important perquè si volem fer entendre la necessitat per poder-lo tenir el que no pots fer és, com he dit jo, un TIL al turisme, que és imposar-li aquest tema.

L'altra qüestió, jo aquí tenc una feina que hem fet des d'El Pi que és la següent, vostè necessita, mentre no arribi el nou sistema de finançament, necessita una sèrie de milions d'euros, important, li deixaran fer molt més poc amb el dèficit, però sí crec, i això li ho dic al Sr. Bauzá també, crec que seria interessant, molt interessant, si hi hagués un compromís, guanyi qui guanyi el novembre, guanyi qui guanyi el novembre, nosaltres també mirarem de ser-hi, a veure si guanyarem, si fóssim nosaltres seria fàcil perquè la solució la posaríem, però nosaltres en farem un o dos, no en farem més, però si hi hagués un compromís real, real, que d'aquests mil milions que es deuen d'inversions estatutàries pogués tenir el Govern balear 200 enguany, encara 200 enguany i 200 els pròxims quatre anys, fent un pla d'inversions només, només, només, només amb el tema de depuradores, amb el tema d'emissaris que no complim -ara no veig el conseller-, amb el tema d'emissaris, amb el tema de xarxes secundàries de carreteres, no ampliar-les, eh?, arreglar-les, un voral perquè les bicicletes, cicloturisme, que ens encanta quan un hotel obri el mes de

març, ens encanta, perquè aquests vendran a sopar o a berenar, aniran a Sineu, aniran a Cas Cotxer a Sa Pobla o aniran a la plaça d'Inca o aniran a... aquí, a Lluçmajor... al bar aquell, a Cas Busso... No, no, no, ho parl molt seriosament, aquests petits empresaris estan contentíssims d'aquestes coses, si milloram aquests prop de..., que no són bromes, prop de... 1.500 quilòmetres de xarxes secundàries, hem de menester, només, en total, en total quan arribam al final, hem de menester només 371 milions d'euros, 371, tendríem feina per a quatre anys. Estam parlant de mà d'obra, eh?, de mà d'obra que ve del món de la construcció, si vostès calculen que en lloc de només carreteres, les depuradores, els emissaris, les xarxes d'aigua potable i les xarxes pluvials i gastassin d'aquests 1.000 milions que rebríem en cinc anys, comptant enguany ja, i vostès saben que en obra pública el 40% és ocupació, donaríem feina a 16.000 persones de la construcció, feina de doblers que són nostres, que no ens han donat!, això donaria un aire, un alè a aquesta gent major de 45 anys que ve del món de la construcció, fusteries, ferreteries, ... que no té alternativa i ja no aconseguirem fer una formació distinta, que per obres que no són especulatives ni que consumeixin territori tendrien feina i això, Sr. Bauzá, podria ser una darrera gran feina, que entengui el Sr. Rajoy.

Després ja veurem si és el Sr. Rajoy, el Sr. Sánchez o el Sr. Iglesias al novembre que... continuàs pagant allò altre, perquè si no té un problema, no té doblers, per això jo li deia que havia de fer un pla d'eficiència administrativa, perquè si no..., és clar si a vostè no li deixen fer més dèficit del que ha pogut fer el Govern enguany, si aquests doblers del nou sistema de finançament no arriben fins d'aquí a un any i mig, dos, dos i mig, com ho fa?, en canvi, jo crec que aquest consens d'aquesta sala, perquè tots els que estam aquí, tant a la dreta com a l'esquerra sabem que les llistes d'espera hi són, els 60.000, 70.000 treballadors que no tenen feina hi són, els apuntats a l'atur, punyeta!

Si tenim al nostre estatut que és la nostra principal eina de feina, on tots ens hi hem compromès i hem votat a favor, que ens tornin aquests doblers que ens havien de donar aquests quatre anys!, 200 milions d'euros cada any, amb 200 milions començaríem a apedaçar les coses des que... a Podemos els preocupa tant que es fan comptes que els preocupa més a ells que a mi, que és del qui sofreix, del qui no té -del qui sofreix, del qui no té- i aquí jo, Sra. Armengol, maldament nosaltres siguem de l'oposició estam disposats a venir amb vostè on sigui, a Madrid, i esper que el Sr. Barceló sigui reivindicatiu, a mi em va agradar molt quan el Sr. Barceló va anar a Madrid a principi de campanya, li vull veure cada dia, li vull veure cada dia, li vull veure cada dia, és l'única forma que ho entenguin, que hi siguem cada dia, El Pi d'això en sap molt, de picar pedra cada dia per poder arribar i és l'única forma de fer-ho i aquí tendran una legislatura distinta amb El Pi, segur, que la tendran distinta, perquè no estam aquí, perquè vull que ho sàpiguen, per posar cap pal a les rodes de qui té la responsabilitat que la gent no sofreixi en aquesta terra.

Només dir-los que nosaltres, Sra. Armengol, ens abstenem i agafi-ho com a un vot de confiança, aquesta abstenció, d'intentar fer feina per a tots els ciutadans de Balears i no dubti que la Sra. Sureda, el Sr. Melià i jo mateix tenim

moltes idees que els poden ser molt bones per poder tirar endavant.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Per concretar una mica el que ha quedat encara una mica enlaire, vostè plantejava els temes de recerca en salut, jo en som absolutament partidària, és evident, no només perquè és la meua professió i el meu coneixement, sinó perquè és fonamental, si volem innovar, no desaprofitar un àmbit molt potent de creixement econòmic, de coneixement i un àmbit per poder aplicar també al nostre hospital i que, per tant, també es puguin fer uns graus de medecina que siguin com a molt pràctics, que seria una mica la idea d'aquesta comunitat autònoma, i efectivament és una llàstima que el pla de ciència que es va aprovar en aquesta passada legislatura ni tan sols anomenàs la recerca en salut, cosa que és evidentment bàsica per al futur d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè em plantejava el retorn de la Llei de normalització lingüística, és cert no li he concretat el quan ni el com, és un dels consensos bàsics que teníem en aquesta comunitat autònoma, sens dubte ho farem el més aviat possible, jo necessit, evidentment, començar a caminar i, per tant, no li puc dir divendres ho durem tot perquè és impossible, m'ha d'entendre, ara, es va modificar per la porta de darrere modificant la Llei de funció pública i per tant, farem les dues, perquè el requisit també del català tornarà ser a l'administració autonòmica i per tant modificarem també la Llei de funció pública.

L'electrificació del tren, hi estam totalment d'acord, també és una de les propostes que duim als acords de governabilitat signats i també, evidentment, necessitarem dels recursos necessaris per fer-ho, però és un compromís que durant aquesta legislatura això es pugui tirar endavant.

Estenem-nos una mica més en el que vostè ens planteja dels secretaris generals tècnics i vostè ho planteja com a mesura anticorrupció o una mesura de transparència, miri, puc entendre de què ens està parlant i tal vegada hi pugui estar d'acord en el concepte de com ho està plantejant. Nosaltres què hem plantejat?, tenir un govern obert, això vol dir que tot publicat, que tothom sàpiga cada euro públic on va, que els contractes estiguin absolutament publicats, que els informes tècnics..., com s'avalua cada una de les contractacions sigui públic, això ja ho vàrem fer la passada legislatura al Consell Insular de Mallorca, per tant, que sigui molt difícil poder amagar com se'n van els recursos públics de l'administració, crec que això és més important, des d'aquesta transparència necessària a la nostra comunitat autònoma.

Hem plantejat també, amb indicadors de qualitat, pactats externament, que hi hagi una avaluació de l'eficiència de l'administració pública, també és fonamental. L'administració pública ha de ser molt més eficient del que és i en això necessitarem tornar engrescar els servidors públics que han estat molt malmenats durant els darrers anys i, per tant, necessitam el suport i l'acord i el consens dels funcionaris públics perquè tirar endavant l'administració pública és fonamental i crec que també l'hem d'avaluar i, per tant, en això també hi crec fermament i crec sincerament que els secretaris generals tècnics, per la confiança política que han de tenir no tenen per què ser funcionaris, escolti, vostè sap que molts d'ells són funcionaris públics de les Illes Balears.

Vostè plantejava un tema..., bé, abans d'això passaré a l'impost turístic, l'impost turístic, evidentment, la nostra idea és parlar-ne amb els sectors implicats que -repetesc- són molts, perquè el turisme és qüestió d'estat i, per tant són molts, parlar-ne i poder arribar al consensos suficients. Jo no li puc avui que això s'aplicarà després del 2017, em semblaria una deslleialtat abans de començar a parlar amb..., políticament, socialment i econòmicament d'aquesta posada de l'impost turístic. Ara, li diré una cosa perquè ningú no s'alarmi, aquí els que tant defensen ara les baixades d'impostos i que tot això..., en fi, ens destrossarà la nostra comunitat autònoma, el Govern d'Espanya fa pujar l'IVA turístic del 8 al 10 en plena temporada, i aquí ningú no va dir res, es varen pujar totes les taxes aeroportuàries a les temporades baixes condemnant les Illes Balears a tenir hiverns duríssims i aquí, ... no em referesc als sectors socials de fora, em referesc a aquí, ningú no va dir res. Per tant, no ens alarmem, ho farem de la millor manera possible, però ho hem de fer perquè necessitam reinvertir en allò que és el motor econòmic d'aquesta comunitat autònoma, que és el turisme.

Després, vostè feia uns plantejaments del com hem d'aconseguir més finançament, jo ja li ho he dit: front comú, evidentment, com més gent se sumi a la demanda social necessària i política per tenir millor finançament, molt millor, per als que governarem, per als partits polítics que donaran suport o que no donaran suport..., però que estan interessats que aquí les coses funcionin millor, i per als agents socials i econòmics d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè plantejava un pla d'inversió pública i jo entenc el que diu i a més jo en som partidària i jo..., amb tota la gent que ens hem reunit durant la precampanya i la campanya electoral n'he parlat molt, primer de tot hem d'anar al que és bàsic d'aquestes illes i fins que no tinguem arreglat el bàsic i el bàsic és la xarxa d'aigües, és que hi ha coses molt bàsiques, la gent d'Eivissa que té uns problemes enormes, a Sant Josep no tenen aigua potable, això no lliga amb el fet de ser una comunitat que vol ser de primer nivell i que després estiguem en aquestes circumstàncies. Per tant, si tenim recursos per invertir, recursos econòmics el primer anem a allò bàsic que és el fonamental, encara que no es vegi i encara que faci vots i que desgraciadament moltes vegades s'ha primat més això que no la importància de les inversions que s'han de fer en aquesta comunitat autònoma, per tant, sí.

I hem de pactar amb l'estat evidentment, que ens pagui el deute que té i que ens el pagui cada any, però comencem a cobrar ja. Això és el plantejament que nosaltres hem fet amb

l'esmena a la totalitat del règim especial de les Illes Balears i crec que és un plantejament que hem de defensar davant el Govern d'Espanya governi qui governi, i jo li puc dir que seré igual de reivindicativa governi qui governi a Espanya. És veritat, crec que tindrè més sort si és Pedro Sánchez el president del Govern d'Espanya que no si continuen altres, però bé, això ja ho decidiran els ciutadans a partir de novembre. Nosaltres fem la nostra feina, que és molt ingent.

Acab per dir-li el que li deia al principi: nosaltres volem governar des d'una altra manera, des del diàleg, des del consens, des de l'acord, que no només decidim els partits polítics sinó que sobretot obrim molt la participació ciutadana, la participació dels agents socials, dels agents econòmics; aquí hi ha molta gent que té moltes ganes que aquesta comunitat autònoma tiri endavant de veritat i tiri endavant d'una forma molt justa, i que reparteixi molt millor la riquesa que som capaços de crear, i és cert que hem de pensar en molta gent que ha passat moltes dificultats, i molts d'ells són petits i mitjans empresaris, i molts d'ells són treballadors, i molts d'ells són persones que són a l'atur, i molts d'ells són joves que se n'han hagut d'anar de casa nostra perquè no tenien aquí cap oportunitat. Per tant amb tota gent també hi volem fer feina i volem pensar en ells, i crec sincerament que comença una etapa de diàleg, una etapa constructiva i una etapa en què, Sr. Font, vostè sap que vostè i jo ja ens hem entès en altres ocasions i estic segura que en aquesta legislatura també ho farem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Nel Martí, portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, des del Grup Parlamentari menorquí i menorquinista donarem suport a la investidura de la Sra. Francina Armengol com a presidenta del Govern de les Illes Balears, un suport que està basat en tres elements fonamentals: el primer, i possiblement el més important, és l'element programàtic; PSIB, Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera hem estat capaços de teixir un programa de govern, cosa que d'altres serien incapaços de fer, fet a partir de cinc programes electorals diferents, però no tan distints per no poder arribar a acords. És un programa de canvi que posa les persones i els serveis a les persones com a columna vertebral de govern.

Ahir qui avui serà investida com a presidenta ja va exposar alguns dels aspectes importants d'aquest programa de canvi: pla contra la pobresa infantil, la renda mínima garantida, pla contra els desnonaments, la recuperació del CES i del Consell de Joventut, la derogació de la Llei de símbols i del decret TIL, la lluita contra l'homofòbia, etc. Els compartim tots, formen part d'aquest programa comú. Per cert, fa només dos dies, dia 28 de juny, un ciutadà, curiosament, casualment menorquí, a Inca va ser agredit violentament per un grup d'agressors

homòfobs. En un president com cal, en un govern com cal, en un partit com cal, s'hagués pronunciat de forma clara i contundent contra la violència. Jo no vull aquest president, vull un president que contra la violència actua de forma ferma, sigui dona, sigui home, sigui blanc, sigui negre o sigui rosa; aquest president no el vull.

Amb aquest programa, deia, idò, es desenterren mots proscrius durant aquests quatre llargs anys: diàleg, pacte, autogovern... En qualsevol cas, per al nostre grup han faltat tal vegada algunes referències que ara és l'oportunitat de parlar, i que és cert que posteriorment sí altres grups s'hi han referit, i que són per a nosaltres fonamentals; en referesc a la connectivitat aèria i al servei de residència per a malalts i familiars de fora de Mallorca; més endavant m'hi tornaré a referir.

El segon element, com deia, sobre el qual s'estructura el suport a la investidura, és la implicació en l'execució d'aquest canvi, perquè una cosa és un programa de canvi i una altra un govern de canvi, i MÉS per Menorca entén que dia 24 de maig els menorquins i les menorquines, així com la resta de ciutadans balears, van expressar clarament que volien un canvi en les polítiques i en la forma de fer política, i van demanar a moviments i a formacions d'esquerra i sobiranistes com MÉS que ens banyéssim, que ens impliquéssim, que participéssim activament en aquest canvi des d'ajuntaments, des de consells insulars i des del Govern.

I el tercer element que explica el nostre suport a la investidura i a un govern PSIB-MÉS és que aquests programa i govern de canvis poden i han de servir per fer un gran canvi a Menorca, que MÉS per Menorca ha explicat a través de les línies vermelles sensiblement menorquines a què em referia abans i que seran un dels punts importants de la meua exposició.

Tenim clar que els protagonistes del canvi a Menorca han de ser els menorquins i les menorquines, les institucions locals i el govern insular, però també tenim molt clar que és fonamental que el Govern de les Illes estigui al servei d'aquest canvi. Podríem parlar aquí de les competències pròpies dels consells insulars, del seu finançament, de la revisió del finançament de competències pròpies com la de transport terrestre o agricultura, de l'exercici de la capacitat reglamentària que hauria de permetre, que previsiblement permetrà, el Consell de Menorca impulsar una llei de Menorca reserva de la biosfera; o de la capacitat reglamentària que ha estat tan difícil de dur a terme durant aquests quatre anys quan les lleis impulsades per aquest govern deixaven tan poc marge d'actuació als governs insulars, i l'exemple més clar i possiblement també més patètic d'aquesta situació és el reglament turístic i la Llei turística, feta a imatge i semblança dels seus principals interessats, els lobbys hotelers, i en canvi d'espatlles, d'esquena als que haurien de ser uns dels protagonistes que són els consells insulars.

En resum, MÉS per Menorca donarà avui suport a Francina Armengol perquè d'aquesta forma dona suport i s'implica en un programa al servei de les persones, en un govern de canvi i en un govern de governs que sabem que respectarà, que cooperarà i que impulsarà als governs insulars i als consells insulars com

a autèntics governs a cada una de les Illes. Prou de considerar els consells insulars com a administració perifèrica del Govern de les Illes Balears, com va dir algú en aquesta cambra i del Partit Popular; prou.

El dia que els diputats de MÉS per Menorca van prometre el càrrec ho van dir ben clar: serem lleials, que ningú no ho dubti, però abans de res serem fidels a Menorca. Serem lleials en el sentit de compliment de la llei, clar que complirem la llei, però també ens comprometem a canviar-la per posar-la al servei de les persones i del país. També serem lleials en el sentit de corresponsabilitat i de ser bons companys de viatge; intentarem ser els millors companys de viatge sempre que la ruta sigui l'acord i el programa pactats. Serem allà de totes totes per complir els compromisos, per complir les línies vermelles de MÉS per Menorca incloses en el pacte, en el programa comú, i per complir la voluntat de canvi expressada a les eleccions de dia 24 de maig: canvi de polítiques, canvi de forma de fer política i canvi a les institucions perquè aquestes estiguin realment al servei de les persones.

I deixin que dediqui uns minuts, breument, a nosaltres mateixos, a MÉS per Menorca, i també unes referències al grup parlamentari propi, perquè és inevitable, perquè encara que a algú li molesti i no em vulgui prestar atenció la realitat és la que és. Per a Menorca i també per a aquest parlament i per a les Illes en el seu conjunt és una fita històrica -hauria així d'assumir-se, com una fita històrica- que una formació política d'àmbit insular no mallorquina, menorquina en el nostre cas, hagi obtingut prou representació per constituir-se com a grup propi i com a veu diferenciada per defensar els interessos de Menorca. Algú s'hauria de demanar pel significat d'aquest fet històric, i en aquest sentit els exposaré dues consideracions, una de política i una de territorial.

La política, que explicaré de forma molt gràfica i quasi de forma interrogativa, seria la següent: quin sentit té que qui a Menorca diu una cosa, en aquest cambra -com ha fet durant aquests quatre anys- voti la contrària?, quin sentit té que el partit i el president de Menorca votin en el consell insular una cosa, fins i tot instant el Govern, i en el Parlament votin i defensin la contrària? La lectura és ben senzilla: aquests partits són esclaus del partidisme en el sentit més negatiu i no són instruments útils per defensar els interessos de Menorca, dels ciutadans de Menorca, i els ciutadans ho han entès, ho han captat. La distància entre el Parlament i els ciutadans de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera no és només de quilometratge; el quilometratge és l'anècdota, la distància real és sobretot de sentiment. Els ciutadans balears, tots, independentment d'on viuen, senten -i especialment durant aquests darrers quatre anys- que el que parlam aquí no són els problemes reals de la gent; parlam de desafecció política, i això a vegades és cert i a vegades tal vegada no ho és tant, però una cosa és no sentir-se identificat amb el que es parla aquí, en el Parlament, i una altra molt diferent és sentir que al Parlament, que a la majoria parlamentària, la realitat i les prioritats dels ciutadans que viuen a les illes que ens han identificat com a menors no són les prioritats ni del Parlament ni del Govern. Perquè el Parlament de les Illes Balears sigui realment el Parlament de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera caldrà pensar i exercir el país possiblement d'una altra manera, i fer-ho des de la vessant més radicalment democràtica, açò és des

de les realitats diferenciades dels fets insulars, des de la sobirania i el respecte insular i des dels interessos també compartits; ho diré d'una altra manera: o el Parlament de les Illes Balears és el Parlament de tots els ciutadans, de tots els territoris, de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, o aquest parlament no serà.

I açò darrer em dona peu per entrar dins la segona consideració al fet històric d'un grup parlamentari menorquí. Feim una passa en el sentit de rompre les desigualtats territorials, per tractar de forma diferent el diferent perquè sigui igual, i deixant de parlar de sentiment balear per començar a parlar de Balears com una comunitat d'interessos compartits, estructurada sobre sentiments insulars, o passarem de les referències reiterades a la manca de cohesió i de sentiment balear a les referències de manca de sentit. Quin sentit té una comunitat, quin sentit té un parlament que és incapaç de tractar com a important allò que és fonamental per a una part, jo diria que per a una quarta part, de la comunitat? Si les prioritats de Menorca, Eivissa i Formentera no poden arribar a ser les prioritats del Parlament o del Govern de les Illes Balears, quin sentit té parlar de Balears? Volem un parlament i un govern de les Illes al més pur estil federal -ho deia en el debat de presentació d'investidura-; jo li diria confederal, des de la meua sensibilitat, que respecti i incorpori la singularitat i la voluntat de cada una de les Illes.

I deixi que concreti açò en termes de vida quotidiana. Açò és parlar per Menorca -pel conjunt de les Illes, però em referiré a Menorca- de transport aeri. Parlar de connectivitat en un arxipèlag no és parlar d'una anècdota, sinó d'una cosa essencial, i ho és encara més, molt més, per a les illes, com deia, de Menorca, Eivissa i Formentera. Les Illes Balears és cert que no necessiten AVE ni trens d'alta velocitat, i Menorca, Eivissa i Formentera possiblement -o ben segur- no necessiten ni tren ni metro, però Formentera, Eivissa i Menorca sí que necessiten un transport terrestre públic de qualitat i accessible, amb estació i tot, si pot ser, cosa que fins ara ha estat com demanar un miracle, per referir-me a Ciutadella.

I necessitam en majúscules un transport aeri digne; saben vostès com s'anomena la plataforma cívica de Menorca que lluita per la millora del transport aeri? Plataforma el transport aeri ofega Menorca, i no és una plataforma de quatre persones, sinó que és una plataforma d'absolut consens, majoritària dins Menorca, i és que és així; per a Menorca les precàries i cares connexions aèries suposen la tercera crisi. Menorca viu tres crisis: la crisi econòmica, d'àmbit internacional; la del finançament autonòmic, d'àmbit balear i de competència estatal; i la del transport aeri, que és essencialment insular i especialment afecta les illes de Formentera, Eivissa i Menorca. I aquesta tercera crisi, sí, efectivament, ofega Menorca, actua de forma molt negativa als nostres estudiants, a l'aposta per la principal riquesa que tenim que és el capital humà, actua negativament sobre els nostres malalts, sobre els nostres empresaris i emprenedors, sobre els nostres turistes també actuant d'efecte absolutament desmotivador, i en definitiva sobre la nostra economia i el benestar dels ciutadans. Menorca no pot competir en aquestes condicions, i no pot estar a l'alçada en aquestes condicions, necessita un tractament diferent per ser igual i per competir entre iguals.

Si no es resolen aquests costos, si no formen part d'allò que entenem la insularitat i la doble insularitat, possiblement haurem d'acabar dient que algunes illes, malauradament hauré de dir que Menorca no té futur, i no ho voldria dir.

Des de la societat civil menorquina, i també des d'Eivissa i Menorca, i també amb el suport dels consells insulars, s'ha apostat clarament, i a més de forma unànime, per noves fórmules per millorar la connectivitat: la tarifa plana universal -aquí s'hi ha referit ja- als vols entre illes i les obligacions de servei públic per garantir freqüències i preus accessibles amb Madrid, Barcelona i València. En aquest sentit demanam -així ja ho vam exposar en el pacte- demanam convicció i fortalesa al Govern, i també als grups parlamentaris d'aquí amb representació, ara o posteriorment, a les Corts Generals per traslladar, per explicar, per convèncer el Govern central de la importància del transport aeri per a les Illes, i ho demanam a tots, al Partit Popular, al Partit Socialista, a Ciutadans, a Podemos, a El Pi també, vistes les seves aspiracions, a MÉS, però ho demanam essencialment als implicats en el govern de canvi a les Illes, com no pot ser d'una altra manera; ho demanam a Podemos, ho demanam al PSOE, nosaltres hi hem de ser. Demanam el seu compromís, el compromís dels partits des de les seves màximes instàncies, i sobretot, Sra. Armengol, que en aquell primer viatge que ens relatava ahir per reunir-se amb el president del Govern de l'Estat, el Sr. Rajoy, els temes del transport aeri, la tarifa plana universal, les OSP, estiguin a l'ordre del dia i siguin motiu de tractament prioritari.

Si des de Madrid es pot pagar l'AVE Madrid té el deure d'invertir i aportar recursos perquè les Illes gaudeixin d'un transport simplement digne; no demanam privilegis, demanam dignitat.

I la segona qüestió és la residència per a malalts. També hi ha hagut referències posteriors, però per a mi és inevitable tenir-la com a punt de referència perquè no només és una qüestió concreta sinó que és una qüestió també de visió i d'interpretació de la comunitat autònoma. Com deia, una qüestió fonamental que es planteja també des de Menorca és el servei de residència per a malalts i familiars que s'han de desplaçar de la seva illa per ser atesos a Son Espases; és una qüestió, com deia, de dignitat i de justícia, però també d'equitat i de coherència dins una comunitat autònoma que està feta d'illes. L'Hospital de Son Espases, com a hospital de referència, és l'hospital de tots i de totes, de mallorquins, de menorquins, d'eivissencs i de formenterers; està ubicat a Mallorca per una qüestió de població i d'eficiència més que raonable, ningú no ho posa en dubte, però alhora el mateix sistema, l'Ib-salut, ha de garantir que l'accés a l'hospital de referència sigui equiparable, equiparable, per a tots els beneficiaris del sistema, i la pregunta és: ho és?, i nosaltres creim que hem de respondre i dir que no amb prou eficàcia, no ho és. L'Ib-salut no ha resolt de forma satisfactòria la situació dels malalts i familiars de fora de Mallorca que han de residir a Palma un dia o una setmana o molts mesos per ser atesos; no pot ser que un pacient menorquí, eivissenc o formenterer, quan és derivat a Son Espases, hagi de començar a gestionar bitllet, cercar estada, avançar els recursos, si pot, d'aquesta estada, tramitar les aportacions en concepte de dieta i d'hostatge, etc., etc., etc. La residència de malalts i familiars, especialment els

d'estades llargues, ha d'estar integrada en el mateix sistema de l'Ib-salut, lligada a la mateixa derivació del pacient.

No faré res més que repetir el que diuen les entitats de malalts, i ho han dit mil i una vegades, a pesar que alguns, no sé per què, no volen escoltar. No serveix un sistema en el qual el pacient ha d'avançar els recursos, no serveix, no és just. No serveix un sistema d'hotel en el qual el pacient ha de residir més de tres dies, fins i tot setmanes i mesos, no serveix. No serveix el sistema de campí qui pugui, com ara, perquè en el campí qui pugui els més febles, els que no tenen recursos, els que no tenen familiars a Mallorca ni facilitats per resoldre la burocràcia administrativa es veuen greument perjudicats. El malalt i la seva família en té prou d'estar malalt, i l'administració té el deure de facilitar que el procés de trasllat i de residència sigui fàcil, accessible, i faci iguals tots els ciutadans de les Illes Balears, independentment de si viuen a Palma, si viuen a Formentera o si viuen a Menorca.

Aquest és el canvi que espera Menorca i és el canvi que MÉS per Menorca vol impulsar també des del Govern de les Illes per a tots els ciutadans, no només menorquins i menorquines, sinó lògicament, evidentment, per a tots els ciutadans de la comunitat autònoma.

Ho deia a l'inici: hem de canviar moltes coses, però les coses també ja han canviat. La cambra que es va constituir el passat dia 18 de juny poc o res té a veure amb la cambra que ha legislat durant aquests darrers quatre anys. Hem passat d'una cambra basada en el bipartidisme, en la qual la formació MÉS feia passes cap a una altra forma de fer política, basada en els valors de l'esquerra i amb la voluntat d'exercir una sobirania jo li diria que quotidiana, diària, que és, des del nostre punt de vista, la forma més radical d'exercir la democràcia. I avui en canvi, la cambra és molt més plural, està formada per set grups parlamentaris, per diverses visions ideològiques i plantejaments polítics ben diferenciats. És més plural perquè la societat ho ha volgut així i s'ha expressat també de forma plural. Ara, els que som aquí, per encomana electoral, tenim la responsabilitat de fer no el possible, sinó l'impossible per gestionar correctament aquesta pluralitat, i açò és responsabilitat de tots.

No ens podem enganyar, gestionar un món, un context plural és possiblement molt més complex que gestionar un món dual. Però no ho hauríem de fer més complicat. De tots depèn que la pluralitat d'aquest parlament esdevengui riquesa i no una complicació. No hauríem de donar motius en aquesta bancada, plena de "Bauzàs", per reafirmar-se en la seva visió, que no la raó, en la seva visió segons la qual la millor democràcia és la democràcia de les majories absolutes, que els que ja ho han viscut, els ciutadans de les illes que ho han viscut, ja sabem, hem vist i hem patit que el Partit Popular la majoria absoluta la converteix en absolutisme i autoritarisme.

Avui és temps de diàleg, d'acords, d'enteniment i de desenterrar la cultura del pacte que el Partit Popular ha abominat durant aquests anys. La majoria absoluta i els governs monopartidistes no són cap garantia de res. I el paradigma d'açò el tenim en el govern anterior, però en podríem posar moltíssims d'exemple, i perquè ningú no es posi vermell, només diré el de Ciutadella. A Ciutadella quan hi ha hagut un govern del Partit Popular, amb o sense majoria absoluta,

l'única història que la gent recorda són dimissions, destitucions, cessaments, desercions, traïcions, aquesta és la garantia de les majories absolutes del Partit Popular.

Els ciutadans han votat canvi. Aquest parlament ha de ser el Parlament, efectivament, del canvi de polítiques i de forma de fer polítiques. Els ciutadans han dit no a l'absurda i insensible política del Partit Popular, que mentre aplicava retallades en sanitat, en educació o en dependència, es dedicava a exaltar, amb un acte d'irresponsabilitat, que sí que avui és necessari recordar per reafirmar quin és el govern que volem, es dedicava a exaltar els seus crepuscles d'espanyolisme excloent, en coses tan absurdes com convertir en proposició de llei aquella afirmació, ho recordaran vostès, segons la qual "els països catalans no existeixen". A vostès els semblaria normal avui que algú portés aquí el debat sobre la virginitat de la Mare de Déu? A vostès els sembla normal que mentre la gent pateix desnonaments, fam, desatenció, algú aquí es proposi parlar del sexe dels àngels? Bé, idò el Partit Popular, amb una crueltat infinita, va fer exactament açò. A aquest govern no el volem. O bé si encara es pot fer, es pot ser més agosarat, ho recordaran, ens varen venir amb aquelles propostes extra acadèmiques que si un periodista està dret pot salar i si està assegut, doncs ha d'utilitzar l'article literari. Açò és normal? Aquest govern ha de superar aquesta normalitat absurda. Per açò els ciutadans han dit efectivament *bye-bye Bauçà*. Per açò els ciutadans ens han encomanat a les noves formacions, que assumim allò que de vegades no és agradable, no és fàcil, és difícil, però que és gestionar el canvi.

Els ciutadans també han dit no a la repressió, a la imposició injusta i a la persecució, que hem viscut molt lamentablement en aquest país. Ho hem vist en forma d'expedient als directors dels centres. Ho hem vist amb amenaces a pares i mares. Ho hem vist en llistes negres que avui són als jutjats. Ho hem vist en lleis mordassa, com la Llei de símbols que derogarem, feta únicament i exclusivament per prohibir el llaç quadribarrat, aquest llaç que hi ha aquí darrere, que s'havia convertit en el símbol de les reivindicacions educatives a favor de la llengua pròpia de les Illes Balears, allò que no volien repetir lentament, les Illes Balears tenen una llengua pròpia. Açò és impossible d'afirmar i estic segur que avui encara es rebel·larien per afirmar allò que diu la llei, van prometre açò, la llei diu açò, el nostre Estatut diu açò.

Els ciutadans han dit sí en canvi als consensos, i aquest govern ha de ser un govern de consensos. Un dels grans errors, efectivament, d'aquests anys, ha estat menysprear el valor del diàleg i del consens. I aquest parlament ha de recuperar aquella aproximació, aquell diàleg en les qüestions més sensibles d'un poble. M'estic referint a temes com la Llei de normalització lingüística, efectivament, de 1986; o al requisit del català perquè els treballadors públics, com a garantia de qualitat del servei i com a garantia que es puguin exercir els drets lingüístics dels catalanoparlants i dels castellanoparlants, es recuperi també com una realitat i una normalitat.

Hi ha coses que requereixen, efectivament, pactes d'estat, tal vegada seria dir pactes de país, del país que el fan persones, el fan institucions, el fa la societat civil. L'educació per la seva important rellevància en el futur de les persones i del país, no pot ser una joguina al servei dels interessos d'un partit. I ens ho

diuen ara, he sentit avui, ens ho diuen ara! Ara ens diuen que açò ha de ser així! Quan durant quatre anys no ho han practicat. Bé idò, nosaltres sí ho farem així. L'educació ha de ser objecte de pacte, d'un gran pacte, de fet jo diria que fins i tot ja hi ha un text per treballar aquest pacte, un text sortit de la societat civil i a més des de Menorca ho puc dir amb molt d'orgull. Amb un acord important, però que encara segur que es pot i s'ha d'ampliar més, perquè una, en té moltes, però una de les virtuts del pacte en educació és allò que realment dona fortalesa al sistema: l'estabilitat, la confiança, el consens. Tres característiques bàsiques que -com deia- els sistemes educatius que podríem anomenar d'èxit tenen incorporades. Doncs nosaltres volem ser una comunitat d'èxit, amb un model educatiu d'èxit, que lògicament es basa amb aquests principis. Allò que no es pot fer i és el que ha fet el Partit Popular, ho ha fet amb el TIL, ho ha fet amb la LOMCE, és imposar sota l'aval de la legitimitat, la majoria absoluta ho legitima tot, un nou model educatiu sense tenir el vistiplau, sense tenir almenys del costat una part important de la comunitat educativa.

I el cas del Decret TIL és precisament paradigmàtic del que no s'ha de fer, del que el nou govern no pot ni ha de fer. De fet, una de les fòbies del Partit Popular i de les promeses també incomplertes, recordem aquelles autopistes de l'educació, de les quals ara farà quatre anys, aquelles autopistes de l'educació han estat realment el fracàs dels fracassos de la política del Partit Popular. Quin president, quin president pot ser aquell que davant d'una manifestació multitudinària, la més multitudinària de la nostra història democràtica recent, es nega a reunir-se amb els docents? Un president que no es digna a parlar amb els ciutadans, tant si són 100.000, com si són 10, no és digne de la confiança dels ciutadans. I per açò els ciutadans li han retirat la confiança, i així de clar es van pronunciar els ciutadans dia 25 de maig.

En definitiva, senyores i senyors diputats, els ciutadans ens han encomanat canvi, que parlamentem aquí canvis i que executem canvis. I MÉS per Menorca no defugirà d'aquesta responsabilitat. Serem lleials -com deia- amb els companys de viatge, cap aquest canvi, però sobretot ens mantindrem fidels, sobretot fidels, a través del compliment del programa i dels acords amb aquells que són la nostra raó de ser, que és la gent que viu i estima Menorca. Aquests seran els que sempre ens tindran al costat.

Sé que aquest govern serà un govern sensible i que assumeix els principis que avui hem defensat. En qualsevol cas jo vull dir que la nostra voluntat ha estat sempre la de participar en aquest procés de canvi, que avui més que mai estam convençuts que és necessari i que el dia important serà demà, quan junts ens haurem de posar a fer feina per redreçar aquests quatre anys, dels quals ara ningú no en vol parlar, però em sembla absolutament immoral i indecent que no es projecti un futur sense recordar el passat, em sembla que la memòria és inoblidable, no la podem oblidar perquè sinó podríem passar pel risc de cometre no els mateixos errors, però no em permetria ni un error semblant als que varen cometre durant aquests quatre anys.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Martí, gràcies també per les seves paraules, pel suport de MÉS per Menorca i del grup parlamentari que vostè representa a la meua investidura arran, sens dubte, d'haver treballat conjuntament aquests acords de canvi a què vostè feia referència i, evidentment, també enhorabona perquè efectivament s'estrena un grup parlamentari amb veu pròpia de Menorca amb vostè com a portaveu.

És cert, i vostè en parlava, efectivament l'important són els acords programàtics a què hem pogut arribar, i després en faré un breu esment, però volia enllaçar amb com vostè acabava la seva intervenció. Jo no he volgut fer en aquest debat d'investidura, perquè crec que no és el que pertoca, el debat dels quatre anys passats, el debat dels quatre anys passats l'han fet els electors dia 24 de maig, jo crec que la sentència és molt clara, i les votacions són molt clares cap a aquest estimul de canvi necessari en aquesta comunitat autònoma. Que no haguem fet aquest debat de l'herència, que crec que no és el que pertocava aquests dies, no vol dir, crec, que ningú no oblidí mai el que ha succeït aquests quatre anys. Pensava, sobretot hem après el que no pot tornar a succeir mai en aquesta comunitat autònoma i crec que tal com vivim aquest debat d'investidura s'està notant que tots hem après això i crec que el diàleg, l'entesa, els consensos, la capacitat d'arribar a acords és el que ens han demanat els ciutadans i ciutadanes dia 24 de maig, encara que ideològicament, evidentment, tothom té les seves diferències i tothom respon també als seus principis i valors que ha defensat com a partit polític a cada una de les institucions a les quals ens hem presentat a les eleccions dia 24 de maig.

Faré d'un parell d'esments a qüestions bàsiques, perquè en tota la resta que hem debatut estam absolutament d'acord. Vostè parlava molt de l'estructura institucional de la comunitat autònoma i de la lleialtat que vostè professa al poble de Menorca, jo li diré, el Partit Socialista professa lleialtat a Menorca, a Mallorca, a Eivissa i a Formentera. Clar que sí, i a Menorca també. Som conscients de la realitat distinta, diferent de cada una de les illes. És així, no és just tractar igual al que és diferent, som pobles diferents i així ho varem marcar molt a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears on jo vaig poder ser ponent i en el 2007 vàrem debatre molt sobre que les Illes Balears estaven conformades pels pobles de les Illes Balears. Per tant, això respon a la idiosincràsia d'aquesta comunitat autònoma i responen les institucions a aquesta idiosincràsia.

Per tant, jo he tengut l'honor de ser presidenta del Consell de Mallorca, sóc una persona que creu profundament en l'insularisme, en la capacitat de govern de cada illa, crec que allò que pertanyi a cada illa s'ha de decidir a aquella illa concreta, crec fermament amb el principi de subsidiarietat i que, per tant, la presa de decisions com més a prop està del ciutadà més d'acord la prems amb l'interès general d'aquella

comunitat que representes i, per tant, la meua voluntat és que els consells insulars tornin a ser tractats com mereixen i com marca l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. No només és que els hagin robat competències via legislació autonòmica no consensuada, sinó que el tracte institucional on han acabat els consells insulars ha estat molt definitori de les polítiques que s'han fet. Efectivament, aquí hem tengut l'escena dels presidents dels consells insulars votant a favor de pressuposts que llevaven competències i finançament als mateixos consells insulars i després als consells insulars s'anaven i feien exactament el contrari.

Pens que això no ha de ser així, pens que hem d'arribar als acords i als diàlegs necessaris i suficients per fer possible allò que marca l'Estatut i que, per tant, els consells tinguin les competències que els pertocuen. Per tant, jo ja vaig anunciar ahir la meua intenció d'immmediatament reunir-me amb els quatre presidents dels consells insulars que resultin elegits per fer el full de ruta, marcar el full de ruta de l'esdevenir polític d'aquests quatre anys quant a competències, quant a finançament. Vostès saben que en aquests moments també tenim el debat sobre la competència en promoció turística, per no dir-ne d'altres. Per tant, aquestes són qüestions que haurem d'afrontar des del repte d'entendre que, efectivament, jo defens el federalisme insular i que defens que a cada un dels llocs hem de poder prendre decisions, però tenint clar que som una comunitat autònoma, esper que no només per obligació administrativa sinó per sentiment.

A mi m'agradaria que els pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera ens sentíssim més germans del que som ara a finals de legislatura. Crec que és un repte que hauriem de compartir entre tots, i som conscient que per fer això possible hauriem de millorar moltes coses, abans hem parlat de la televisió pública, hem parlat d'algunes qüestions que ens haurien d'agermanar més i, evidentment, el transport aeri és fonamental i el transport marítim també. És trist pensar que un ciutadà de Menorca no pot anar a Eivissa, ha de passar per Mallorca, clar, tot això lleva moltes possibilitats d'agermanar comunitat i aquesta és una realitat bastant objectiva. Per tant, nosaltres tenim el plantejament, com vostè sap, de la tarifa plana, de les obligacions de servei públic i de millorar la competitivitat sobretot i és veritat que l'illa de Menorca té menys possibilitats, té un tipus d'aeroport diferent a Eivissa i a Mallorca amb horaris diferents, amb obertures diferents i que tot això complica moltíssim la connectivitat amb Menorca.

En el règim especial que hem presentat, del que no sabem encara què passarà, segons què decideixi el Partit Popular a nivell estatal, la proposta alternativa que hem presentat com a socialistes que -repetesc- la idea és que la puguem pactar aquí i que puguem fer un de nou, hi ha el plantejament dels 30 euros de la tarifa plana. Per tant, hi ha un compromís del PSOE a nivell estatal amb aquesta qüestió, que em pareix que és bàsica per als ciutadans de les quatre illes, i que, per tant, crec que això és bàsic perquè ens puguem comunicar molt millor i tots sabem la història com l'hem viscuda, vàrem partir de la idea inicial fa anys que havíem d'aconseguir el descompte de resident, primer va ser el 25, després el 33, amb José Luís Rodríguez Zapatero vàrem arribar al 50%, però ens ha passat que les companyies aèries han anat augmentant totes les taxes diferents i els bitllets se'ns han encarit moltíssim, sobretot si un

ciudadà ha d'agafar un bitllet a darrera hora li surt molt més car. El plantejament, quin és? Els 30 euros tarifa plana entre illes i en illes i la península que el 50% arriba a tot allò que també són les taxes del bitllet i que, per tant, pugui simplificar molt més econòmicament la situació per als ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. És un tema que haurem de debatre i que jo no tenc cap problema que si el Sr. Rajoy em rep aviat, si el Partit Popular pot fer alguna cosa perquè sigui ràpid, seria millor, poder plantejar també les qüestions del transport aeri.

Vostè feia referència també a una qüestió que és bàsica que és tractar igual a tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i que, per tant, puguin tenir els mateixos serveis públics i els sanitaris fonamentals. Si hi ha moltes qüestions burocràtiques per les quals hagin de venir els ciutadans de les altres illes a Mallorca, que també succeeix, cert és que per la qüestió sanitària és sí o sí, per tant no només són els malalts sinó que és la família, i si ja parlem de Formentera, que després supòs que en parlarem amb la diputada de Gent per Formentera, encara molt més complicat ho tenen. Per tant, hem de ser molt sensibles a això. El que hem pactat és que evidentment cap ciudadà no hagi d'avançar els recursos per poder estar en residència quan té un problema de salut i que, per tant, hem d'arreglar aquesta situació per fer-la el més digna possible als ciutadans, als que estan malalts i a les seves famílies.

Tot el que vostè ha parlat d'educació estic radicalment a favor, no puc afegir molt més del que vostè ha explicat. I, efectivament, hem passat quatre anys on havíem començat amb la promesa de les autopistes de l'educació i hem acabat amb la major crispació mai no viscuda en aquesta comunitat autònoma. Un tema que vostè ha recordat i que crec que és bo que hagi sortit, perquè no havia sortit durant aquests dos dies, si no record malament, és la persecució als directors que es va fer de l'educació pública, a tres de Maó i a un de Marratxí, i que va ser persecució per persecució, per tant, utilització de l'Administració Pública amb criteris ideològics d'una forma que recorda vells temps i que poc té a veure amb la nova política que ens demanen els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè ha estat molt explícit que hem de canviar moltes coses i que hem de gestionar molt bé aquest canvi que ens demanen els ciutadans, jo deia ahir que hem de ser agosarats i poder complir els somnis de tantíssima gent, i sé que això és complicat, però també sé que tenim l'experiència viscuda i que crec que tenim les possibilitats de tirar endavant aquesta gestió del canvi. És cert, tenim un hemicicle molt més plural del que teníem i gestionar la pluralitat té coses fantàstiques i té alguna dificultat, i haurem d'aprendre a caminar junts tots aquest nou camí, però vostès i nosaltres no és la primera vegada que governam junts, venim d'una història viscuda també en democràcia, aquí no hi ha hagut mai... sí que hi ha hagut governs tots sols del Partit Popular, mai del Partit Socialista ni de cap altra força política, hem governat junts, tenim història viscuda per tant, hem fet coses molt interessants per a aquesta comunitat autònoma, hem après dels errors i crec, sincerament, que s'obre una nova etapa on aquesta pluralitat que ha crescut més en aquest hemicicle pot ajudar a fer possible el que demanden moltíssims de ciutadans i ciutadanes d'aquesta

comunitat autònoma, que és valentia, que és audàcia i que és construir al final unes Illes Balears, un espai on puguem conèixer i viure molt millor i on puguem assegurar això de què vostè també parlava, més igualtat per a tothom, tractar als éssers que viuen..., a les persones que viuen a les Illes Balears tots com iguals i poder deixar unes Illes Balears molt millors per als nostres fills i per als nostres néts que crec que ens ho agrairan.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup MÉS per Menorca en torn de rèplica si ho desitja. No?

A continuació passam el torn de paraula al Grup Parlamentari Mixt que ha manifestat que intervindrà el Sr. Xavier Pericay durant vint minuts i la Sra. Silvia Tur durant els deu minuts restants.

Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. Vicepresident de la Mesa en funcions de presidenta, no ho sé exactament... Sr. President del Govern en funcions, senyora candidata a la presidència del Govern, senyores i senyors diputats. Ciutadans va néixer fa nou anys, va néixer a Catalunya, com m'imagín que saben, i no va ser fins fa un any i mig, poc més poc manco, que va començar a implantar-se de manera positiva, com diria Josep Pla, a tota Espanya.

A Balears aquesta implantació encara es va torbar més, la nostra agrupació té a penes sis mesos de vida, però a pesar d'aquesta curta existència ja som a les principals institucions on hem presentat candidatura, al Consell de Mallorca, a l'Ajuntament de Palma i, és clar, al Parlament, a aquest parlament des d'on els parl en representació del partit i de les desenes de milers de ciutadans que varen dipositar en nosaltres la confiança.

Em permetran, idò, que comenci aquesta intervenció expressant el màxim respecte cap a la institució i cap a tots vostès que són, que som, com és natural m'hi incloc, els que legítimament la componen, la componem. Faig meves en aquest sentit unes paraules de Michael Ignatieff, el líder del partit liberal de Canadà i de l'oposició parlamentària durant la dècada passada, diu Ignatieff: "Cap democràcia no pot tenir bona salut llevat que els parlamentaris debutants admirin i respectin la cambra i llevat que els ciutadans joves somniïn ocupar algun dia el seu lloc".

En efecte, el respecte cap a les nostres institucions, començant per aquesta cambra on ens trobam, és un requisit fonamental perquè puguem parlar de democràcia i perquè puguem parlar, per tant, d'estat de dret, ja que sense estat de dret i sense constitució, sense l'imperi de la llei en definitiva, no hi ha democràcia possible.

Tant jo com la meua companya Olga Ballester, tots dos debutants, intentarem ser sempre fidels a aquesta divisa del polític canadenc, de la mateixa manera que intentarem que la nostra feina com a parlamentaris contribueixi a fer que de cada vegada més ciutadans joves somniïn ocupar en un futur el nostre lloc.

Si he començat al·ludint a les institucions que emanen de l'estat de dret, que una immensa majoria d'espanyols ens varen donar l'any 1978, després de quasi quaranta anys de dictadura i tres més de guerra civil, i al respecte que devem a aquestes institucions és perquè no tenc clar que aquest sigui el cas de tots els presents.

Dia 18 de juny una bona partida de membres d'aquesta cambra varen aprofitar l'acte de promesa o de jurament del càrrec per negar justament aquesta lleialtat o com a mínim per relativitzar-la, i ahir mateix, Sra. Candidata a la Presidència del Govern, de les seves paraules es despenia i avui ho hem confirmat que fa comptes governar amb les forces polítiques on s'enquadren justament els que es rebel·len en un grau o altre contra l'estat de dret i si creu que exagerar permeti'm que li recordi unes altres paraules, aquestes d'un excorreligionari seu, exbatlle d'aquesta ciutat: *“los embates que harán crujiir las cuadernas del Estado proceden del nacionalismo separatista en Cataluña y también en Baleares y de la extrema izquierda leninista de Podemos travestida de socialdemocracia moderada”*.

Tot això li dic perquè vostè repeteix una vegada i una altra que els ciutadans han votat esquerres, un gir a l'esquerra molt clar va dir ahir, avui ho ha repetit moltes vegades i que la coalició que proposa, governamental o parlamentària, les dues coses alhora, és l'única possible. No és veritat, els ciutadans que l'han votada a vostè han votat PSOE, PSIB-PSOE, o sigui un partit respectuós amb la Constitució, tan respectuós que el seu secretari general no va tenir cap mania a llançar la seva candidatura a la presidència del Govern espanyol amb una immensa bandera constitucional com a teló de fons.

Els ciutadans que l'han votada, Sra. Armengol, no han votat MÉS ni han votat Podem, han votat PSOE i no fa falta que li recordi -m'imagín- que el seu partit podria governar en aquesta cambra amb el suport d'uniques forces polítiques distintes de les que ha triat, les té aquí davant, eh?, sumen 25 escons que amb els 15 del seu grup en fan 40, una majoria superior a la que ens proposa. Jo crec que hi sortiria guanyant i les Balears també hi sortirien guanyant, però vaja, és la meua opinió evidentment.

El que ara és una proposta tirant, diguem-ho així, a radical, encara que vostè l'hagi qualificada -ahir ho va fer- de meravellosa aventura, una cosa no treu l'altra, evidentment, es convertiria en una proposta centrada, sensata, estable, socialment cohesionadora. En qualsevol cas, sàpiga que pot comptar amb Ciutadans si decideix rectificar, encara li deuen quedar un parell d'hores, i canviar d'aliances.

En el seu discurs ens ha parlat de transparència i de participació, benvingudes, Ciutadans ha posat sempre com a requisit les mesures de regeneració democràtica per arribar a pactes amb altres forces polítiques. Ara, que sigui vostè qui parli d'aquestes coses no deixa de resultar mínimament

paradoxal, per no dir una altra cosa, tant si ho veim en clau balear com en clau espanyola, és evident que el seu partit no és el més indicat per promoure una iniciativa d'aquesta casta -i ja em perdonaran els seus companys de viatge l'ús d'aquesta paraula, tan mallorquina per altra banda.

La credibilitat té un límit, en tot cas, a nosaltres ens hauria agradat sentir-la parlar no només de corrupció zero, sempre queda bé, o d'oficina -com ha precisat avui- d'anticorrupció, sinó també de mesures concretes contra la corrupció, per exemple de la separació a les llistes i els càrrecs dels partits dels imputats per corrupció política o de la responsabilitat patrimonial del partit en caràcter subsidiari i també ens hauria agradat sentir-la parlar, per exemple, de nova llei electoral, que també evidentment pot ser un element que afavoreixi aquesta transparència.

És per aquí que canviarem les coses i és per aquí que recuperarem a poc a poc la confiança dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma en la seva classe política. Li record, ahir vostè mateixa hi va al·ludir indirectament i avui ho ha recordat un parell de vegades, cosa que m'ha alegrat, que la participació a les darreres eleccions continua sent una de les més baixes de tot el cicle electoral autonòmic, aconseguir que aquest 40% llarg d'electors que no han anat a votar es vagi reduint hauria de ser un compromís de tots els grups representats en aquesta cambra i especialment del seu si finalment, com tot sembla indicar, encapçala el Govern.

Com també hauria de ser un objectiu prioritari -hi estarà d'acord, esper- el creixement dels índexs d'ocupació. El nostre percentatge d'atur és realment insostenible i el percentatge d'atur juvenil un vertader escàndol, s'hi ha referit vostè també.

A Ciutadans estam convençuts que aquesta situació només es pot revertir, més allà d'altres mesures d'urgència que es puguin prendre, amb una aposta decidida a favor de les classes mitjanes treballadores, a favor dels emprenedors, dels autònoms, de les petites i mitjanes empreses, d'aquells que posen el seu esforç i el seu talent al servei de la societat i són, en definitiva, font de riquesa. De quina manera?, idò facilitant l'accés al finançament, eliminant traves burocràtiques i administratives, i això comporta entre altres mesures una reforma a fons del SOIB -també n'ha parlat- i reduint els costos fixos dels autònoms i fent-los proporcionals al rendiment de treball. En definitiva, en polítiques actives que ho afavoreixin i entre elles, és clar, les de formació, vostè, senyora candidata, sap perfectament què ha passat aquí a Balears amb els cursos de formació, un altre escàndol. I quan els seus governaven, en una coalició de govern, per cert del mateix color que la que ara ens proposa, en aquesta comunitat autònoma, com en el conjunt d'Espanya, el problema de l'atur està directament lligat al de les competències educatives de la població adulta. La quantitat de doblers que hem tirat durant dècades en cursos de formació que només han servit, ara ho sabem, en gran part per omplir la caixa de determinades organitzacions sindicals i empresarials. I és evident que un frau d'aquestes característiques s'hauria evitat suprimint els intermediaris entre l'administració i els treballadors.

Per això, Ciutadans és partidari de la instauració de l'anomenat xec-formació, és a dir, una relació directa entre

l'administració i el treballador aturat, una iniciativa, per cert, que el Govern central ja ha recollit.

Però la falta de fiscalització de la despesa no és l'única greu deficiència de les polítiques de formació, també ho és la inexistència d'un sistema d'avaluació solvent i eficaç d'aquestes mateixes polítiques, un sistema que identifiqui les aptituds i les mancances i permeti saber en tot moment si la inversió en formació és rendible o si per treure'n el màxim partit l'hem de reorientar d'acord amb els resultats i amb el que els mateixos interessats, o sigui, els treballadors aturats, opinen de l'experiència.

En una paraula, hem de gestionar amb responsabilitat els recursos que tenim tant humans com financers. I no fa falta afegir-ho, aquestes polítiques formatives han de vincular-se i completar-se amb les que s'emprenquin a l'ensenyança, en el camp de la formació professional.

Si volem reduir de manera notòria l'atur juvenil i disposar d'un temps raonable d'una generació formada i integrada laboralment, no ens queda més remei que apostar per una formació professional dual, però d'això en xerraré d'aquí una estona.

Antes debo referirme a otras cuestiones no menos importantes, por ejemplo a la financiación, aspecto para cuya mejora usted ha pedido un frente común. Las Islas Baleares están mal financiadas, es evidente, lo dicen todos los estudios por más diferencias que pueden darse entre ellos, el sistema de financiación de las comunidades autónomas, ciñéndonos incluso a las de régimen común, nos sitúa a unos cuantos centenares de millones de euros de lo que sería justo, y no digamos ya necesario. Hay, pues, que insistir en reclamar esta cantidad, pero sin olvidar que estamos en un reparto de suma cero, es decir que lo que gana una comunidad tiene que salir de otras. De ahí que no quede más remedio que urgir una reforma del sistema, una reforma realizada, a poder ser, a partir de unos parámetros comunmente aceptados por todos los gobiernos autonómicos y, claro está, por el Gobierno de España.

También lo referente a los problemas derivados de la insularidad, llámesele régimen económico y fiscal, llámesele de otro modo, Ciudadanos estará siempre a favor de cuantas iniciativas emprenda este Parlamento, siempre y cuando se encuentren, evidentemente, debidamente ponderadas. Y en este sentido no estará demás recordar dos requisitos relacionados con su propuesta: en primer lugar, la obligación de todo gobernante de gestionar con la máxima eficacia y transparencia los recursos humanos y materiales de que dispone, lo que debería comportar una importante reforma del sector público, tendente a suprimir duplicidades y dispendios innecesarios. Y en segundo lugar, el ejercicio responsable consistente en prometer tan sólo lo que se puede cumplir, ni en uno ni en otro aspecto los anteriores pactos, encabezados por su partido, destacaron especialmente, más bien lo contrario, y por desgracia no parece que este que usted nos propone vaya a ser la excepción, por lo datos que conocemos no habrá suficiente dinero en caja para seguir pagando los intereses de la descomunal deuda acumulada para aplicar el conjunto de medidas tomadas por el actual Gobierno en funciones, en los

estertores de su mandato, y para añadir a todo lo anterior la suma resultante del montón de promesas hechas por usted y sus futuros socios de gobierno en eso que se ha venido en llamar "acuerdo programático".

Sí, ya sé que unos y otros lo fian todo a la nueva financiación, pero eso en buen mallorquin se llama "pasar l'arada davant els bous", a no ser, claro, que tenga pensado subirnos los impuestos por un montante equivalente al desvío de un déficit previsto, un despropósito, a nuestro entender.

Como lo será, sin duda, la política que piensan emprender en el campo de la enseñanza; es verdad que el Gobierno que hoy se despide les ha dejado una enseñanza y una sanidad públicas hechas unos zorros, en ambos campos su acción de gobierno ha sido más bien una acción de desgobierno: improvisación, relevos constantes de consejeros y directores generales, falta de rumbo, incompetencia, etcétera, un caos, en una palabra. Pero ese caos, y en especial al producido en el campo de la enseñanza, ustedes y los partidos que les secundan, no han opuesto el orden, la sensatez, la cordura, el consenso, sino el enfrentamiento, la deslegitimación institucional, la ley de la calle. En el mejor de los casos, se han dejado llevar por los radicales, porque les convenía, supongo, porque les hacían el trabajo sucio. Ahora, esos mismos a los que ustedes bendijeron les siguen marcando el paso, y las declaraciones, por lo que se ve.

Supongo, Sra. Armengol, que tiene usted conocimiento del pésimo nivel de la enseñanza en Baleares y en especial de la pública, no voy a recordarle ahora los datos. Ante ello, ustedes nos proponen derogar el TIL y volver a la inmersión obligatoria en catalán, aunque lo disfracen de decreto de mínimos y autonomía de centros. Del derecho de cualquier ciudadano balear o del resto de España a ser escolarizado en castellano, lengua cooficial en Balears y oficial en el conjunto del Estado, se lo recuerdo, nada nos dicen, ni falta que hace me imagino que debe pensar. De la calidad en la enseñanza y de la forma de incrementarla tampoco le hemos oído gran cosa, y eso que dispone usted de unos cuantos estudios realizados por la UIB que alertan de la gravedad de la situación. Esto no es Finlandia, por supuesto, pero no estaría mal tomar ejemplo, empezando por exigir a los futuros aspirantes a maestros y al profesorado que debe formarlos un nivel muy superior al actual.

Antes me he referido a lo importante que resulta apostar por una formación profesional dual, o sea, por la combinación de la enseñanza en los centros con la práctica en las empresas, una de las principales causas del difícil acceso de la juventud balear al mundo laboral es su falta de cualificación. Hay que acabar con este lastre y hay que procurar que nuestros jóvenes encuentren en toda ocasión el camino que mejor se adecue a sus intereses y a sus capacidades. Y ya que hablamos de encaje entre formación y empresa, permítame que celebre esa apuesta suya por la innovación que espero ver concretada en un incremento sustancial de la partida de I+D+I, es de justicia y es absolutamente imprescindible si queremos mejorar nuestro tejido productivo e irlo diversificando para que no dependa en exclusiva del turismo, al que, claro está, también debemos cuidar al máximo.

Pero deje que le dé un consejo, procure que este dinero esté bien invertido, procure que se invierta en pocos campos y por supuesto en los que más pueden beneficiarnos socialmente; la competencia es global, no hace falta recordarlo, y sin especialización tampoco hay futuro.

El temps de què dispòs no em permet allargar-me gaire més, però abans d'acabar m'agradaria referir-me encara, ni que sigui breument, a tres qüestions per a mi importants i també per al meu partit: una té a veure amb aquest article de l'Estatut, del número 35, on tothom pot llegir-hi que les modalitats insulars seran objecte d'estudi i de protecció, no li he sentit, senyora candidata, cap referència a aquesta disposició estatutària i em tem que això és un indicatiu de quina serà la seva política lingüística, no només un foment del model lingüística en català en tots els àmbits dependents de l'administració, també un menyspreu per les modalitats balears en benefici d'un model de català continental i del projecte polític que hi ha darrera. De fet, li confesaré que no m'estranya, ahir en el seu discurs reconeixia que vostè i els seus cerquen una nova Ítaca. Vagi alerta, emperò, Artur Mas va començar cercant el mateix i miri com està Catalunya en aquest moment.

L'altra qüestió que li volia comentar té a veure amb la sostenibilitat, entesa en un sentit ample, des dels assumptes mediambientals que ahir va enumerar fins a la mateixa gestió sanitària on l'existència de dos sistemes, un de públic i un de privat, lluny de ser problema hauria de convertir-se en una oportunitat, sobretot ara que de cada vegada més els problemes sanitaris són problemes socio-sanitaris. I el mateix podríem afegir en el cas de l'ensenyament, és a dir, aquesta combinació dels dos sistemes no és més que positiva. I sense oblidar, entre d'altres coses perquè respon a un criteri de llibertat, de llibertat individual i de possibilitat per al ciutadà de triar, i sense oblidar, per exemple, aspectes com la solidaritat, qualsevol acció política hauria de tenir com a horitzó aquest equilibri entre el que necessitam i el que poden necessitar els altres, siguin els que ens enrevolten, siguin els que venen darrera nosaltres.

I la darrera qüestió és més genèrica i resumeix molt bé l'esperit del nostre programa electoral i de la política que Ciutadans fa comptes fer en aquest Parlament, em referesc a l'exigència de responsabilitat, o sigui, a no prometre res que no es pugui acomplir, a no fer res que no siguem capaços d'assumir, a no gastar més del que tenim, a responsabilitzar-nos, en definitiva, del nostres actes. Aquestes màximes, tan poc seguides en política, haurien de ser també la divisa d'un govern que es presenta amb una bandera regeneradora, encara que aqueixa bandera l'alci vostè, Sra. Armengol, que du tota la vida dedicada a la política.

I ara sí, ara ja acab de bon de veres i més o manco estaré al temps que m'ha concedit la Mesa. Vostè ahir va citar Espriu, jo m'estim més citar -no és que Espriu no m'agradi, m'agrada molt, especialment no el poeta, el prosista o el dramaturg, però això són qüestions purament diguem de gustos, i contra gustos ja se sap que totes les opinions són bones-, deia que vostè ahir va citar Espriu, jo m'estim més citar un coterrani nostre, un gran escriptor també, Miquel dels Sants Oliver, que deia, fa poc més d'un segle, a un article evocatiu de la figura de Jovellanos,

que deia el següent: *“La verdadera norma del progreso está en que lo bueno para hoy prepare lo bueno para mañana.”*

Ciutadans, ja ho sap, ja ho hem dit més d'un pic, votarà en contra de la seva investidura com a presidenta del Govern balear per les raons que ja he exposat i que vostè entendrà, però això no ens impedeix desitjar de tot cor que aquesta norma anunciada per Miquel dels Sants Oliver es faci ja realitat en aquesta legislatura que li tocarà presidir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Molt bé, bones tardes, Sra. Presidenta del Parlament, senyores i senyors diputats. El context econòmic, polític i social en què començam el novè cicle parlamentari a les Illes Balears ens obliga a tenir en compte la pluralitat del nostre teixit social i les necessitats que trasllada als seus representants. Hem de parar especial atenció al gran nombre de procedències, nacionalitats i demandes diferents que conflueixen en la ciutadania del nostre arxipèlag. La població a les Balears ha crescut notablement els darrers deu anys, més de 120.000 habitants més, i això significa que ja superam el milió de residents. Aquesta circumstància no ens pot passar inadvertida a l'hora de pensar en el nostre deure de fer polítiques inclusives i que convidin a la integració de tots amb tots, sense deixar de banda l'imperatiu legal i moral de garantir els drets bàsics de la ciutadania, fins i tot aquells d'aquelles persones que no la tenen legalment reconeguda pel que fa a l'habitatge, la sanitat, l'educació, el treball i la igualtat d'oportunitats.

Aquesta pluralitat de la societat balear ha tengut el seu reflex clar a les urnes. La conseqüència més clara de les passades eleccions és que ens trobam amb quatre nou grups parlamentaris que se sumen als tres de la passada legislatura, per conformar un arc parlamentari representatiu de la diversitat d'objectius, ideologies i programes.

Aquest Parlament, però, hauria de constituir-se en una veu única i unisona a l'hora de defensar un finançament adequat just i suficient per a totes i cadascuna de les illes que formen la comunitat autònoma de les Illes Balears, i així mateix a l'hora d'exigir la representació que ens pertoca com a comunitat autònoma dins la resta d'òrgans de decisió política i econòmica de l'Estat.

En al·lusió a aquesta darrera qüestió, el nou govern que es formarà a partir de la votació d'avui i el conjunt de partits polítics que aquí tenim representació tenim el deure d'entendre'ns i sumar esforços.

Sra. Armengol, ahir va reconèixer que s'ha de millorar el finançament dels consells insulars i que treballarà per negociar

un nou REB per a les Illes Balears. Aquesta reforma ha de tenir per objecte pal·liar el sobrecost de la insularitat, estimat en 8.000 milions d'euros. Així mateix, aquest nou REB haurà de servir per corregir els desequilibris que encara es donen a les Balears i preveure, d'una vegada per totes, aspectes com ara el sobrecost del trasllat de residus des de l'illa de Formentera a l'illa d'Eivissa.

Per tant, Sra. Armengol, des de Formentera farem costat a una nova proposta que tenguem en compte per igual tant el vessant fiscal de la nova llei, com també la necessària compensació econòmica del nostre fet insular.

Així mateix, ens va avançar la intenció d'aplicar un nou impost turístic el qual, al cap i a la fi, consisteix en l'aplicació d'una nova taxa de pagament per serveis ambientals. En aquest sentit, la meua consideració és que, d'una vegada per totes, hem d'acabar amb els complexos i les pors no fonamentades pels col·lectius més conservadors, i que vaticinen la fi del món i la pèrdua de competitivitat del sector turístic. El nou impost turístic serà una oportunitat històrica per obtenir un recurs econòmic perdurable, innocu per a les butxaques dels turistes i visitants de les Balears i absolutament imprescindible per compensar el territori i el medi ambient pel consum de recursos naturals que en fa l'activitat turística. És un instrument que ofereix la fiscalitat verda i que, com també ha dit El Pi, possibilitarà pal·liar el dèficit històric d'inversió en energies netes, en millors dessaladores, depuradores, que bona falta fan, i en la reparació i millora dels més de vint emissaris públics de les Illes Balears; en la conservació dels elements etnològics del nostre paisatge i en altres àmbits, com la cura i el manteniment de boscos i la qualitat ambiental del litoral.

En definitiva, queda pendent establir com fer-ho, però renunciar a la seva aplicació seria imperdonable, i per això Formentera donarà suport plenament al Govern en aquesta nova tasca.

Senyores i senyors diputats, igualment que he dit que la nostra comunitat ha de tenir pretensions legítimes en la millora de la seva representació i ha de lluitar per un finançament just des de l'àmbit de l'Estat espanyol, Formentera també aspirarà a l'augment de la seva representació i del seu finançament en el si de les institucions autonòmiques i estatals. És prou greu, segons el nostre entendre, que vuit anys després de la creació del Consell de Formentera, la nostra illa pateixi mancances com el fet de no comptar amb un jutjat de primera instància, no comptar amb un senador propi i no disposar *in situ* de bona part dels serveis administratius de la CAIB i de l'administració central, entre d'altres.

Aquesta situació, la qual suposa un tractament de manifesta desigualtat entre illes i entre la seva ciutadania, és a la vegada una indefensió davant la pèrdua de competitivitat del nostre teixit socioeconòmic. Al conjunt d'aquests inconvenients també hi hem de sumar el fet que a dia d'avui encara no s'ha aprovat el decret de transport marítim que ha de regular freqüències mínimes i preus màxims entre la línia Eivissa-Formentera-Eivissa i resta també pendent l'aprovació de l'interès general de la línia directa entre la península i Formentera.

En aquest sentit, també dir que defensarem una reforma de la Llei dels consells insulars, no pot ser d'una altra manera, i en seu defecte també defensaré l'aprovació d'una específica per al Consell de Formentera. La nostra màxima institució insular té la necessitat de comptar amb un marc legal adequat per desenvolupar amb normalitat i sense cap tipus de disfunció el conjunt de les seves competències pròpies, tant les que té com a ajuntament com les que té com a consell.

Senyores i senyors diputats, per fortuna el passat 24 de maig es va votar un canvi de formes, l'arrogància no es bona companya de viatge perquè ens cega la visió i també l'esperit. Ara que encetam un nou temps, confii que el nou govern i es especial vostè, Sra. Armengol, com a futura presidenta d'aquesta comunitat, prendrà les mesures necessàries i urgents per restablir l'espai, la dignitat i l'honorabilitat que mereixen la nostra llengua i la nostra cultura.

I des de Formentera aplaudim el seu compromís per derogar la Llei de símbols i per restablir i fer respectar els pactes que varen donar vida a la primera Llei de normalització lingüística.

Treballi pel diàleg i el consens amb el conjunt de la comunitat educativa dins un marc de confiança mútua.

Vaig arribant al final de la meua intervenció i per això em permetran que Formentera en sigui la protagonista. Pel que fa al nombre d'habitants, també la nostra illa ha experimentat un canvi, ha experimentat un gran augment de població els darrers deu anys, hem passat de 7.500 habitants a gairebé 12.300. Aquesta dada és molt significativa per les implicacions que això suposa sobre el nostre territori, sobre els recursos naturals i sobre la manca d'habitatge per a tot l'any. Però també sobre serveis bàsics que des de fa temps es troben infradimensionats, com són depuradores, emissaris, dessaladores, els sistemes de producció i distribució de la xarxa elèctrica i les xarxes de telecomunicacions.

I a tot, en el seu conjunt, s'hi ha de sumar la manca de places d'escola pública, a Formentera hi ha molta natalitat, no sé què passa; la manca d'oferta educativa de grau mitjà i en general la manca d'equipaments i serveis socioculturals i sanitaris, que si bé ja eren molt ajustats en el moment de la creació del consell l'any 2007, en alguns casos ho segueixen sent, fruit d'aquest augment poblacional i de la insuficiència històrica d'inversions a la nostra illa.

Prenent en consideració la reflexió anterior, és evident que els formenterers i les formentereres tenim la certesa gairebé unànime que hem tocat sostre. Per això hem de treballar des de tots els àmbits i en col·laboració amb el nou govern, per reduir la pressió sobre el territori, incidir d'una forma molt especial sobre el litoral i sobre el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, que -recordem-ho- és el segon parc natural en superfície de les Illes Balears, és el parc líder en pressió humana i d'activitats i sincerament crec que ha estat el més maltractat els darrers quatre anys. Per això ara hem de treballar des de tots els àmbits i en col·laboració amb el nou govern, per reduir la pressió sobre el territori incidint en aquest parc. I ja no podem esperar més, confiam que sigui vostè qui ens ajudi definitivament a regular i fer possible la gestió dels espais

naturals. Comptam amb vostè per aconseguir-ho, Sra. Armengol.

Queda pendent una gestió pública i eficient de l'ordenació del fondeig en el parc natural, majors i millors sistemes de vigilància, major protecció de la posidònia, declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO i una aposta valenta i seriosa per a l'aplicació del recentment aprovat Pla de gestió dels Llocs d'Interès Comunitari (LIC) del Parc Natural de Ses Salines de Formentera. Però també queda pendent exigir a l'Estat que prengui les mesures oportunes per paraitzar tots els projectes de prospeccions petrolíferes. I aquí s'haurà de fer una feina molt important.

Així mateix, ja li avanç que la màxima institució de Formentera, presentarà una proposta de llei innovadora davant d'aquest parlament, per regular i limitar l'entrada de vehicles a la nostra illa. En aquests moments estam treballant per enllestir-la i una vegada estigui sotmesa a debat dins Formentera, se sotmetrà a la consideració d'aquesta cambra per a la seva aprovació. Els resultats de les darreres eleccions ens indiquen que la població de Formentera té clar el seu model d'illa. Sabem on volem anar, tenim clares les línies vermelles que no estam disposats a traspasar ni a deixar traspasar.

Sra. Armengol, Sr. Barceló, Sr. Martí, Sr. Jarabo, tots vostès, a diferència d'altres grups parlamentaris, han tengut molt present en els seus discursos la triple insularitat que pateix la nostra illa. Gràcies per mostrar sensibilitat en aquestes circumstàncies. Però d'igual manera he de manifestar que Formentera no donarà suport l'aprovació de lleis, ni decrets, ni en general cap mesura política que vulneri de manera expressa el nostre dret a decidir i que afecti com volem que sigui la nostra illa. Per tant, sobre els assumptes que són estratègics i que ens afecten d'una manera especial, consideram -i estic segura que seran sensibles a aquest fet- que ha de ser Formentera la que tengui la darrera paraula.

I, per tant, cregui'm que ho deim amb coneixement de causa, perquè encara tenim un exemple molt present, la imposició d'un delegat de govern a Formentera al llarg de quatre anys, només pel fet d'haver estat l'única illa no governada pel Partit Popular. Avui matí la Sra. Prohens, portaveu del Grup Popular ens ha deixat molts de missatges, alguns passaran a l'hemeroteca. Ha dit que "el nou govern que ara es constituirà haurà de donar les gràcies per l'herència rebuda" i també ha vaticinat a la Sra. Armengol que "segurament pagarà un alt peatge pel fet de conformar un govern amb tres partits". Sra. Prohens, se n'ha anat, bé, Sra. Prohens, igualment li diré que vostè des del seu escó sap quina illa ha pagat el més alt peatge aquests darrers quatre anys?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, per favor, vagi acabant. El seu temps ja ha acabat.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Vaig acabant. Ha estat l'illa de Formentera. L'illa de Formentera ha pagat el més alt peatge els darrers quatre anys. Per tant, si li demanam a la gent de Formentera què pensa de

l'herència rebuda, no sé si hi haurà algú que estigui molt content.

Ja per acabar, Sra. Armengol, Formentera donarà suport a la seva investidura. La vull encoratjar que materialitzi amb valentia el programa de govern que ahir ens va presentar. Li desitjo sort a vostè i a tots els seus socis de govern, compti amb nosaltres i molta sort!

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Començaré per dir que dia 24 de maig varen canviar moltes coses, i és cert, varen tenir lloc unes eleccions allà on els ciutadans varen votar molt clar. Després votaré una mica amb vostè, Sr. Pericay, de com crec jo que varen votar. Una de les realitats és que hi ha un arc parlamentari diferent, amb moltes més formacions polítiques i amb grups parlamentaris diferents. Vull començar per dir-li una cosa que és òbvia per als que hi érem la passada legislatura i tal vegada no tant per a vostès, però que gràcies que hi ha una majoria parlamentària com la que hi ha i al respecte precisament a les minories i a la conformació dels grups parlamentaris, vostè avui ha pogut intervenir com a grup mixt, i jo me n'alegr moltíssim. La passada legislatura es va negar la veu al Grup Mixt i la veu a l'illa de Formentera.

(Alguns aplaudiments)

Enhorabona, per tant, per ser en aquesta cambra a Ciutadans i evidentment a Gent per Formentera. És un plaer poder debatre també amb vostès.

I m'ha fet una al·lusió directa inicial, com a mínim encara que supòs que era retòrica, perquè després el fons de la seva intervenció anava més bé contràriament a allò que ha dit inicialment, però crec que sí, que he de contestar. No sé si ahir em vaig explicar prou bé, ho intentaré dir més clar. Jo no vull governar per governar aquesta comunitat autònoma, ni jo, ni el Partit Socialista, ni MÉS per Mallorca, ni MÉS per Menorca, ni Podem que ha signat aquest acord de governabilitat; jo vull governar per transformar la realitat que vivim i vull governar per fer unes coses concretes. No governar per ser presidenta de les Illes Balears.

Vostè entendre que és impossible aquesta equació que ha fet o aquesta suma que ha fet. I crec que dins la suma ha ajuntat Ciutadans, crec que dins la suma ha ajuntat el Partit Popular, tal vegada això des del seu punt de vista és raonable; ha ajuntat El Pi, que no sé per què l'ha..., ho hauria d'explicar en tot cas el portaveu d'El Pi i ha ajuntat el Partit Socialista de les Illes Balears. No ha anat tan equivocat mai, Sr. Pericay, no ha anat tan equivocat mai. Jo vull governar perquè he compromès com a partit polític unes polítiques amb els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. I no sé si ens hem explicat prou clar durant ahir i durant avui. Vostè creu que jo puc governar per fer el contrari del que he explicat? Jo no ho veig així, jo no veig

la democràcia d'aquesta manera, ni la política d'aquesta manera.

Nosaltres volem fer un pacte social per l'educació, vostè creu que jo puc governar amb qui va ser capaç de crear la major crispació de la història d'aquestes illes i va ser capaç que 100.000 persones sortissin al carrer i no els va rebre ni cinc minuts? Vostè creu que jo puc governar, pel preu de governar, amb qui va ser capaç de retirar 20.000 targetes sanitàries a ciutadans d'aquesta comunitat autònoma? Vostè creu que jo puc ser capaç de governar amb qui va aprovar una reforma laboral que ha condemnat a molts de treballadors a ser pobres i a viure en una precarietat terrible en aquesta comunitat autònoma? Vostè creu que jo puc governar amb qui va decidir que s'havia d'ajudar al que més té i fer pagar la crisi econòmica a qui menys té, i tenir una situació de desigualtat terrible en aquesta comunitat autònoma i tenir 330.000 persones amb risc d'exclusió social?

No, Sr. Pericay, ni jo, ni el meu partit no es ven per cap cadira. Nosaltres volem governar perquè volem fer una política diferent en el fons i en la forma. I entendrà bé, o hauria d'haver entès bé, el que varen votar els ciutadans dia 24 de maig. I varen votar una nova forma de fer política i unes polítiques diferents. I crec que l'aliança claríssima que varen votar és la que estam explicant durant aquests dies amb l'acord de governabilitat.

Després de dir-me això, que podria governar amb vostès, m'ha dit que no som qui per parlar de transparència. No sé si no n'hi he de parlar, però jo crec que sí som qui per parlar d'això. I sí que plantejam un programa valent en termes de transparència i de lluita contra la corrupció. I, Sr. Pericay, hem tengut, és ver, en dues ocasions en aquesta comunitat autònoma oportunitat de governar i hem aplicat polítiques molt clares i no ha passat mai quan ha governat l'altre partit amb qui vostè creu que té aliances molt més clares.

Quant a la formació, per coses concretes que ha plantejat. Jo som partidari que la formació se farà des dels centres públics i directament des dels centres públics del Govern de les Illes Balears.

Després, no he entès bé la seva aproximació al finançament autonòmic que necessita aquesta comunitat autònoma. He entès que m'ha vengut a dir que com que això és un tema de tota Espanya i com que per guanyar-hi nosaltres hi ha de perdre qualcú, que no està tan clar que hi haguem de guanyar nosaltres. Per tant, no he entès si vostès seran aliats o no en la defensa d'un millor i major finançament per a aquesta comunitat autònoma, perquè jo ja entenc allò de perquè guanyi un hi perdi l'altre, però jo em rebel contra -i crec que era el Sr. Martí que hi feia referència- que hi hagi recursos per ajudar els ciutadans -subvencionar, vaja- els ciutadans de la península perquè puguin anar en AVE, i en canvi no n'hi hagi per a aquesta comunitat autònoma. Per tant jo, com a futura presidenta de les Illes Balears, li puc assegurar que aniré a parlar amb el Govern d'Espanya, sigui qui sigui qui governi a Espanya, i reclamaré allò que és just per a aquesta comunitat autònoma, i per a aquesta comunitat autònoma és just millorar el finançament, i es va fer un salt molt important a la legislatura presidida per Francesc Antich, però hem fet 10 milions de

passes enrere a la legislatura presidida per José Ramón Bauzá, i aquesta és una realitat més que objectiva. Per tant, haurem de tornar a lluitar i ara ens hem posat molt enrere, el Sr. Bauzá això sí que ho ha aconseguit, ha tengut un rècord de deixar-nos els darrers de tot Espanya. Aquest rècord sí que l'ha tengut, entre alguns altres.

Per tant sí que hi anirem, i sí que hi anirem amb força i sí que hi volem anar de forma consensuada, amb com més gent es pugui sumar a una reivindicació que crec que és molt important per a aquesta comunitat autònoma, crec que és molt necessària per a aquesta comunitat autònoma perquè efectivament nosaltres volem garantir serveis públics, volem garantir drets de ciutadania, volem garantir inversió pública. Vostè m'ha dit que està content que apostem d'una forma clara per la recerca, el desenvolupament i la innovació, m'ha demanat que hi posem més pressupost públic i jo ho compartesc; per tant necessitam més recursos públics, i jo li deman que vostè se sumi a aquest front comú per demanar millor finançament autonòmic, per demanar un nou règim especial per a aquesta comunitat autònoma, perquè el que han pactat el Sr. Bauzá i el Sr. Rajoy no serveix, i per tant haurem de fer una cosa seriosa, consensuada i pactada i lluitar-la davant el Govern d'Espanya, i li deman que el seu partit a nivell estatal es posicioni en aquests termes, i per tant jo crec que això també és necessari saber-ho per aquesta comunitat autònoma i pels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Després ha fet una afirmació que a mi..., com a mínim la hi he de rebatre. Ha dit que l'educació pública d'aquestes illes és pèssima, i a mi m'agradaria, ho he dit abans, m'agrada més veure les coses positives que les negatives, i m'agradaria que fèssim una reflexió històrica, crec que també a vostè li agrada. Espanya era un estat on moltíssima gent era analfabeta fins no fa tants pocs anys; aquesta és la realitat en què vivíem. Molts de padrins nostres no sabien ni escriure ni llegir, i en pocs anys hem avançat molt, i el sistema educatiu, que evidentment és complex, que evidentment té mancances, que evidentment s'hi han de posar molts més recursos, que evidentment necessita algunes reformes, però ha aconseguit que els nostres fills siguin la generació més ben preparada de la història, en pocs anys. Per tant jo pos molt en valor la comunitat educativa i els docents d'una forma clara perquè han aconseguit tot això i molt més. Per tant crec que no hauríem d'injuriar l'educació pública, com s'ha fet per part de vostè en aquesta tribuna, perquè crec que no és just, crec que no fa justícia a la realitat viscuda dins Espanya.

(Alguns aplaudiments)

I després vostè això ho ha lligat immediatament amb el TIL. Després li parlaré del que crec que és important en educació. Miri, en aquesta comunitat autònoma -ho he dit moltes vegades al Partit Popular durant aquests quatre anys i no ho han volgut escoltar, i veig que vostè repeteix el mateix- en aquesta comunitat autònoma mai, mai és mai, no hi ha hagut una normativa d'immersió lingüística; mai és mai. Si no tregui'm vostè el decret, la llei, l'ordre o la norma que ho digui. Hi ha hagut una llei de normalització lingüística del 86 i un decret de mínims de l'època del govern del Partit Popular. Qui ha romput tots els consensos de forma unilateral és aquest president, ningú altre. Ens entenem? Per tant què volem fer?, retornar a la

normalitat. I nosaltres què defensam en qüestió de llengües? Evidentment aquí hi ha, segons diu l'Estatut d'Autonomia del 2007, es va pactar en temps d'un president del Partit Popular a les Illes Balears, diu que hi ha una llengua pròpia, que és la llengua catalana, i dues llengües cooficials que són el català i el castellà, que són les que se n'ha de garantir l'aprenentatge dels infants, i en tot això no hi ha hagut mai cap problema, cap problema. Deixem de dramatitzar amb aquesta qüestió i deixem d'utilitzar les llengües com a vehicles d'enfrontament entre ciutadans. Aquesta no serà la meua línia, no és la meua línia, ni crec que ho hagi de ser, crec que és un error, crec que és un error.

Tenim necessitat que la nostra gent jove tengui millors competències lingüístiques en llengua estrangera? Sí, sí, i va ser no el segon, el primer pacte de progrés que va començar amb aquests projectes lingüístics a les escoles, i nosaltres hi apostarem, però ho farem bé, no des de la imposició, des del diàleg; no des d'obviar l'autonomia dels centres sinó comptant amb ells, no des de fer-ho sense recursos econòmics sinó posant recursos econòmics; no des de l'obligació als professors "ara treu-te un B i poder...", no, des de la complicitat, des de parlar, des de dialogar, des d'arribar a acords. Jo crec que és el que ens demana la gent, i el problema de l'educació no és aquest, Sr. Pericay, el problema de l'educació és lluitar contra l'abandonament escolar i contra el fracàs escolar, que quan hem governat en aquesta comunitat autònoma nosaltres l'hem millorat, i en aquesta legislatura ha empitjorat dos punts; després de tot el que ha passat a sobre tenim el fracàs escolar, aquesta és la realitat.

Per tant hem de posar més recursos, ha de ser equitativa i inclusiva, hi ha d'haver atenció a la diversitat, hi ha d'haver suport als infants que tenen necessitats especials, hi ha d'haver suport als docents..., tot això, ...als quals s'ha perseguit. Vostè creu que els expedients que s'han fet contra els directores tenen alguna lògica?, vostè creu que perseguir un funcionari públic perquè penses que pensa diferent es pot fer des d'una administració?, creu que això és la nova política? Jo crec que no, jo crec que no.

Per tant siguem seriosos, fem un pacte social per l'educació, aportem tots allò positiu que puguem i molt més, i per tant a partir d'aquí sí que ens trobarà, i jo a la meua intervenció li dic, escolti, jo he estès la mà a tots els grups parlamentaris, també al seu, crec que hi ha coses en les quals també evidentment hem de participar, vostè ha d'explicar les seves propostes, i en segons quines coses a nivell estatal és bo que a més també s'impliquin com a partit a nivell estatal. Ara, hi ha diferències que vostè explica en aquesta tribuna que són molt profundes però que, bé, intentarem, evidentment vostè des de la discrepància, des del seu no a aquesta investidura i a aquest govern que comença, evidentment nosaltres intentarem aplicar allò que creim, pel que ens han votat i elegit els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Quant a la Sra. Tur, vull agrari-li la seva intervenció, no només la seva intervenció sinó el suport a la investidura, i haver pogut parlar també durant molt de temps de les qüestions que necessita l'illa de Formentera. És molt bo que ara Formentera tengui veu pròpia en les condicions que pertoca, per tant amb un grup parlamentari, com deia abans, i això és un avanç també

d'aquest nou parlament de les Illes Balears. Vostè feia referències molt clares a la situació de l'illa de Formentera. Abans, quan parlàvem amb el Sr. Martí de la situació de Menorca, Formentera -ja ho he dit- té encara necessitat de més atenció per part del Govern de les Illes Balears. Jo sóc una persona que intentaré estar a l'altura de les circumstàncies recurrent molt les quatre illes; durant aquests quatre anys he estat molt present a les quatre illes precisament perquè crec que qui vol presidir el Govern de les Illes Balears ha de voler presidir d'una forma igualitària les quatre Illes Balears, i per tant tenint en compte aquesta realitat pluriinsular.

És cert que l'illa de Formentera té uns problemes de finançament diferents, és cert que l'illa de Formentera ha tengut un bum de població que vostè explicava molt bé i que això dona una mancança d'inversions, d'infraestructures, de serveis que haurem de cobrir entre tots. El nou règim especial, el nostre plantejament que feim i que haurem de debatre i consensuar, és efectivament que hi hagi una atenció específica per la triple insularitat que pateix Formentera. Vostè feia referència al trasllat de residus, que durant aquesta legislatura no ha pogut ser possible aquest acord, o qüestions molt importants per a l'illa de Formentera com les inversions necessàries en serveis públics bàsics.

Li agraeix la defensa que ha fet de l'impost turístic. Crec que és important també tenir el suport del que representa el Consell Insular de Formentera i la veu que vostè avui aquí representa, i també la necessària..., la defensa de dir "no, escolti, que no hi hem d'anar amb por, hi hem d'anar amb valentia, hi hem d'anar amb tranquil·litat", això té a veure també amb aquest nou món en què vivim, i per tant necessitam fer inversions ambientals, inversions turístiques, que crec que és molt important.

Entenc perfectament les demandes que farà Formentera de més pes a nivell autonòmic i a nivell estatal, que anirem discutint en el seu moment, i és compromís nostre el decret de transport marítim, això ho tenim molt clar. La Llei de consells insulars és un tema que té Formentera i que pateixen els quatre consells insulars, la llei que es va fer en el seu moment va ser molt bona per començar a donar sortida a les demandes de competències autonòmiques i de competències pròpies com a govern de cada illa, però és cert que per gestionar les competències autonòmiques els consells insulars han quedat molt encotillats amb la legislació que tenen i per tant haurem de fer una passa de modificació d'aquesta llei de consells insulars.

Li agraeix les paraules sobre la necessitat del consens i del pacte en temes educatius i també en els temes de la Llei de normalització lingüística. I per acabar, com vostè acabava, amb els temes més importants per l'illa de Formentera, explicava allò de l'escola, i ho llig amb l'escola pública, som conscient de les ràtios que té l'illa de Formentera, són altíssimes, i que, per tant, és inassumible poder donar educació de qualitat i tenir 28 infants d'educació primària a l'aula, com succeeix a les aules de Formentera. Per tant, aquests són compromisos que tenim, vostè sap que n'hem parlat i de l'escola de Sant Ferran i d'altres inversions educatives que són fonamentals.

Igual que, no sé si ha fet esment, però que jo també som conscient, allà tenim un problema d'habitatge important, durant

el... Formentera ha de reunir evidentment molt més funcionaris i docents i de totes les administracions que a l'hora de l'estiu pel tema de l'allotjament de vacances tenen un problema de poder continuar amb l'habitatge. Per tant, haurem de fer polítiques públiques per poder garantir que això sigui possible.

I acab amb allò que vostè feia referència, el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, efectivament, és un parc natural que té una pressió molt forta, és un parc natural que necessita d'una bona gestió pública, que necessita del compromís i de la coordinació amb les institucions pròpies d'Eivissa i de Formentera, cosa que no ha existit, i que té el meu compromís que això així serà i que apostarem d'una forma clara per la gestió pública i eficient del fondeig i per la protecció de la posidònia, que són tresors d'aquests que després quan perds és quan te'n penedeixes i que no podem deixar que arribin a aquestes situacions d'explotació, com es viuen en aquests moments. Igual que, evidentment, amb el no rotund a les prospeccions petrolieres. Amb això crec que hi haurà un front comú, que aquest sí que esper que sigui de totes les formacions polítiques.

Quant a l'illa de Formentera i la capacitat de decisió que vol i ha de tenir, jo ho he dit abans i he fet un al·legat, crec que les Illes Balears som una comunitat autònoma pluriinsular i que cada illa és un món i cada illa té unes necessitats diferents i, evidentment, la forma de tractar-les des de la coordinació institucional, des del respecte a les institucions pròpies de cada illa i des de pactar polítiques. A vegades tal vegada tendrem alguna discrepància, però si dialogam segur que ens entendrem. De la meua boca pot tenir el compromís del diàleg i de l'enteniment i, efectivament, una de les primeres decisions que prendré, i pensi que la gaudiré molt, serà eliminar el delegat de Formentera, cosa que és absolutament incoherent amb la nova política que demanden els ciutadans i les ciutadanes a partir de dia 24 de maig en la forma d'entendre la democràcia és que allò que han votat és el que s'ha de respectar, t'agradi o no t'agradi, a qui no li agradava va intentar-ho controlar amb doblers públics, amb mi això no ho tindrà, amb mi tindrà col·laboració, tindrà mà estesa, tindrà diàleg i tindrà consens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. El torn de rèplica del Grup Parlamentari Mixt quedarà conformat amb una intervenció de cinc minuts per al Sr. Pericay i cinc minuts per a la Sra. Sílvia Tur. Té la paraula el Sr. Pericàs... Pericay, perdó.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Li intentaré aclarir, Sra. Armengol, el que m'ha comentat ara ràpidament. Quan li parlava d'aquesta suma alternativa, jo li faig una proposta que evidentment no estava lligada amb el passat, perquè és una cosa de la qual ha dit que no volia parlar, per tant jo he entès que si hi havia una sèrie aquí de grups que podien oferir una estabilitat real, i em pareix que en el context del meu discurs he explicat a què em referia, idò, per a mi aquesta majoria estava formada per

aquests grups que són aquí, El Pi, el Partit Popular, Ciutadans, que tenien, doncs, aquesta suma possible i, evidentment, vostès. No seria la primera vegada, diguem, que en un parlament autonòmic governa el Partit Socialista amb un suport del Partit Popular, no seria la primera vegada, a l'inrevés no ha passat mai. Ho dic perquè a vegades també en aquestes qüestions el passat és indicatiu.

El finançament, no, no m'ha entès, li he dit just el contrari, és a dir, perdó, en el finançament ens hi trobarà amb tota la bona predisposició de col·laborar perquè creim que efectivament el finançament no és un finançament just, l'únic que dic és que necessàriament si efectivament tenim un sistema de finançament que és un sistema de finançament general a l'estat de les autonomies hem de veure com això es pot realment compensar i, per tant, ha de ser un acord que no sigui bilateral, probablement, sinó que sigui un acord multilateral. És l'única cosa que he dit, però necessitat d'un finançament major, evidentment, i també hem de tenir en compte la insularitat, la doble i la triple.

Tot el que s'ha dit avui, que per cert el debat d'avui ha anat molt bé perquè hem pogut saber un poc més del seu programa, cosa que aquest matí ha sortit aquest tema, i jo celebr que al llarg del debat hagin anat sortint també moltes coses que a mi no m'havien quedat especialment clares perquè fonamentalment no havien estat explicades abans.

Respecte d'això també li diré una cosa entre parèntesi que m'ha preocupat un poc, que el Grup Podem sigui un grup que teòricament col·laborarà amb vostè en aquest govern, però que de la manera que avui ha exposat aquest sistema de col·laboració a mi m'ha fet pensar que... m'ha reafirmat en la creença que el govern que ens espera serà un govern més aviat inestable, seria un govern sotmès a determinades pressions des de fora, des de fora perquè no des de dins del govern, però sí des d'un pacte parlamentari al qual han arribat vostès, i això, em sap greu, però no és una bona manera, crec jo, de funcionar durant quatre anys de legislatura.

L'educació pèssima, no, no em malentengui, l'educació pèssima no és cap... en fi, no és cap insult per a ningú, és un simple qualificatiu. Basta agafar quin és el nivell educatiu de Balears en el conjunt de tots els informes que hi ha sobre el nivell dels nostres estudiants per saber què és amb relació a la mitjana espanyola i després agafi Espanya i col·loqui-la en el conjunt de països de la Unió Europea o dels països econòmicament desenvolupats amb les proves PISA que es fan en els informes PISA, que es fan trianualment i veurà també, en general, quins resultats té Espanya com a país. Era això simplement. Ja sé que en aquest país tenim un grau altíssim d'analfabetisme, ja sé que s'han fet molts d'esforços a l'educació pública, també crec que a l'educació concertada i que efectivament som en un lloc, sobretot en termes d'equitat, que hem millorat molt, però no en termes de qualitat. Aquest és el problema que tenim i això és el que el nostre model no ha resolt.

Immersió lingüística, ja sé que no ho diuen així, el món de la política és un món ple d'eufemismes. El decret de mínims és un decret que diu que, com a mínim, hi ha d'haver un 50% de l'ensenyança en català, ara bé, això pot ser perfectament, i així

s'està aplicant des de fa bastants d'anys a aquesta comunitat en la gran majoria de centres com un decret de màxims, no com un decret de mínims. Un decret de màxims vol dir que si efectivament aquest centre en qüestió, el que sigui, decideix que ha de ser tot en català, que el català ha de ser l'única llengua vehicular, contradient per cert la LOMCE, que ja sé que volen derogar també o intentar derogar, perquè vostès ho deroguen tot en educació, quan arriben pfff tot fora, eh?, és a dir, el que fan els altres partits, les altres lleis, duren realment el que dura aquest partit en el Govern perquè en el moment que vostès arriben en lloc d'aprofitar allò bo que es pot haver fet vostès ho eliminen i tornen a col·locar, m'imagín, és el que varen fer amb la LOE respecte de la LOCE i va ser la manera de recuperar la LOGSE, en fi, és així, jo tampoc no hi puc fer gran cosa en això.

En tot cas, el tema que jo li plantej des del punt de vista lingüístic és una qüestió de drets lingüístics, no és un tema educatiu, és a dir, els ciutadans d'aquesta comunitat, com de qualsevol comunitat espanyola, tenen dret a usar, és a dir, a servir-se o a reclamar que la llengua oficial de l'Estat, i en aquest cas cooficial de Balears, sigui també una llengua vehicular, ningú no parla evidentment d'imposar res, es tracta que realment els pares, perquè normalment són els pares, puguin triar l'educació del seu fill i no a través d'una atenció individualitzada, que això generalment és una manera de marcar un pobre nin perquè l'agafen, el treuen de l'aula i, per tant, molts de pares no volen això, sinó a través d'un sistema que de manera intel·ligent, ordenada, consensuada, pugui, per exemple, jo crec que seria molt positiu, posar la immersió lingüística a l'inrevés a determinats pobles del centre de Mallorca, no els aniria gens malament pel seu nivell de castellà vull dir, eh?, és a dir, per què no? És a dir, tot són coses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, li preg que vagi acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Acab de seguida, tot són coses que al final depenen d'una bona predisposició i sobretot d'una anàlisi intel·ligent de la situació, i no ideològica, intel·ligent dic jo perquè tots estam d'acord que l'objectiu, efectivament, és que el nivell de coneixement d'una llengua i d'una altra, una cultura i d'una altra, és a dir, tot allò que realment ens pot donar l'ensenyament sigui el màxim possible en les condicions evidentment que ens trobam. I això és tot el que realment nosaltres demanam i això és tot el que perseguim.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Tur. La Sra. Tur no vol intervenir.

Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

Bé, gràcies, Sr. Pericay, per coses concretes que vostè ha dit, a veure si puc aclarir-les, a veure, em diu que jo podria governar amb el suport extern d'altres formacions polítiques, una de dretes, vostès i El Pi, que vostè parla per ells i no, no..., escolti, quina estabilitat li veu a això?, per fer quin programa de govern?, perquè jo n'he presentat un del que vostè em diu que discrepa, el PP m'ha dit que hi discrepa absolutament, a El Pi he vist una postura molt més raonable i molt més propera, però és clar, quina estabilitat volen donar vostès a un govern del qual no creuen que les polítiques que hem de fer siguin aquestes, és que no entenc perquè em volen fer presidenta per presidir un govern i perquè jo faci unes polítiques que vostès no creuen.

Per tant, no, això no té lògica ni democràticament és raonable ni és viable, jo represent el que represent, un partit d'esquerres amb 136 d'anys d'història, que té molt clar per què es presenta a les eleccions i què vol fer si té l'opció de governar, i el que vol fer és radicalment contrari del que ha fet el Sr. Bauzá en aquesta comunitat autònoma durant quatre anys, per tant, no es preocupi, no m'ho digui més perquè això no és possible, jo tenc molt clar l'acord de governabilitat amb qui l'he volgut fer i efectivament he pogut pactar amb les forces d'esquerres d'aquesta comunitat autònoma MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem i efectivament tenim un pacte que és un acord de governabilitat que dóna una estabilitat a aquest govern i després... faré aquesta reflexió.

És clar, vostè m'ha dit "això no és estable", escolti, vostè veu estable un govern que malgrat que tengui majoria absoluta tengui tres consellers de Salut, tres d'Administracions Públiques, tres d'Educació, dos d'Hisenda, dos de Turisme i que contínuament faci política contra els ciutadans? Jo crec que l'estabilitat d'un govern i l'estabilitat en la política i el que demanda la ciutadania és capacitat de diàleg. Crec que el pacte és estable, crec que el diàleg és estable, crec que és necessari, crec que la gent ens demanda que des de posicions que són diferents, evidentment jo no pens exactament igual que Podem en moltes coses o que MÉS per Mallorca o que MÉS per Menorca, és clar que no, i cercarem acords, dialogarem i trobarem solucions als problemes, però no només amb les formacions polítiques entre si.

Si durant aquests quatre anys haguéssim entès alguna cosa del que estava succeint, de com la gent demanda que canviem la forma de fer política i moltes coses del nostre sistema democràtic, no hagués passat que no s'escoltàs ningú. Jo no només vull parlar amb les formacions polítiques que després necessites els vots per tirar lleis endavant, sense cap dubte, jo vull parlar amb molta altra gent de fora d'aquesta cambra parlamentària. Crec que és la forma que em demanda la gent de fer política i de ser capaços de consensuar i d'arribar a acords, això és el que nosaltres duim al nostre ADN.

Nosaltres som una formació política que pensa que independentment de si els vots ens són necessaris o no per aprovar una llei, nosaltres creim que és millor sempre sumar-hi més gent, sumar-hi més complicitats, sumar-hi més propostes, sumar-hi moltes més sensibilitats, crec que és molt millor per al país. Aquest país és plural, és molt plural, la gent és diversa

i pensa diferent, i el Govern ha de representar tothom, efectivament, i per representar tothom has de ser capaç de parlar amb tothom i de dialogar i d'arribar a acords, i això és el que farem durant aquesta legislatura, perquè és clar, a la resta sí que no li veig en absolut, Sr. Pericay, cap sentit.

Finançament, em diu: el que no ha de ser és bilateral, ha de ser multilateral, no, no, hi ha coses bilaterals de les Illes Balears amb l'Estat i em preocupa que tenguim aquesta concepció i a més està pactat a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en comissions bilaterals de finançament entre l'Estat i aquesta comunitat autònoma, i ho hem reivindicat històricament perquè nosaltres no som una comunitat igual, igual que totes les altres, i abans parlàvem de dins les Illes com hem de tractar diferent allò que és diferent, bé idò el Govern d'Espanya ha de prendre a tractar-nos diferents, perquè som diferents, per moltes coses, per identitat, per història, per moltes coses, però sobretot perquè som illes i això crea uns desavantatges que no passen a altres llocs i per tant, necessitam relació bilateral amb Espanya.

El règim especial és bilateral, però el deute que té el Govern d'Espanya és bilateral, hi ha moltes coses a parlar i compensar la insularitat no és només dir "bé, idò ajudarem que el transport aeri... posar-hi més doblers o al sistema energètic...", no, no, també tenim coses que són inherents que ens fan molt menys competitiu, per exemple, és clar nosaltres, els nostres joves quan volen estudiar una... un estudi universitari, molts d'ells han de sortir a fora i és molt més car per a les famílies que viuen aquí. Crec que això s'ha de compensar per part del Govern d'Espanya perquè no és just que els nostres joves no tinguin les mateixes possibilitats que tenen a la resta de la península.

Per tant, quan parlem d'això, parlem de temes molt complexos que necessiten d'una relació bilateral amb el Govern d'Espanya i d'acords bilaterals amb el Govern d'Espanya, que esper que vostès també entenguin i que ens ajudin a treballar.

Quant al tema de l'educació, nosaltres no som un partit que derogui lleis educatives, no, és que la LOMCE només l'ha aprovada el Partit Popular, tot sol, no hi ha ningú, cap altra formació política de l'arc parlamentari ni ningú de la comunitat educativa que la defensi, és aprovar una llei contra tothom. Aquesta és la forma de fer política que no hauríem d'acceptar com a bona, com a bona, per tant, farem allò lògic que és derogar una llei que no vol ningú i la pactarem amb la comunitat educativa, si tenim l'oportunitat de governar Espanya que és el que vostè no entén de la lectura que li han fet dia 24 de maig els ciutadans, crec que és el que no entenen, perquè demanen "passem a fer una nova forma de fer política", el que no és possible és imposar una llei educativa a tothom quan tenim competències pròpies de comunitat autònoma, clar, perquè hem tengut un govern que el que li deien a Madrid ja anava bé, però bé, a altres comunitats autònomes que han tengut governs que han pogut defensar les seves competències això no els ha anat bé.

El nostre darrer ministre d'Educació el Sr. Gabilondo va intentar fer una llei educativa consensuada, aquest és l'esperit que nosaltres tenim. Ara bé, la Sra. Cospedal va dir "no, porque hay elecciones autonómicas", això són els seus aliats que vostè

em defensa, amb els que han de cogovernar, per tant, aquesta és una realitat que jo valor així, no?

Quant a si la... em diu ara que la immersió és un eufemisme, perquè parla d'immersió lingüística si sap que no existeix com a norma?, perquè volen fer creure a la gent que això és el que passa i no és el que passa. Hi ha autonomia de centre, plantejament educatiu de cada centre, això és el que hi ha, i per tant, la comunitat educativa que són pares, administració i docents decideixen el projecte lingüístic de cada centre atenent la normativa que existeix a aquesta comunitat autònoma. A vostè no li sembla bé que hi hagi autonomia de centre?, no els sembla bé que el projecte educatiu es decideixi a la comunitat educativa de la qual formen part els pares, les mares...?, perquè la LOMCE lleva que els pares estiguin als consells escolars, qui lleva la veu dels pares i mares és el Partit Popular, no nosaltres. Per tant, això no és respectable, jo sí que ho defens, jo sí que ho defens, respecte a l'autonomia de centres, al projecte educatiu i al projecte lingüístic de cada centre, respectant la legalitat vigent, no hi ha cap norma a aquesta comunitat autònoma que digui immersió lingüística, hi ha una norma de decret de mínims de l'època del Partit Popular i hi ha una qüestió bàsica d'aprenentatge de les llengües oficials com li he explicat, però...

No ho volia fer, però ho de fer, en aquesta comunitat autònoma hem viscut un intent d'imposició del trilingüisme, previ a això per intentar... fer, donar una explicació irreal del que estava succeint a les escoles, es va demanar a tots els pares i mares amb quina llengua preferien que fos la llengua d'aprenentatge dels seus infants, un 80% va dir que en català, això no li sembla raonable?, no li sembla que si deim que hem de consultar el que es vulgui i ells han dit clar això, els ho hem de canviar?

Per tant, li ho diré molt clar, en mi no trobarà una presidenta ni un govern, en nosaltres, que faci de les llengües elements de discòrdia, no, les llengües són patrimoni del poble i les hem de respectar i jo les estimo moltíssim i aquí tenim, efectivament, dues llengües oficials, castellà i català, i tenim la llengua pròpia que és el català i tenim la obligació com a poder públic de normalitzar-la i de donar-li el suport màxim perquè és part del patrimoni de la identitat d'aquesta terra de la qual jo me n'orgullesc, no sé si li passa a vostè el mateix, jo me n'orgullesc i, per tant, no veig cap problema a això, crec que l'educació té problemes, altres, que és dels que jo li parlava, del fracàs escolar, de l'abandonament, de la manca de recursos, aquests sí que són problemes que hem de parlar i que hem de trobar solucions conjuntament i com que supòs que se li ha acabat el temps i no ha pogut acabar la intervenció sí que jo acab dient-li el que li he dit abans: malgrat les discrepàncies ideològiques que hi són, tendran la mà estesa perquè pugui fer totes les aportacions que vostès com a partit polític creguin oportunes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, tot i que s'ha anunciat la votació a les 20.00 hores i atès que es preveu que el debat acabi abans del previst, es procedirà a avançar la votació a immediatament després d'haver acabat el debat, això sempre i quan hi siguin presents tots els diputats i diputades. En cas que no hi fossin presents, la votació s'avançarà a les 19.30 hores.

Té el torn de paraula la Sra. Pilar Costa, portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyor president del Govern, en funcions, senyora candidata a la presidència del Govern de les Illes Balears, senyores i senyors diputats. És un honor per a aquesta diputada intervenir en aquesta sessió d'investidura en representació del Grup Parlamentari Socialista per anunciar el vot favorable de la candidata Sra. Francina Armengol i agrair al meu grup, de tot cor, la confiança dipositada.

La vella política agonitza, vivim moments de gran transcendència en què el protagonisme de l'acció política s'ha transferit en bona mesura als ciutadans i ciutadanes, als moviments socials i a les denominades forces polítiques emergents; les estructures clàssiques es troben en revisió i ara tots ho sabem.

També són moments de transformació els que vivim a les Illes Balears, moments sota l'auspici d'una majoria social que ha mostrat el seu rebuig al rumb neoliberal i conservador de la gestió pública, a l'"austericidi", a les formes arrogants, a la tolerància amb la corrupció i al menyspreu a les llibertats, a la terra, a la llengua i a la cultura. Una part significativa de l'electorat ha dit prou i ha decidit figurar destacadament en els títols de crèdit de la història.

Els partits polítics hem rebut l'*e-mail* del canvi, el passat 24 de maig els ciutadans ens han fet arribar missatges ben clars, que les forces progressistes governin i treballin juntes, que siguin lleials entre elles i que actuïn amb seny; que tornin enrera les polítiques desigualtaries, insostenibles i ineficaces; que es rescatin els ciutadans i les ciutadanes amb dificultats; que millori l'economia i la fiscalitat per a millor repartiment de la riquesa; que s'executi una adequada política territorial i mediambiental i que prevalguin la democràcia, els drets i el benestar de les persones.

Els representats exigeixen més dels seus representants, no toleren lliçons ni imposicions i reclamen valors irrenunciables: diàleg, transparència, participació, honestat i consens.

Vivim, per tant, moments apassionants, tal vegada ja res no serà igual, si es fan les coses bé no tornaran els privilegis arbitraris ni l'autoritarisme cec. Les onades ciutadanes verdes, blanques, blaves, negres han arribat a les mateixes portes del Consolat de la Mar, amb la divisa del canvi les velles formes haurien de quedar per a sempre en el camí. I ara aquest Parlament, el Govern que es constituirà, tots nosaltres hem de saber estar a l'alçada de les circumstàncies.

Amb les seves intervencions la candidata ha demostrat que ha entès i ha assumit el missatge de la ciutadania. Ahir, amb un discurs vibrant d'energia i d'il·lusió, va transmetre a la cambra els grans eixos de la nova política, tot presentant un programa de govern realista el qual no és una simple juxtaposició de propostes, sinó un compendi ben articulat d'accions concretes pensades per a les persones i des d'una perspectiva d'esquerres. La candidata va acreditar que, essent la representant i la veu dels socialistes i d'altres forces de progrés, serà també la veu de la majoria social que vol construir el futur de la nostra comunitat, i serà, n'estam ben convençuts, la presidenta de tots.

El nostre grup diu sí amb majúscula, per tant a la candidata, al seu programa de govern, per ser en aquests moments la persona idònia per presidir el Govern de les Illes Balears en els propers quatre anys i perquè està preparada per liderar un govern de dues forces colligades, emparat en un acord tripartit, fórmula inèdita a la nostra història autònoma. Perquè la Sra. Armengol té experiència, capacitat, un coneixement profund de la nostra realitat i una sensibilitat especial envers les inquietuds específiques dels ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, territoris que coneix molt bé i que amb major o menor mesura han comptat sempre amb representants socialistes al Parlament de les Illes Balears.

La seva tasca és des d'avui ben difícil, la primera dona presidenta de les Illes Balears i el seu govern no rebran una herència, rebran un transatlàntic que anava a la deriva, una comunitat, un país que cal dempeus en un context de devastació econòmica i social, a causa no només de la crisi, sinó també d'un conjunt de polítiques erràtiques i autoritàries que sovint han marginat les persones. Polítiques que, amb l'excusa de l'ortodòxia econòmica i l'austeritat, han provocat abismes de desigualtat i injustícia, i que amb l'excusa de la modernitat ens han fet retrocedir desenes d'anys. Aquest matí he escoltat dir al grup majoritari de l'oposició que afronten aquesta etapa des de la centralitat i el seny, benvinguts, tant de bo que aquests principis haguessin guiat la política del Govern que ara és en funcions.

El nou govern es trobarà un país decebut amb la classe política, fart de corrupció i de manca de transparència, cansat de solucions ineficaces, furiós amb les desigualtats, un país en què el govern cessant ha batut rècords d'endeutament i d'ineficàcia amb la gestió pública, especialment en les àrees més sensibles des del punt de vista del dret de les persones i de la seva dignitat, sanitat, educació i acció social, i rècords de prepotència, d'absència de diàleg, de manca de racionalitat i de desprestigi de les institucions.

Però, per sort, el nou govern també trobarà gent plena d'esperança, gent valenta, gent que vol girar pàgina; ara és l'hora de tornar al camí del seny i de la bona administració perquè és l'hora de les persones, dels drets i dels valors. El darrer procés electoral ha fet sorgir un nou mapa polític i ha posat sobre la taula la necessitat imperiosa del diàleg i del compromís. El meu grup ha captat el missatge i ha treballat de valent per aixecar l'alternativa de progrés que demana una clara majoria social. I en aquest moment decisiu un nou govern i una nova presidenta estan preparats.

Avui no només volem atorgar la confiança a una candidata la qual consideram idònia, el que pretenem és, sobretot, encetar una nova etapa i donar llum verda a un programa de govern per millorar la vida de les persones d'aquestes Illes; un programa que serà a l'alçada del temps i de les aspiracions de la societat de les Illes Balears i fins i tot d'aquells ciutadans que el 24 de maig no votaren o que ho feren a formacions polítiques que ara seran a l'oposició.

Les línies mestres que se'ns han presentat prioritzen els grans objectius per als propers quatre anys. Així, la idea del rescat de la ciutadania, transmet amb fidelitat el propòsit d'ocupar-se prioritàriament dels més febles, dels que pateixen pobresa i exclusió, dels que no troben feina, dels que són dependents o han d'ocupar-se dels dependents; dels que tenen dificultats per seguir un tractament mèdic, especialment des de les illes menors. I vull fer un especial esment d'un dels acords de governabilitat del qual crec que ens hem de sentir tots orgullosos, aquell que diu que es garantirà la residència de malalts i familiars d'aquests malalts de les illes que s'hagin de desplaçar per rebre assistència mèdica.

Mirin, senyors diputats i senyores diputades, no hi ha dia que no agafi l'avió d'Eivissa cap a Palma que no trobem un malalt o alguns dels seus familiars per rebre qualche tractament metge a l'hospital de referència. I això és molt dur, i m'alegra que la senyora candidata a presidir el Govern hagi dit que es mirarà amb lupa i detingudament els contractes adjudicats per privatitzar la radioteràpia a Eivissa.

A més a més, hi ha un propòsit ferm de retorn a una política econòmica més social i més distributiva, però també es desprèn del discurs de la Sra. Armengol un desig d'equilibri, d'aprofitament intel·ligent de l'economia productiva. Aplaudim que s'hagi tornat parlar en aquesta cambra d'un impost turístic i que es vulgui implicar particularment els sectors empresarials en la tasca de dissenyar-lo, regular-lo i aplicar-lo en profit de tots.

Un segon àmbit d'actuació prioritària és el de les institucions i de la qualitat democràtica. I ens omple de satisfacció que es vulgui retornar al Parlament una posició central en la vida pública i recuperar els millors mecanismes de participació i consulta, com també que el nou Govern enforteixi els controls sobre la gestió pública.

Amb igual determinació cal actuar contra la corrupció en tots els fronts i fer de la transparència un vertader principi rector del funcionament de totes les institucions, tot i rectificar regles i comportaments dels darrers temps.

Em satisfà, així mateix, la part del discurs que es refereix als consells insulars, peces fonamentals de la nostra arquitectura. Caldran estudis i propostes, però estam convençuts que finalment el sistema institucional plasmat a l'Estatut d'Autonomia de l'any 2007 serà més racional, eficaç i eficient, especialment des del punt de vista de les competències i de la despesa pública i que el federalisme arribi també a les Illes Balears.

Cal repensar estructures i efectius, però sens dubte implicar els treballadors públics, tan injustament tractats en els darrers temps.

Una atenció preferent ha merescut en el discurs de la Sra. Armengol l'educació, ara ho hem tornat escoltar. El conflicte educatiu generat amb l'anomenat TIL i agreujat per la LOMQE és a la base d'una forta i justa reacció social sense precedents, la candidata Armengol ens va dir ahir que farem realitat un pacte social i polític per l'educació, comptant amb la magnífica feina feta fins ara per part de la comunitat educativa. Aquest certament és el camí, l'únic camí, la millor estratègia de país que una societat madura pot emprendre en aquests moments.

Estam convençuts que per a la candidata i per al futur govern l'educació serà, si se'm permet l'expressió, una vertadera qüestió d'estat, una prioritat absoluta. Entre totes les forces polítiques i socials, amb l'ajuda de la comunitat educativa, de la Universitat i els experts hem de promoure accions estratègiques a curt, mig i llarg termini que ens portin a uns ensenyaments de qualitat i a un model d'excel·lència que subministri a la societat persones degudament formades per als reptes del segle XXI.

Per una altra banda, no podem seguir vivint únicament del sol, la platja i el ciment, seria catastròfic apostar només per aquest model, necessitam obrir amb urgència noves finestres. Retornar a la nostra Universitat la posició i els recursos que es mereix, invertir amb major decisió en els programes de recerca, de desenvolupament i d'innovació i trobar les vies productives adients per al progrés de la societat en el seu conjunt sobre la base d'una generació millor capacitada. I per a tot això necessitam més recursos, també per a una sanitat pública de qualitat, per a uns serveis socials eficaços i per a un sistema educatiu que persegueixi l'excel·lència, calen per a tot això més recursos; cal un millor finançament. I cal també, com a resposta a les disfuncions del passat i del tracte injust que la nostra comunitat autònoma ha rebut.

El nou govern tindrà tot el nostre suport en aquesta reclamació davant l'Estat i confiam que totes les forces de la cambra hi col·laborin activament perquè ens hi jugam molt. I coneixent la candidata, he de dir que tremoli el Govern de l'Estat, en el sentit que aquesta serà una prioritat irrenunciable governi qui governi i que no cessarà fins a tenir aquesta millora de finançament. Podríem dir que Armengol serà com un martellet a la porta de la Moncloa, governi qui governi.

Finalment, vull referir-me a la sostenibilitat com a eix transversal que ha de guiar l'acció de govern davant els reptes territorials i mediambientals que se'ns plantegen. El canvi progressista i segur de les noves polítiques en aquesta matèria ens han de permetre salvaguardar el nostre patrimoni natural i paisatgístic; assegurar la bona gestió dels recursos hídrics i energètics; lluitar més decididament contra els efectes del canvi climàtic; protegir el litoral i decidir amb intel·ligència què cal fer amb les grans infraestructures.

Aplaudim que la candidata reafirmi la seva oposició a les prospeccions petrolíferes i que estigui disposada a treballar per revisar la política desreguladora del Partit Popular en els darrers anys.

Governar no és només aplicar mesures més o menys encertades en els diversos sectors de l'acció pública, no només és dirigir l'administració, gestionar els diners públics, presidir les institucions, governar és alguna cosa més, és també una manera de relacionar-se amb les persones i amb les seves necessitats, és representar-les adequadament, és estar pendent de les necessitats de la majoria sense desatendre les minories. Governar, en definitiva, és també una qüestió de formes, de tracte i la candidata ha copsat perfectament aquesta idea, perquè ha promès diàleg i transparència i ha ofert d'entrada la seva mà oberta als partits de l'oposició i s'ha posat al servei de la ciutadania i dels grups socials.

Cal superar els temps de l'autoritarisme i l'arrogància, de governar a cop de decrets llei, d'amagar els comptes, de no preocupar-se dels desvalguts, del menyspreu a la cultura, d'utilitzar de manera partidista els mitjans de comunicació públics. Els nous temps exigeixen noves formes, exigeixen una certa elegància democràtica; estam segur que hi haurà canvi de formes, un nou estil al Consolat de Mar i a les conselleries. El nostre grup vol que entre tots puguem construir el clima adient per al debat constructiu pel pacte que serà davant les grans decisions a prendre. Farem entre tots un parlament modèlic.

Senyores i senyors diputats, senyora candidata a la Presidència del Govern, com abans deia el meu grup votarà a favor de la investidura perquè els ciutadans volem progrés, volem canvi i perquè amb el nou govern i amb la nova presidenta aquest canvi és possible. Jo, evidentment, no som objectiva ni ho puc ser, però no puc deixar de dir que tenim una dona, la millor dona que pot gestionar el canvi a les nostres illes.

(Alguns aplaudiments)

En aquesta tasca intel·ligent, ingent, el nostre grup aportarà la lleialtat d'un bon soci de govern i ho farà des de l'experiència d'haver tengut responsabilitats important en legislatures anteriors i d'haver adquirit un coneixement intens de la nostra realitat pluriinsular i de les necessitats de la societat illenca. La nostra aportació tindrà el component genètic que ens identifica, ser una força política progressista, reformista i dialogant, que defensa l'estat social i democràtic de dret, des d'un ideari socialdemòcrata, tot lluitant per la recuperació de l'estat del benestar, de les llibertats, dels drets socials i de la participació; ser un grup amb sentit institucional que promou l'articulació de formes organitzatives federals i cooperatives i que treballa per a la millora de l'administració i dels serveis públics. Ser una formació que aposta decididament per la igualtat, per la defensa de les minories i per la diversitat cultural i lingüística i que posa èmfasi a la promoció de la llengua pròpia de les Illes Balears, que és el català, tornant al consens que mai no s'hagués hagut de rompre de forma unilateral en aquesta comunitat.

El nostre grup, el Grup Socialista, manté el desig molt viu, perquè, com deia el poeta eivissenc, Marià Villangómez, "voler l'impossible ens cal, i no que mori el desig", que no decaiguin els somnis i deixem enrere els malsons. Per això, el nostre Grup Parlamentari Socialista encoratja a aplicar, amb seny i il·lusió, el programa polític que avui se'ns ha exposat i per tant a

escriure amb altres forces de progrés el que pensam seran les millors pàgines de la història d'aquestes Illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Costa. Gràcies al Grup Parlamentari Socialista, gràcies per les seves paraules, però jo estic infinitament agraïda per moltes coses al partit que tenc l'honor de representar des de la Secretaria General, però que avui puc pujar aquí com la proposta també del Grup Parlamentari Socialista per poder presidir el Govern de les Illes Balears, un partit al que dec molt, a tots ells, a tots els militants, a tots els simpatitzants, a tanta gent que ha fet possible tants de somnis que s'han pogut anar complint al llarg de la història d'aquestes illes, un partit que té 136 anys d'història ha viscut molt i té molt per viure i ha viscut moments de plenitud i moments difícils.

Vull agrair als meus companys i companyes l'honor immens que han fet de proposar-me a mi primer com a candidata del PSOE a les eleccions i avui poder viure aquests moments en primera persona. No ho oblidaré mai. El Partit Socialista ha pogut governar Espanya, ha pogut governar aquesta comunitat autònoma amb un president magnífic, com Francesc Antich, molts d'ajuntaments i moltes institucions. I vull agrair als companys i a les companyes que són avui aquí del Grup Parlamentari Socialista i els que han estat a la passada legislatura, perquè han viscut uns quatre anys difícils i durs d'oposició valenta, d'oposició sentida a tantes polítiques i de plantejament d'un programa electoral i d'un projecte que expressava molt bé la Sra. Costa en la seva intervenció, un projecte diferent per a aquestes illes, un projecte de respecte a la ciutadania, un projecte valent de garantir tants de drets perduts i tantes llibertats robades.

Gràcies pel suport que fa el Partit Socialista en aquest pacte i en aquest acord de governabilitat. Sé que la Sra. Costa i els companys i les companyes socialistes que asseuen a la bancada de l'esquerra m'entendran quan digui això, ells em proposen avui com a candidata a la Presidència del Govern de les Illes Balears i sé que el Partit Socialista entén perfectament que una vegada assumim el nou govern de les Illes Balears no farem polítiques partidistes ni polítiques de partit, sinó que farem polítiques per a tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Sé que ells pensen així i per això ho vull fer públic en aquesta tribuna parlamentària, sé que el Partit Socialista pensa que s'ha de governar per a tothom, i aquesta és sens dubte la meva intenció.

Vull acabar amb aquesta intervenció el debat d'investidura de la pròxima presidència de les Illes Balears, des de la humilitat deman, evidentment, als senyors i a les senyores diputats d'aquesta cambra el suport a la investidura de la meva persona com a presidenta del Govern de les Illes Balears. Vaig

dir a un míting que tot el cos em tremolaria i em tremola, em tremola perquè sé quin moment històric estam vivint, perquè sé el repte que significa ser la primera dona presidenta del Govern de les Illes Balears, perquè sé el repte que significa heretar en un moment social, polític, econòmic complex i complicat, com hem pogut debatre durant aquests dos dies.

Vull governar aquesta comunitat autònoma amb lleialtat als ciutadans i a les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, de les quatre illes, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, evidentment amb lleialtat als acords programàtics que hem pactat les formacions de Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i el Partit Socialista de les Illes Balears; acords programàtics que dibuixen molt clar una nova forma de fer política i unes polítiques molt diferents per a aquesta comunitat autònoma, i només les anomen perquè les hem explicades durant aquests dos dies de debat.

El rescat a la ciutadania, el primer de tot, pensar en aquells que estan en pitjors condicions; reajustar el model econòmic perquè siguem més competitius, perquè tinguem una riquesa molt més compartida; garantir drets de ciutadania perduts en sanitat, en la llei de dependència; poder garantir aquest pacte social per l'educació tan necessari en aquesta comunitat autònoma; entendre bé que som una comunitat pluriinsular i, per tant, donar el pes que pertoca a les institucions de cada una de les illes, als quatre consells insulars, i fer un plantejament molt valent davant el Govern d'Espanya perquè tots hem dit durant aquests dos dies, i és ben cert, que necessitam més recursos, que necessitam molta més implicació per part del Govern d'Espanya en aquesta comunitat autònoma, amb els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Tenc una gran estima per la terra a la qual vull representar, per les quatre illes, per Mallorca, per Menorca, per Eivissa i per Formentera. Em sent orgullosa del que som, jo defensaré amb força aquesta comunitat autònoma, la defensaré aquí i la defensaré on calgui, la defensaré amb orgull, amb la història que tenim, amb la identitat pròpia, amb una comunitat autònoma que és molt diversa, una comunitat autònoma que té grans potencialitats, una comunitat autònoma amb gent meravellosa, amb molta capacitat d'empenta, una comunitat autònoma que a mi m'enorgulleix, m'enorgulleix molt i la defensaré amb orgull sempre. Som una dona d'esquerres que vol governar amb la mà estesa a tothom, que vol governar des del diàleg, conscient dels reptes que tenim.

I acabaré fent-los un compromís personal perquè crec que els he dit tot el que els podia dir durant aquests dos dies i que anirem parlant durant tota la legislatura, jo em deixaré la pell per treballar intensament en benefici dels ciutadans d'aquestes illes, ho faré des dels meus principis i valors, però pensant en tots els ciutadans, en tots, en el més del milió d'habitants que viuen en aquesta comunitat autònoma independentment del que vàrem votar dia 24 de maig, ho faré amb valentia, ho faré amb força, ho faré amb passió, com a mi m'agrada viure la política i la vida, però sobretot vull governar des del diàleg, des de la capacitat de consens i vull que els ciutadans tornin creure en les institucions, vull que els ciutadans tornin creure en la política, que entenguin que els polítics som en el seu servei i això és el que jo vull fer i per tant, vull un govern que estic segura que

compaginarem un govern obert, un govern de la gent, volem governar per la gent, si no, no té res sentit.

Com els deia ahir, jo seré fidel al nostre poble i farem realitat els somnis de canvi de tantíssims de ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. La decisió ara és a les seves mans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat i sent-hi presents tots els senyors diputats i diputades, es procedirà a la votació sobre l'atorgament de la confiança per part de la cambra a la candidata proposada per a la presidència de les Illes Balears.

La confiança s'entendrà atorgada si la candidata obté el vot favorable de la majoria absoluta de la cambra. La votació, segons el que disposa l'article 91.2 serà pública i per crida. La Sra. Secretària Primera anomenarà els diputats i les diputades i aquests respondran sí, no o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge començant pel diputat o diputada el nom del qual sigui tret a sort. Els membres del Govern de les Illes Balears en funcions que siguin diputats, així com els membres de la Mesa votaran al final tal i com indica l'article 92.

Sra. Secretària, vol treure la bolla per determinar el nom del diputat o la diputada pel qual començarà la crida?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ha sortit la bolla 39, que correspon al diputat... Sr. Carlos Saura i León, pel qual començarà la crida.

Pe tant, Sr. Saura i León.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Vicent Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Antònia Sureda i Martí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Abstenció.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Santiago Tadeo i Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Xico Tarrés i Marí.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Silvia Margarita Tur i Ribas.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Miquel Vidal i Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. David Abril i Hervás.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Salvador Aguilera i Carrillo.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Andreu Alcover i Ordines.

EL SR. ALCOVER I ORDINES:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Olga Ballester i Nebot.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Elena Barquero i González.

LA SRA. BARQUERO I GONZÁLEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Gabriel Barceló i Milta.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Damià Borràs i Barber.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Isabel Busquets i Hidalgo.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Laura Camargo i Fernández.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. María José Camps i Orfila.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Silvia Cano i Juan.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Capellà i Roig.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Enrique Casanova i Peiro.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Josep Castells i Baró.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Pilar Costa i Serra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Abstenció.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Cristina Patricia Font i Marban.

LA SRA. FONT I MARBAN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Álvaro Gijón i Carrasco.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Alberto Jarabo i Vicente.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Silvia Limones i Costa.

LA SRA. LIMONES I COSTA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Marta Maicas i Ortiz.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Martí Xavier March i Cerdà.

EL SR. MARCH I CERDÀ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Joan Manel Martí i Llufríu.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. David Martínez i Pablo.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Josep Melià i Ques.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Abstenció.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Mercadal i Camps, Margaret.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ara passen a votar els diputats membres del Govern en funcions.

Perdó.

Sr. Aitor Morras i Alzugaray.

EL SR. MORRAS I ALZUGARAY:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Isabel Oliver i Sagreras.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Antònia Maria Perelló i Jorquera.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Javier Pericay i Hosta.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Baltasar Damià Picornell i Lladó.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Sara Ramon i Rosselló.

LA SRA. RAMON I ROSSELLÓ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antoni Reus i Darder.

EL SR. REUS I DARDER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. María José Ribas i Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ara passen a votar els membres del Govern en funcions.

Sr. José Ramón Bauzá i Díaz.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Gabriel Company i Bauzá.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Sandra Fernández i Herranz.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antonio Gómez i Pérez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. José Vicente Marí i Bosó.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ara passaran a votar els membres de la Mesa del Parlament.

Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Vicenç Thomàs i Mulet.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Salom i Coll.

LA SRA. SALOM I COLL:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Joana Aina Campomar i Orell.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Miguel Ángel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

No.

LA SRA. PRESIDENTA:

El resultat de la votació és el següent: sí, 34; no, 22; abstencions, 3.

Atès el resultat de la votació i havent obtingut el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la cambra, s'entén atorgada la confiança per exercir el càrrec de presidenta del Govern de les Illes Balears a la Sra. Francina Armengol i Socías.

(Aplaudiments)

L'atorgament de la confiança a la candidata es comunicarà a Sa Majestat el rei i al president del Govern de l'Estat als efectes del seu nomenament com a presidenta de les Illes Balears, d'acord amb el que preveu l'article 54 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i l'article 149.3.7è del Reglament del Parlament.

S'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS